

Giới thiệu Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần

Một câu chuyện ngôn tình hiện đại tiếp theo của tác giả An Hường Noãn được ra mắt với tựa đề Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần. Anh - đẹp trai kiêu ngạo lạnh lùng phúc hắc nhất trường, cô nữ sinh mới đến ngốc nghếch còi mớ sồi nổi.

Nhưng khi sự ngốc nghếch của cô gặp phải những lời nói cay độc của anh...

Cố Tử Thần: “Tô Niên Niên, em là heo à!!!!”

Tô Niên Niên: “...Nói chuyện cẩn thận nhé, đừng có đã kích thân thể của người khác nha? Cho dù tôi là heo, vậy thì cũng là một con heo quý hiếm có một không hai!”

Khi cô bị thương phục chế sơ luyện muốn trốn chạy khỏi sự bá đạo của anh...

“Yêu mến động vật quý hiếm, đó là bổn phận anh cần phải hoàn thành.” Một câu lạnh lùng, vác thẳng về nhà. Cùng đọc truyện và dõi theo những tình tiết kế tiếp sẽ diễn ra các bạn nhé.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Số Mệnh Đã Định Trước Sẽ Gặp Nhau (1)

Chương 1: Số mệnh đã định trước sẽ gặp nhau (1)

Gió thổi hiu hiu, mây trắng lững lờ, ánh mắt trời rơi xuống khóa mắt, trời cuối hè âm ảm.

Tô Niên Niên đứng trong quán cà phê ven đường, hiếu kỳ đánh giá các thiết bị được lắp đặt trong quán.

Mặt tiền cửa hàng không lớn, nhưng lại được thu dọn sạch sẽ thanh nhã, trên bệ cửa sổ đặt một loạt các chậu cây xanh, xanh mướt rất kích thích ánh nhìn của người khác.

Tô Niên Niên hít một hơi thật sâu, nhớ đến những lời nhắn gửi tha thiết của mẹ trước khi ra khỏi cửa...

“Niên Niên à, con cũng đã trưởng thành rồi, cũng là lúc tìm một người tốt để gả rồi, để trẻ hơn nữa là không thể gả đi được nữa đâu!” Sở Tổ Tâm mẹ của Tô Niên Niên vô cùng đau lòng nhìn đứa con gái mình yêu thương.

Bị câu nói đó của mẹ đã kích đến mức muốn nôn ra máu, Tô Niên Niên lên tiếng đấu tranh: “Mẹ, con muốn được ở bên cạnh mẹ nhiều hơn, hơn nữa bây giờ phải lập gia đình...có phải là sớm quá rồi không?” không phải sợ Tô Niên Niên sợ kết hôn, mà năm nay cô chỉ mới 17 tuổi thôi mà! Minh thật sự là con ruột của mẹ sao?

Sở Tổ Tâm cười ha ha, vỗ vỗ đôi vai mảnh khảnh của cô: “Ôi trời, tư tưởng của mẹ rất thoáng, nếu con thích cậu bé trai nào đều có thể đưa đến cho mẹ kiểm tra nha!”

Tô Niên Niên: “....”

Khi Tô Niên Niên còn nhỏ, ba vì tai nạn giao thông mà đã qua đời, để lại cho mẹ một khoản tài sản lớn. Tình cảm của Sở Tổ Tâm và ba Tô vô cùng tốt, không thể chịu nổi được đã kích như thế đã lập tức ngã bệnh, phải nhập viện vài tháng. Nhưng khi bà xuất viện, lại đưa ra quyết tâm vì Tô Niên Niên mà kiên cường đối mặt với cuộc sống. Cho nên, mấy năm nay, bà đều dùng thái độ lạc quan vui vẻ như vậy để sống cùng với con gái.

Thấy Tô Niên Niên im lặng, Sở Tổ Tâm càng vui vẻ hơn, gương mặt tràn ngập ý cười châm biếm: “Con trai của dì Trâu cũng không tệ, Niên Niên, cuối tuần này con đi gặp mặt cậu bé nhé?”

“Con không đi đâu!” Tô Niên Niên phát điên lên, Sở Tổ Tâm trưng ra nét mặt đau thương: “Niên Niên, con không thương mẹ nữa rồi...mẹ chỉ muốn cho con được vui vẻ hạnh phúc thôi mà...”

Cảm nhận cộng với giả vờ đáng thương là đòn sát thương của Sở Tổ Tâm, Tô Niên Niên thật sự đã chịu thua rồi, gương mặt nhỏ cau lại: “Con đi...con đi có được chưa?”

“Vậy con nhớ phải thật hòa nhã với người ta nha, phải dịu dàng, phải biết quan tâm, phải cố gắng là tiểu thư khuê các nha...” những câu sau của Sở Tổ Tâm, Tô Niên Niên cũng không thể nổi nữa, nhưng giờ phút này khi nhìn thấy cậu thanh niên kia trong quán cà phê, vậy mà lại có cảm giác kinh hãi.

Áo trắng ngắn tay đơn giản, mái tóc đen sạch sẽ thoải mái, ánh mắt hờ hững, ngũ quan khôi ngô giống như một bức tượng được dày công điêu khắc,

toàn thân tỏa ra một hơi thở lạnh lạnh, lại toát lên một sự hấp dẫn chí mạng.

Đôi chân của anh thon dài, ngồi ở phía sau chiếc bàn nhìn hơi nhỏ hẹp, lúc này đang hồ hững lật lật quyển tạp chí, mùi hương lượn lờ tỏa ra từ hai ly cà phê trên bàn.

“Ừc ừc...” Tô Niên Niên nuốt một ngụm nước bọt, hoàn toàn bị gương mặt anh tuấn của người thiếu niên trước mặt làm cho khiếp sợ.

Nhưng rất nhanh Tô Niên Niên đã bình tĩnh trở lại, từ từ đi đến trước mặt người thiếu niên, dùng giọng điệu vô cùng bình tĩnh: “Ồ, hóa ra là cậu à?”

Thực ra, vốn dĩ cô cũng chưa từng gặp qua anh.

Cậu thiếu niên ngẩng đầu lên, bình tĩnh nhìn cô, ánh mắt sâu xa cuốn cuộn như bầu trời sao nhìn thẳng vào Tô Niên Niên, khiến cho cô không thể nào kiềm chế được mà lại nuốt một ngụm nước bọt.

“Nghe nói trước đây cậu rất mập đúng không, bây giờ đã gầy lắm rồi nhì, chẳng lẽ có bí quyết giảm cân thần kỳ gì sao?” Tô Niên Niên hoàn toàn thông suốt được lời nhún nhủ của Sở Tổ Tâm, trò chuyện với cậu thiếu niên trước mặt rất “hữu nghị”.

“...” im lặng một cách kì dị.

Phốt lò cô? Trên trán của Tô Niên Niên cũng đã chảy xuống vài vạch đen.

Cô bực bội bùng tách phê lên uống một hớp, ánh mắt của người thiếu niên đẹp trai ở phía trước mặt lập tức thay đổi. Đáng bởi: Thất Liên Hoa

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Số Mệnh Đã Định Trước Sẽ Gặp Nhau (2)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa

Cố Tử Thần cảm thấy thái dương mình hơi đau nhức

Mình chỉ muốn tìm quán cà phê nghỉ ngơi một chút, không ngờ một nữ sinh tự dưng xông tới, còn ra vẻ rất quen thuộc trò chuyện đủ thứ với anh.

Anh không thể không thừa nhận, nữ sinh trước mắt này, làn da trắng nõn, ngũ quan tinh xảo, ánh mắt trong trẻo, chiếc váy trắng mặc trên người cô mang lại hương vị khác biệt. Cho dù ánh mắt anh rất kén chọn nhưng vẫn cảm thấy cô rất xinh đẹp.

Nhưng... Tại sao cô lại muốn uống cà phê cùng mình?!

“Này, không phải anh cũng bị mẹ bắt đi xem mắt chứ? Thật là một anh chàng đáng thương, lúc về anh nói với mẹ anh là không thích tôi là được, ừ... Liền nói tôi đáng đáp quá xấu xí, cứ chỉ thô lỗ, cũng không dụ dỗ lại không sẵn sàng, càng không giống tiểu thư khuê các...” Tô Niên Niên tự bôi xấu mình, hi vọng đại soái ca đối diện nghe hiểu, như vậy sẽ tốt cho cả hai người

Cô không muốn lấy chồng sớm thế đâu.

Nhưng hiển nhiên đại soái ca trước mắt không nghe lọt tai, ánh mắt đen nhánh rơi vào chiếc cốc trên tay cô.

Tô Niên Niên ý thức được ánh mắt của anh ta, bưng tỉnh đại ngộ: “Anh thích cappuccino à? Nha... tôi đã hiểu, uống cà phê có thể giảm béo, hay là anh gọi thêm một cốc?”

Trước khi đi Sở Tổ Tâm đã thông báo với cô, con trai của di Trâu, biệt danh là Tiểu Mập, từ nhỏ đáng về đã mập mập cực kỳ khiến người ta thích.

Địa điểm gặp mặt là một quán cà phê ven đường, mà hai bên đều phải mặc quần áo màu trắng.

Tô Niên Niên lầm nhảm một tràng dài, thậm chí còn định đứng dậy gọi phục vụ bưng cho anh một ly cà phê, thì bị một giọng nói lạnh lùng cắt ngang.

“Không cần.” Anh nhú mồm, nhìn về mặt có vẻ không vui.

Tô Niên Niên đang định nói gì, Cố Tử Thần đã đóng tạp chí lại, chuẩn bị đứng dậy rồi đi.

Tiền thể phui bụi trên người, có vẻ rất chán ghét.

“Ồ này, anh cứ thế đi à?” Về mặt Tô Niên Niên không thể tin, bước chân của Cố Tử Thần không hề dừng lại, không định để ý đến cô.

Nhưng một giây sau, bước chân anh dừng lại, mà thái dương giãn giãn càng lúc càng mạnh.

“Ít nhất anh... cũng hãy trả tiền chứ...” Tô Niên Niên ngượng ngùng nói một câu, cô mặc váy không tiện lấy tiền, lúc ra khỏi nhà thì quên cầm túi xách, nên giờ rất bị động.

Được giọng nói trong veo của thiếu nữ này gọi, mặt Cố Tử Thần không đổi xoay người thanh toán.

Vừa quay đầu lại, Tô Niên Niên đã nở nụ cười vô cùng xán lạn với anh.

Vẫn không hề nói một lời, Cố Tử Thần bước nhanh ra khỏi quán cà phê, lông mày nhíu sâu hơn.

Thật là một cô gái kỳ quặc, đoạt cả phê của anh không nói, còn bắt anh tính tiền? Đúng là không thể nói lý.

Cố Tử Thần vừa đi, Tô Niên Niên thở phào một hơi, thật may, đối tượng hẹn hò không thích cô, nhưng vậy sẽ dễ ăn nói với mẹ.

Hai lòng uống nốt cốc cà phê, Tô Niên Niên cảm thấy tâm trạng thật tốt.

“Xin hỏi, là Tô Niên Niên sao?” Một giọng nói do dự vang lên, Tô Niên Niên nheo mắt, ngẩng mặt.

Xuất hiện trước mặt là một nam sinh nặng ít nhất 180 cân, mặc áo thun rộng thùng màu trắng, cái bụng phình ra, chỉ có ngũ quan có vẻ đoan chính.

Cậu ta nở nụ cười ngại ngùng với Tô Niên Niên, thịt trên mặt nhăn thành đống: “Xin chào xin chào, mình là Chúc Thành, là người đến gặp mặt cậu.” Trong quán cà phê chỉ còn một mình Tô Niên Niên, hơn nữa còn mặc váy trắng, điều này khiến Chúc Thành chắc chắn cô chính là người mình muốn tìm.

Đoàng -----

Cái cốc trong tay Tô Niên Niên đổ ra bàn, nhếch miệng nhỏ, biểu cảm trên mặt đầy kinh ngạc.

Ông trời ơi, cho nên đại soái ca ban nãy căn bản không phải đối tượng hẹn hò của cô, mà là tên mập mập múp múp này mới đúng à?! Đáng bởi: Thất Liên Hoa

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Dọn Nhà (1)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa

Trong đầu Tô Niên Niên ầm ầm tiếng sấm một hồi lâu, cô miễn cưỡng lấy lại tinh thần, một lời chào hỏi Chúc Thành: “Xin chào, mình là Tô Niên Niên.”

Chúc Thành rất vui vẻ tự giới thiệu, cậu ta lớn hơn Tô Niên Niên hai tuổi, nhưng lưu lại hai năm, bây giờ học lớp mười một giống Tô Niên Niên.

“Mình muốn một chiếc Black Forest, một chiếc Tiramisu, Niên Niên, cậu thích ăn gì?” Chúc Thành nhiệt tình hỏi Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên còn đang ở trong trạng thái mơ màng, thuận miệng đáp: “Giống như cậu.”

Chúc Thành lập tức hiểu ý, đi đến quầy bánh ngọt, một lát sau, phục vụ bưng bánh ngọt của hai người tới.

Nhìn trước mắt tràn đầy bánh ngọt, Tô Niên Niên đang trong mộng mới tỉnh, Chúc Thành hào sảng nói: “Niên Niên, ăn nhiều một chút! Không đủ thì gọi tiếp!”

Thật đúng là đại gia, Tô Niên Niên có cảm giác khóc không ra nước mắt, cảm ơn nhỏ cam chịu đắm vào bánh ngọt.

A a a, may mà không quen biết vị đại soái ca kia, bằng không sau này gặp anh ta sẽ xấu hổ chết mất!

Tạm biệt Chúc Thành, Tô Niên Niên cuối cùng cũng kết thúc lần hẹn hò đầu tiên, lê tấm thân mệt mỏi trở về nhà. Một nửa là mệt, một nửa là no.

Sở Tổ Tâm đầy mong đợi nhìn con gái bảo bối trở về, chạy tới hỏi: “Thế nào? Tiểu Thành có phải rất đáng yêu đúng không, các con có tâm sự về lý tưởng về nhân sinh hay không?”

Tô Niên Niên vuốt cái bụng tròn vo của mình, khóc không ra nước mắt: “Đáng yêu, thật sự rất đáng yêu.”

Không chỉ có thể yêu mà còn có thể ăn, giải quyết toàn bộ bánh ngọt mà cô chưa ăn xong.

Thật ra ở cùng với tên mập này cũng không tệ, ít nhất có thể chỉ cần yên tâm thoải mái làm sâu gạo.

Tô Niên Niên trở mình, rầu rĩ không vui nghĩ.

Đôi mắt hạnh phúc của Sở Tổ Tâm đảo một vòng, sau đó lấy dừng khí, chọc vào eo Tô Niên Niên.

“Niên Niên à, mẹ có chuyện muốn nói với con...” Bà nhỏ giọng gọi Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên bởi vì ăn quá no bụng, phải tốn rất nhiều sức lực mới quay người được, tò mò nhìn Sở Tổ Tâm.

Sở Tổ Tâm tìm từ thích hợp, thận trọng nói: “Là như vậy...”

Giải thích khoảng mười phút, Tô Niên Niên cuối cùng cũng hiểu ý Sở Tổ Tâm.

Bà cùng một chú quen biết ba bốn năm, tình cảm không tệ, chú kua đã kết hôn một lần, bây giờ đang có một người con trai 18 tuổi. Nói tóm lại, ý của Sở Tổ Tâm là, bà muốn lập gia đình. Bây giờ muốn hỏi ý kiến của con gái một chút.

Tô Niên Niên trầm mặc, cười nói: “Mẹ, con ủng hộ mẹ.” Cô biết mẹ vì cô mà từ bỏ rất nhiều, những năm gần đây không biết có bao nhiêu người theo đuổi Sở Tổ Tâm, đều bị bà cự tuyệt, bây giờ cuối cùng cũng gặp được người thích hợp, Tô Niên Niên cũng thấy vui thay bà.

Sở Tổ Tâm vui đến phát khóc, ôm chặt Tô Niên Niên: “Niên Niên...”

Bất đắc dĩ an ủi mẹ, Tô Niên Niên trở về giường của mình, nhìn chiếc bụng nhỏ của mình hơi ưu thương.

Mẹ lấy chồng là chuyện tốt, nhưng cô tuyệt đối không muốn gả đi, nghĩ đến chuyện gả cho Chúc Thành, về sau bụng của mình sẽ giống như hấn, cô liền cảm giác được một trận gió lạnh.

Ngày nọ, Tô Niên Niên nằm ý như thường ngày, Sở Tổ Tâm bảo cô dậy, mỉm cười nói: “Niên Niên, chúng ta dọn nhà đi!”

Tô Niên Niên chỉ sững sờ trong chốc lát, một lát sau mới hiểu được Sở Tổ Tâm có ý gì.

Nơi hiện tại cô đang ở là nhà trọ của cha Tô, rong rã suốt mười bảy năm, bây giờ đột nhiên muốn dọn đi, trong lòng vẫn có chút thất vọng và mất mát.

Thế nhưng khi nhìn thấy nụ cười trên mặt mẹ, Tô Niên Niên lại không muốn làm mẹ thất vọng, đứng lên dọn dẹp hành lý của mình. Đáng bởi: Thất Liên Hoa

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Dọn Nhà (2)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa

Quần áo, giày, bé heo tiết kiệm, cây xương rồng cảnh, ... Cô phân loại tốt những đồ vật này, để cho công ty dọn nhà đem đồ trong nhà lên xe.

Tô Niên Niên ngồi trên xe, ngồi ở vị trí lái là một người đàn ông trung niên, ngũ quan cứng rắn, bên trong ánh mắt thỉnh thoảng hiện lên tia sắc bén, nhìn thấy Sở Tổ Tâm sắc mặt hơi dịu lại, còn cười chào hỏi Tô Niên Niên: “Chào cháu, chú là Trần Doãn Hoa, cháu cứ gọi chú Trần là được.”

“Chào chú.” Tô Niên Niên gật gù đầu, trong lòng có hảo cảm hơn với Trần Doãn Hoa.

Trước đó cũng gặp chú ấy vài lần, chẳng qua khi đó chú ấy và Sở Tổ Tâm chưa xác định quan hệ, biểu hiện đúng mực, chưa từng vượt qua khuôn phép. Mà hiện tại cũng không miễn cưỡng Tô Niên Niên gọi chú ấy là cha, điều này khiến Tô Niên Niên âm thầm thở phào một hơi.

Audi màu đen khởi động, cuối cùng dừng bên trong khu biệt thự của Dụ Thành.

Đây là khu biệt thự xa hoa nhất Dụ Thành, dựa vào núi, bên cạnh là sông, tắc đất tắc vàng, khung cảnh vô cùng hoàn mỹ.

Trần Doãn Hoa ngừng xe, mở cửa xe, Tô Niên Niên liền đi xuống.

Biệt thự Trần gia diện tích rất lớn, trong viện trồng không ít hoa cỏ quý hiếm, vây quanh là một hàng rào màu trắng. Biền thự thì mang đậm phong cách châu Âu, lộ ra vẻ lãng mạn trang nhã.

Tô Niên Niên theo bản năng hơi căng thẳng.

“Đi thôi, Niên Niên.” Trần Doãn Hoa mỉm cười với Tô Niên Niên, xua đi sự bất an của cô.

Sở Tổ Tâm kéo cánh tay Trần Doãn Hoa đi về phía trước, Tô Niên Niên đeo cặp sách đi ở phía sau.

Tiếng quyền kích kích liệt vang lên, dọa Tô Niên Niên nhảy lên một cái. Cô ngẩng đầu, trên sân nhà phòng khách có hai nam sinh đang ngồi, lúc này đang chơi game đánh nhau rất hăng say.

“Tử Thần cũng ở đây sao, Trần Nguyên, Tử Thần, hai đứa dừng lại đã, để cha giới thiệu cho hai đứa một chút.” Trần Doãn Hoa cười cười, hình như rất thích người được gọi là “Tử Thần” kia.

Cái tên Trần Nguyên này Tô Niên Niên đã nghe nói qua, là đứa con trai độc nhất của Trần Doãn Hoa và vợ trước, lớn hơn cô một tuổi. Còn người tên Tử Thần này, cô hiểu kì nhìn sang.

Hai nam sinh thả máy chơi game trong tay ra, đứng lên. Một người nam sinh mặc áo sơ mi trắng mở miệng trước: “Xin chào, cháu là Trần Nguyên.” Trần Nguyên rất lễ phép chào Sở Tổ Tâm, sau đó lộ ra nụ cười ôn hòa với Tô Niên Niên, lông mi rất dài rủ xuống, dịu dàng giống như thiên sứ.

Tô Niên Niên vội vàng đáp lại: “Tô Niên Niên, niên trong niên nguyệt niên kì.”

Trước kia Sở Tổ Tâm đã từng gặp qua Trần Nguyên, đoan trang cười.

Mà nam sinh bên cạnh Trần Nguyên một mực không nói gì, mãi cho đến khi Trần Nguyên huych cậu ta một cái, cậu ta mới chậm rãi nói ra mấy chữ: “Cháu là Cố Tử Thần.” Giọng nói giống như là nghiền răng nghiền lợi nói ra.

Nghe được giọng nói trầm thấp êm tai này, sắc mặt Tô Niên Niên cứng đờ, sau khi nhìn thấy rõ khuôn mặt tuấn tú của Cố Tử Thần, mới không kiềm chế được hét lên một tiếng.

Sao lại là đại soái ca hôm đi hẹn hò? Tại sao anh ta lại xuất hiện ở đây!

“Sao thế?” Sắc mặt Trần Doãn Hoa và Sở Tổ Tâm lo lắng.

Cố Tử Thần bắt gác nhíu mày, là cô ấy?

Tô Niên Niên vội vã lắc đầu: “Không có gì... Vừa rồi cháu bị hoa mắt.”

Thấy khuôn mặt nhỏ nhắn của cô trở nên trắng bệch, Trần Doãn Hoa nhíu mày, sau khi Tô Niên Niên liên tục xác nhận mình không sao mới cùng Sở Tổ Tâm lên lầu thu dọn đồ đạc.

Tô Niên Niên lúc đầu cũng dự định đi lên, lại bị Sở Tổ Tâm ngăn lại, nhỏ giọng bảo: “Niên Niên à, Trần Nguyên sau này sẽ là anh trai con, đương nhiên phải ở chung hòa thuận với anh trai, con xuống dưới tâm sự với anh trai con đi.”

“...” Khóe miệng Tô Niên Niên cứng đờ, đành phải lúng túng đi đến chỗ hai người Trần Nguyên. Đăng bởi: Thất Liên Hoa

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Chặn Tường?

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa

Cố Tử Thần mặt lạnh không nói chuyện, đôi mày đen nhánh nhíu lại, cả người tỏa ra hơi thở khó gần, khiến người khác như muốn đóng băng.

Tô Niên Niên căng thẳng nhìn hai người, mắt to đan bóng lấp lóe, dường như không ngờ, lại gặp Cố Tử Thần ở đây.

Bầu không khí phòng khách trở nên hơi xấu hổ.

Trần Nguyên nhíu mày, hăng hái nhìn hai người giằng co, khóe miệng có nét cười, dịu dàng với với Tô Niên Niên: “Đây là Cố Tử Thần, ở sát nhà chúng ta, đừng nhìn cậu ấy lạnh như băng, thật ra cậu ấy học rất giỏi, rất được nhiều cô gái ở trường chúng ta thích.”

Tô Niên Niên cười xấu hổ, ném cho Trần Nguyên một ánh mắt cảm kích.

“Ngồi đi, hai chúng ta còn chưa đánh xong ải này, này, sao không nói chuyện?” Trần Nguyên cười nhìn Cố Tử Thần, anh hừ lạnh một tiếng, không nói gì, ngồi xếp bằng dưới đất, tiếp tục chơi game với Trần Nguyên.

Người anh trai này của mình có vẻ rất dễ thân cận... Tô Niên Niên lén liếc nhìn Trần Nguyên, ánh mắt theo bản năng vẫn rơi vào người Cố Tử Thần.

Dáng vẻ anh chơi game rất tập trung, mắt nhìn chăm chăm màn hình, ngón tay nhanh chóng múa trên tay cầm chơi game, thần thái tự nhiên, như thể đã tính trước được.

Ngoại hình thật dễ nhìn a... hình như lông mi còn dài hơn cô...

Tô Niên Niên ngấm nghĩa một lúc, liền ý thức được một ánh mắt lạnh như băng, chẳng biết từ khi nào, đôi mắt màu đen của Cố Tử Thần đã rơi trên người cô.

Bị con người tinh mịch thâm thúy kia nhìn chăm chăm, cơ thể Tô Niên Niên lập tức cứng đờ, hoàn toàn không biết nên phản ứng ra sao.

“Niên Niên, giúp anh cầm dưa hấu ra đây.” Trần Nguyên như lơ đãng nói một câu, Tô Niên Niên lập tức đứng dậy: “Được.”

Cô cuống quýt chạy về phía phòng bếp, Trần Nguyên cười khê, nhìn Cố Tử Thần: “Sao vậy? Thích em gái mình?”

“Thật không nhìn ra lòng dạ cậu lại thoáng như thế, mẹ kế mang con gái tới đã coi là em gái nhanh như vậy rồi? Chú Trần thật biết dạy con.” Cố Tử Thần khê xì một tiếng, biểu cảm rất khinh thường.

Trần Nguyên sờ mũi, sao anh cảm thấy, Cố Tử Thần giống con trai Trần Doãn Hoa hơn cả anh vậy?

Đang ngây người, Cố Tử Thần đã đứng dậy, phui sạch quần áo trên người, đi về phía phòng bếp.

Trần Nguyên cười khỏ, bệnh sạch sẽ của tên nhóc này vẫn nghiêm trọng như vậy a, rõ ràng người làm thêm giờ đã cẩn thận quét dọn ba lần.

Phòng bếp, Tô Niên Niên mở tủ lạnh to lớn xa hoa của Trần gia ra, cổ vói lấy nửa quả dưa hấu trên ngăn giữ tươi.

Nhón chân hồi lâu, ngón tay bị lạnh đến đau nhức.

Tô Niên Niên hà hơi vào ngón tay, đau khổ nhìn dưa hấu tít trên cao.

Có tiếng bước chân rất nhỏ truyền đến, cô quay đầu lại, là Cố Tử Thần đang đi về phía cô.

Sắc mặt Tô Niên Niên vui mừng: “Anh có thể lấy dưa hấu xuống giúp em được không?”

Loạt xoạt, tiếng bước chân vẫn tiếp tục, mặt Cố Tử Thần không biểu cảm, tiếp tục đi về phía trước.

Không nhìn thấy cô sao?! Nội tâm Tô Niên Niên suy sụp: “Này, em đang nói chuyện với anh đấy!”

Ánh mắt Cố Tử Thần nhìn sang, nhàn nhạt ‘A’ một tiếng, vượt qua Tô niên Niên, đặt tay lên tủ lạnh.

Mặt Tô Niên Niên hơi đỏ lên, lúc này cô đang dựa vào tủ lạnh, động tác này của Cố Tử Thần như đang nhốt cô trong lồng ngực.

Nghĩ đến cảnh chặn tường khiến người ta mặt đỏ tim đập trên tivi, lại phối hợp với khuôn mặt tuấn tú 360 độ không góc chết của Cố Tử Thần, Tô Niên Niên cảm giác tim mình lập tức đập nhanh.

“Cô cho rằng, tôi sẽ làm gì với cô?” Giọng nói lạnh lùng vang lên bên tai, trong nháy mắt phá vỡ tất cả ảo tưởng của Tô Niên Niên.

Chương 6: Sao Mình Lại Bắt Nạt Một Con Heo?

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Bốn mắt nhìn nhau, gần trong gang tấc, Tô Niên Niên có thể cảm giác được hơi thở của anh phả lên mặt mình.

Ừng ực --- si mê nuốt nước bọt, Tô Niên Niên ngẩng mặt nhỏ lên, lặp lại: “Đưa hấu...”

Cô nghĩ dù Cố Từ Thần có tệt thế nào đi nữa cũng sẽ giúp cô một tay, không ngờ tên này lại xấu xa tới cực điểm!

Cố Từ Thần liếc nhìn dưa hấu, rồi nhìn xuống Tô Niên Niên thấp hơn mình ít nhất một cái đầu, nở nụ cười, Tô Niên Niên nhìn mà tim đập thình thịch.

“Tô Niên Niên đúng không? Cô biết không, lúc heo không được ăn, sẽ như thế này.” Nói rồi Cố Từ Thần hỏi: “Hiểu chưa?”

Tô Niên Niên đứng yên tại chỗ, ngơ ngác.

Gi đây? Ví cô với con heo?! Tô Niên Niên không phục muốn giải thích với anh vào câu, Cố Từ Thần đã cầm chai nước lạnh đi ra ngoài.

Dù không quay đầu, Cố Từ Thần cũng có thể cảm nhận được vẻ mặt sắp phun máu của thiếu nữ sau lưng, khóe môi khẽ hừ một tiếng, hài lòng rồi đi.

Qua một lúc, Tô Niên Niên mới bung đĩa dưa hấu ra, đặt trên bàn.

“Vậy em đi lên trước.” Cô nói với Trần Nguyên, hung hăng trừng Cố Từ Thần một cái.

“Em ấy sao vậy nhỉ? Không phải là cậu bắt nạt Niên Niên chứ?” Trần Nguyên nhíu mày, Cố Từ Thần cầm miếng dưa hấu gặm hai miếng, thẳng thắn nói: “Ai biết được, sao mình có thể bắt nạt một con heo béo núc béo ních chân lại ngắn chứ?” Anh nhìn thoáng qua phòng bếp, hẳn là nha đầu kia giẫm lên ghế mới lấy được dưa hấu.

Về mặt Trần Nguyên như gặp phải quỷ: “Cậu ghét em gái mình như thế, mà còn ăn dưa hấu của em ấy?”

Cố Từ Thần: “...”

Đẩy cửa phòng ra, đập mào mắt là căn phòng tràn ngập hơi thở thiếu nữ, rèm cửa in hoa li ti, sàn nhà bằng gỗ, vách tường màu xanh nhạt thanh nhã. Tô Niên Niên cảm thấy cả thể xác lẫn tinh thần đều mệt mỏi, nằm xuống giường công chúa.

Tên Cố Từ Thần kia thật quá đáng ghét!

Sờ Tổ Tâm đi đến nói chuyện phiếm với con gái vài câu, thấy cô không hăng hái lắm mới hậm hực bỏ qua, trước khi đi dặn dò: “Ngày mai là ngày tựu trường, nhớ dậy sớm chút nha...”

Tô Niên Niên mệt mỏi lên tiếng, sau khi rửa mặt xong, nằm xuống giường mơ màng ngủ thiếp đi.

Buổi sáng sớm, ánh nắng rạng rỡ, xuyên qua rèm cửa sổ chiếu vào phòng. Ngoài cửa sổ truyền đến tiếng chim hót líu ríu.

Đồng hồ báo thức mèo cầu tài vang lên, một bàn tay mảnh khảnh trắng nõn duỗi ra khỏi chăn, ấn dừng chuông.

Tô Niên Niên buồn ngủ dậy khỏi giường, mặc chiếc áo màu đen ngắn tay và quần jean đi xuống dưới.

Trong phòng khách không có một ai, cô như một du hồn bay đến trước bàn ăn bắt đầu uống sữa. Chẳng bao lâu sau, trên bậc thang truyền đến tiếng bước chân, ngay sau đó, tiếng hét của Sờ Tổ Tâm vang lên: “Niên Niên! Con không ngồi xe chú Trần đi học à!”

“Gi cơ?” Tô Niên Niên ngáp một cái, Sờ Tổ Tâm khoa tay múa chân: “Chẳng phải mẹ bảo con dậy sớm đi học với anh trai con sao! Giờ mấy giờ rồi mà con mới dậy.”

“Chẳng phải mẹ cũng vừa mới dậy...”

Hai mẹ con trừng mắt nhìn nhau một hồi, Sờ Tổ Tâm mới sờ mũi: “Vậy mẹ lái xe đưa con đi.”

Oh no! Kỹ thuật lái xe của Sở Tổ Tâm nát có tiếng, thấy nguy hiểm không phanh mà che hai mắt lại, Tô Niên Niên nhảy dựng lên từ trên ghế: “Con tự đi!”

Đánh chết cô cũng không muốn ngồi vào xe mẹ!

Mất nhìn thời gian, tám giờ mười lăm, cách thời gian lên lớp chưa đến 15 phút, làm sao bây giờ?!

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Người Ta Cuối Cùng Cũng Chờ Được Anh!

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Tô Niên Niên vội vàng lau miệng, cầm cặp sách xông ra ngoài, lo lắng đánh giá xung quanh, nghĩ không biết có xe đến trường học không.

Đáp lại cô chỉ có thừa thốt vài tiếng chim hót.

Mặt mũi Tô Niên Niên tràn đầy tuyệt vọng, tay vịn trán, hôm qua Trần Doãn Hoa lái xe tới, cô nhớ khu biệt thự này có một trạm xe buýt. Dù sao bây giờ đã trễ, ngồi xe buýt vẫn tốt hơn ngồi xe mẹ.

Hạ quyết tâm, Tô Niên Niên đeo cặp xách đi ra ngoài. Máy con chim nhỏ đậu bên trên chạc cây bỗng nhiên vỗ cánh bay đi, một chiếc xe Porsche màu đen từ nhà để xe sát vách chạy ra, Tô Niên Niên giống như nhìn thấy vị cứu tinh, chạy tới.

“Cộc cộc” Tô Niên Niên gõ cửa xe, qua một hồi lâu, cửa sổ xe chậm rãi hạ xuống, lộ ra một bên mặt lạnh lùng của thiếu niên tuấn lãng như pho tượng ngồi bên trong.

A... Là đại soái ca hàng xóm, Cố Từ Thần.

Tô Niên Niên cười ha ha với anh ta: “Anh cũng đi học à? Cho tôi đi nhờ với, Cố...À, bạn học Cố.” Trí nhớ cô không tốt lắm, trong lúc nhất thời thật sự không nhớ nổi tên anh ta.

Cố Từ Thần lạnh lùng nhìn chằm chằm cô hai giây, ý đồ muốn tìm thứ gì đó bên trong nụ cười kia, nhưng đôi mắt lại bị nụ cười ngọt ngào của Tô Niên Niên làm cho đau nhức, cặp mắt của cô ấy quá mức sạch sẽ trong suốt, Cố Từ Thần khẽ hừ một tiếng, không nói lời nào nhìn thẳng về phía trước.

Anh ta không hề nói gì, nhưng Tô Niên Niên biết anh ta đã đồng ý. Cô lập tức mở cửa xe, ngồi lên.

Cố Từ Thần khởi động xe, lấy tốc độ nhanh nhất chạy ra ngoài.

Tô Niên Niên vỗ ngực, xem tình hình thì có thể kịp giờ, vui vẻ ngâm nga hát.

Chỉ riêng hát chưa đủ, cô thuận tay bật nhạc trên xe, lập tức trên xe vang lên tiếng hòa âm trộn lẫn vào nhau vô cùng náo nhiệt.

Đầu Cố Từ Thần đầy vạch đen, anh biết là không nên để nha đầu này lên xe mà! Từ trước đến nay anh luôn thích yên tĩnh, Tô Niên Niên này làm cho anh cảm thấy vô cùng đau đầu.

“Đóng lại!” Cố Từ Thần nghiêng răng nghiêng lợi phun ra mấy chữ, Tô Niên Niên bĩu môi, thấy bộ dáng anh ta giống như nếu cô không đóng lại sẽ ném cô xuống xe, không cam tâm tình nguyện tắt nhạc đi.

Đúng là không tốt đẹp gì, giống như ông cụ non, đây là đánh giá trong lòng Tô Niên Niên về Cố Từ Thần.

Nhưng mà cô thần kinh thô đã quen, hạ cửa kính xe xuống buồn chán thưởng thức phong cảnh.

“Đóng lại!” Cố Từ Thần cau mày, Tô Niên Niên nguyền anh ta một cái: “Tôi hóng gió thì sao! Cái anh này...Ai ui...”

Còn chưa dứt lời, Cố Từ Thần đã đè cái nút xuống, trực tiếp đóng cửa sổ lại.

Tô Niên Niên trừng mắt một cái, được rồi, cô vẫn nên yên ổn ngồi thôi!

Mà sự chán ghét của Cố Từ Thần với Tô Niên Niên lại nhiều thêm một phần, vừa rồi trên con đường bên ngoài kia toàn là hoa, mà anh lại dị ứng với phấn hoa, ngửi thấy hương hoa như có như không khiến cả người đều khó chịu!

Anh và Tô Niên Niên khẳng định là bất tự không hợp!

Kỹ thuật lái xe của Cố Từ Thần rất tốt, chỉ còn cách cao trung Thánh Âm không xa, chưa đến mười phút, anh ta liền dừng xe, Tô Niên Niên đi xuống xe, đánh giá trường học mới này.

Cao trung Thánh Âm là cao trung tư nhân tốt nhất Dự Thành, khung cảnh hoàn mỹ, tỉ lệ lên lớp cao, tương ứng với học phí cao. Có thể đến học tại trường này không phú thì quý, hoặc chính là có thành tích học tập đặc biệt tốt từ sơ trung.

Tô Niên Niên dọn nhà, cách cao trung lúc đầu quá xa, mà Trần Nguyên cũng học tại trường này, đương nhiên Sở Tổ Tâm liền chuyển trường cho cô.

Đối với trường học mới này Tô Niên Niên rất hài lòng, đang chuẩn bị lên tiếng gọi Cố Từ Thần, liền nghe thấy một giọng nữ điệu đà truyền đến: “Anh Từ Thần, người ta cuối cùng cũng chờ được anh!”

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Lễ Khai Giảng (1)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Anh Từ Thần? Đây là cái quý gì vậy?

Tô Niên Niên mở to hai mắt nhìn, liền thấy ba nữ sinh đi về phía cô. Người cầm đầu mặc một bộ váy thực nữ màu hồng, tóc tỉ mỉ chải kỹ, mặt nhọn hình trái xoan, nhìn qua đã thấy thanh tú xinh đẹp.

Cố Từ Thần mặt không biểu cảm, nữ sinh kia ngọt ngào kêu một tiếng: “Anh Từ Thần, chúng ta đã hai tháng không gặp, anh cũng tham gia lễ khai giảng sao?”

Ờ---

Tô Niên Niên nhất thời không nhận được, nôn khan một tiếng, kém chút nữa phun ra bữa sáng với sữa bò.

Nữ sinh kia hung hăng liếc nhìn Tô Niên Niên, lại nhìn thấy Tô Niên Niên đứng bên cạnh xe Cố Từ Thần, nhũn mày nói: “Cậu có ý gì? Còn nữa, tại sao cậu lại ở cùng anh Từ Thần?”

Khẩu khí mãnh liệt chất vấn giống như cô đoạt bạn trai cô ấy vậy, Tô Niên Niên vô tội nháy mắt: “Chúng tôi đi học cùng nhau.”

Nghe lời nói ấy, ba nữ sinh cùng nhau hít một ngụm khí lạnh, một nữ sinh tóc ngắn ăn mặc trung tính ở đằng sau kéo quần áo nữ sinh đằng trước: “Sơ Hạ, chẳng lẽ cô ta ngồi cùng xe Cố nam thần đến sao...”

Doãn Sơ Hạ cắn răng, giậm chân, ủy khuất nhìn về phía Cố Từ Thần: “Anh Từ Thần, tại sao anh lại ở cùng cô gái khác?” Giọng nói nũng nịu giống như tình nhân.

Tô Niên Niên lại nôn khan một tiếng, sau khi ý thức được ánh mắt khác thường xung quanh, cô gờ hai tay lên: “À... Tôi bị khó chịu trong bụng, ờ... Không cần để ý đến tôi, để tôi đến nơi hẻo lánh yên tĩnh một lúc...”

Cô cầm lấy cặp sách chạy như bay, Cố Từ Thần sau lưng theo bản năng nhũn mày, còn khéo miệng Tô Niên Niên cong lên một nụ cười giao hoát.

Xem ra hôm qua Trần Nguyên nói không sai, Cố Từ Thần hình như rất được hoan nghênh.

“Anh Từ Thần, chúng ta cùng đi nha...” Doãn Sơ Hạ dúi dúi không dứt nhìn Cố Từ Thần, Cố Từ Thần ngoảnh mặt làm ngơ, một tay dứt túi đi đến lễ đường. Mãi cho đến khi Doãn Sơ Hạ nhích lại gần anh, anh mới rũ mi xuống ngắm cô ta một chút, nhũn mày: “Cô là ai?”

Nụ cười gượng gạo của Doãn Sơ Hạ trong nháy mắt sụp xuống, hai người tùy tùng sau lưng cũng giật nảy mình, không nói lên lời.

“Chị Sơ Hạ, Cố nam thần có bạn gái rồi sao?” Trương Hiểu Tiệp tóc ngắn cắn răng từng li từng tí hỏi một câu, khuôn mặt xinh đẹp của Doãn Sơ Hạ hiện lên vẻ sắc bén: “Làm sao có thể, anh Từ Thần không thể ở cùng một chỗ với loại con gái kia!”

Thấy cô ta tức giận, Trương Hiểu Tiệp và Lưu Duẫn Nhi liếc nhau, vội vàng đi phía sau cô ta.

Đi một vòng quanh trường học, Tô Niên Niên mới phát hiện lo lắng của mình là hoàn toàn dư thừa, hôm nay là ngày khai giảng đầu tiên, chín giờ bắt đầu lễ khai giảng, căn bản không cần lo lắng đến muộn.

Lượn quanh một vòng, khi Tô Niên Niên đến chỗ ngoặt, lại không cẩn thận đụng vào một người.

“Cậu không sao chứ?” Cô đỡ lấy nữ sinh yếu đuối kia.

“A, không sao.” Nữ sinh cười dịu dàng với cô, cô ấy tóc ngắn ngang vai.

Thấy Tô Niên Niên buồn chán nhìn đông nhìn tây, cô ấy tốt bụng hỏi: “Cậu là học sinh lớp nào, không đi tham gia lễ khai giảng sao?”

Tô Niên Niên lúng túng sờ lên đầu: “Mình vừa chuyển trường tới, không biết nên đi đâu.”

“Thì ra là thế, vậy mình dẫn cậu đi, mình tên là Tống Dư Hi, chào cậu.” Tống Dư Hi cười xán lạn, đưa tay ra với Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên nắm tay cô ấy, đi theo Tống Dư Hi đến lễ đường.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Lễ Khai Giảng (2)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Sở Tổ Tâm đã thông báo cho cô, lớp cô học là lớp 11F, cùng Tống Dư Hi nói chuyện phiếm vài câu mới phát hiện cô ấy cũng học lớp F, hai người thuận lợi ngồi xuống vị trí của mình trong lớp.

Lễ khai giảng đơn giản là lãnh đạo đọc diễn văn, chủ nhiệm lớp đọc diễn văn, học sinh ưu tú đọc diễn văn, Tô Niên Niên nghe vô cùng buồn ngủ, ngáp mấy cái.

Vị trí lớp F ở gần cuối cùng, nhưng có thể nhìn thấy toàn bộ tình hình ngoài lớp, một thân hình cao lớn đi dọc hành lang đến vị trí lớp A, đám người bên trong bắt đầu trở nên nhốn nháo.

“Wow, Cổ nam thần đi dự ư, thật hạnh phúc! Cậu đánh mình một cái đi!”

“Trời ạ, mình không xuất hiện ảo giác đấy chứ?”

“Cổ Từ Thần, em yêu anh!”

“...”

Nữ sinh riu rít bàn luận và liên tục hét chói tai, phần lớn nam sinh đều bêu môi khinh thường, khiến cho thầy chủ nhiệm trên đài hô vào microphone mấy câu “Yên tĩnh! Yên tĩnh!”

Tô Niên Niên hiếu kì hỏi: “Các cô ấy bị sao thế?”

Tống Dư Hi nhìn về phía trước một cái, sau khi toại nguyện nhìn bóng lưng của Cổ Từ Thần, hài lòng cảm thán: “Bởi vì Cổ nam thần đến dự, đơn giản là ngàn năm khó gặp!”

“Cổ nam thần? Là hot boy của trường học chúng ta sao?”

Nghĩ là Tô Niên Niên mới chuyển trường không tìm hiểu tình hình, Tống Dư Hi rớt cuộc vẫn là một cô nữ sinh, tương đối thích bát quái, giải thích cặn kẽ: “Đúng vậy, cao trung Thánh Âm có tam đại hot boy, Dạ Tinh Vũ gốc nghèo đáng yêu, lớp 11A, Trần Nguyên dịu dàng quan tâm, lớp 12A, còn có hot boy cao ngạo lạnh lùng nhất, Cổ Từ Thần. Anh ta chưa từng cười với ai bao giờ, nhưng thân hình ba trăm sáu mươi độ không góc chết, mà thành tích học tập lại cực tốt, đơn giản chính là nam thần hoàn mỹ!”

Tô Niên Niên nhếch miệng, thấy Tống Dư Hi hưng phấn kích động đến nổi mặt mũi đỏ bừng, thật sự không nghĩ ra tại sao tên lãnh đạm này lại được hoan nghênh như thế.

“Thì ra là thế, rất đẹp trai rất đẹp trai...” Tô Niên Niên qua loa nói hai câu, dựa vào ghế nhắm mắt lại: “Mình buồn ngủ quá nên ngủ trước một lúc, khi nào xong phiền cậu gọi mình dậy.”

Tống Dư Hi ngoan ngoãn gật nhẹ đầu, ánh mắt lại không khống chế được nhìn về phía Cổ Từ Thần.

Vừa nghĩ đến khuôn mặt tuấn lãng thanh nhã kia, Tống Dư Hi cảm thấy trong lòng ấm áp, hiện ra bộ mặt thiếu nữ thắm mên người trong mộng.

Cố Từ Thần không biết hôm nay mình bị làm sao vậy, thế mà anh lại lo lắng cho Tô Niên Niên, chẳng qua rất nhanh anh liền tự an ủi mình, anh đang lo lắng thay Trần Nguyên.

Anh sẽ không lo lắng cho một con heo đầu.

Trần Nguyên cảm quyền sách trong tay đi qua, thấy bộ dạng nôn nóng của Cố Từ Thần, khoe miệng hiện lên ý cười: “Nghe nói cậu đưa em gái mình tới, cảm ơn.”

Cố Từ Thần quay đầu qua chỗ khác: “Cậu đương nhiên phải cảm ơn mình, cô ấy mập như vậy tốn rất nhiều dầu đấy!”

Trần Nguyên “A” một tiếng thật dài, Cố Từ Thần từ trước đến nay tinh táo tự kiểm chế không nhiễm khói lửa nhân gian, thế mà bây giờ lại hành động như thế, ngay cả lượng dầu hao tổn cũng đo rõ ràng như vậy.

Nét cười trên khoe miệng của anh ta càng sâu, cặp mắt đào hoa trêu chọc nữ sinh bên cạnh.

Lễ khai giảng nhằm chán kết thúc, Tô Niên Niên uể oải đi theo Tống Dư Hi trở về phòng học.

Các cô trở về muộn, trong phòng học đã ngồi đầy người, đối với Tô Niên Niên mà nói, đều là khuôn mặt xa lạ.

Trong phòng học mười mấy nữ sinh tập hợp lại một chỗ, đang hăng say thảo luận gì đó, nhìn thấy Tô Niên Niên tiến đến, một người nữ sinh tóc ngắn chỉ vào Tô Niên Niên, kinh ngạc vô cùng: “Chính là cậu ta! Người ngồi xe Cố nam thần đến trường!”

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Bức Ép (1)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

“Tống Dư Hi, quan hệ giữa cậu và cô ấy là thế nào?” “Này, cô ấy cũng là bạn F sao?”

“Thôi đi, thông đồng với Cố nam thần nhà chúng ta, thật buồn nôn!”

“Tống Dư Hi, quan hệ giữa cậu và cô ấy là thế nào a?”

Tiếng bàn tán mồm năm miệng mười vang lên, Tống Dư Hi đối mặt với những câu hỏi dồn dập kia, bị dọa không dám nói gì, biểu cảm của Tô Niên Niên bên cạnh rất bình tĩnh, nhìn Doãn Sơ Hạ cầm đầu hỏi: “Vậy cậu cảm thấy, quan hệ giữa bọn tôi là thế nào?”

Trên khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp của Doãn Sơ Hạ hiện lên tia độc ác, hung hăng nắm chặt bàn tay trắng như phấn.

“Hừ, giờ ngay cả học sinh mới cũng phách lối như vậy rồi sao?”

“Tống Dư Hi, thức thời thì đừng làm bạn với loại người này!”

Mấy học sinh nữ nhao nhao nói, trong lòng Tô Niên Niên hiểu rõ, đây là đang ghen tị mà thôi.

Thật đúng là bức bối, biết thế không ngồi xe tên kia.

Trong lòng mắng mỏ Cố Từ Thần vài câu, Tô Niên Niên đối mặt với mấy cô gái đang giương nanh múa vuốt, tuyệt không sợ hãi.

Nói đùa, khi cô còn học ở trường cao trung cũ chính là hồn thể tiểu ma vương, sao lại sợ một đám nữ sinh ngực to đầu nhỏ này được? À không, còn có mấy người ngực phẳng, xem ra đầu óc cũng không tốt lắm.

“Nhất định là cậu quyến rũ Cố nam thần, nếu không sao anh ấy có thể cho cậu lên xe được!” Trương Hiểu Tiệp hung hăng mắng, lập tức đạt được sự hưởng ứng của nữ sinh xung quanh.

“Đúng vậy...”

“Hừ, nhất định là như thế.”

Tô Niên Niên cau mày, nhìn sang Trương Hiểu Tiệp, hỏi vặn lại: “Cậu có chứng cứ gì? Bạn học, ngậm máu phun người cũng phải có chút hàm lượng kỹ thuật chứ, dù tôi thật sự...thật sự ở bên Cổ Tử Thần, thì liên quan gì đến cậu?”

Trương Hiểu Tiệp đang định nói, chạm phải ánh mắt lạnh băng của Tô Niên Niên, theo bản năng lui về sau một bước.

Trong lòng Doãn Sơ Hạ trầm mặc một tiếng, thật đúng là không có tiền đồ.

“Cổ nam thần là của tất cả bọn tôi, cậu có tư cách gì mà ngấp nghé!” Doãn Sơ Hạ nói một câu, khiến cảm xúc của đám người tăng cao.

Em gái này nhất định bệnh không nhẹ... luôn mồm treo chữ Cổ nam thần bên miệng, thật sự biến mình thành fan cuồng rồi? Tô Niên Niên lắc đầu: “Tôi có nói gì đâu, mà phải nói lại, a, chẳng lẽ cậu dám nói cậu không có chút huyền tượng nào với Cổ nam thần không? Chưa biết gì đã kêu gào ầm ĩ ở đây, không phải cậu chột dạ chứ? Còn nữa, cậu nói tôi ngấp nghé? Sao tôi lại cảm thấy ngược lại người có ý đồ với Cổ nam thần chính là cậu đấy.”

Bình thường Tô Niên Niên hơi thô lỗ, nhưng bàn về việc cãi nhau bức ép, tuyệt đối được tính là nhanh mồm nhanh miệng. Chỉ dăm ba câu đã khiến Doãn Sơ Hạ không nói lại được, hơn nữa còn thành công di chuyển tiêu điểm của mọi người.

Mấy nữ sinh liếc nhìn Doãn Sơ Hạ, bọn họ là bạn học học chung hai năm, ai cũng biết Doãn Sơ Hạ là người thích Cổ Tử Thần nhất.

Ánh mắt mọi người nhìn Doãn Sơ Hạ trở nên vi diệu.

Các cô thích Cổ Tử Thần không sai, nhưng không ngốc đến nỗi để mặc người ta điều khiển!

“Cái đó, Tiểu Mỹ, hôm nay chúng ta ngồi chung bàn đi!”

“Được được, đúng rồi, hôm nay mình còn thấy Dạ Tinh Vũ lớp A, thật là siêu đẹp trai, chắc chắc...”

Các nữ sinh tụ tập dần tản ra, Doãn Sơ Hạ không dám tin, rõ ràng là Tô Niên Niên sai, mà mình tự nhiên bị cô lập, mà mọi người lại có biểu cảm cười trên nỗi đau của người khác?

Doãn Sơ Hạ đang muốn phát tác, lại bị một giọng nói ngăn lại.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Bức Ép (2)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

“Ai ôi, mấy đứa con gái các cậu thật là, chỉ vì một người đàn ông mà tranh đoạt tình nhân thì ra cái thế thống gì, nếu không các cậu tranh tôi đi? Tôi cũng rất đẹp trai này!” giọng điệu của người kia cả lơ phát phơ, còn cười hắc hắc nữa, ngược lại là kịp thời hóa giải tranh chấp giữa hai người Tô Niên Niên và cô ta.

Doãn Sơ Hạ hừ bằng giọng mũi khinh miệt nói: “Chúc Thành, ai mà thèm thích kẻ mập mạp như cậu.”

Tô Niên Niên cũng nhìn cậu ta, khoe miệng khế giật giật.

Đây không phải là đối tượng hẹn hò của mình, Chúc Thành mập mạp 180 cân sao.

Hiển nhiên là Chúc Thành cũng nhận ra Tô Niên Niên, cậu ta vẫy vẫy tay với cô, Tô Niên Niên đi tới chỗ cậu ta, ngồi xuống bên cạnh cậu ta, Tống Dư Hi cúi đầu, chuyển sang ngồi qua bên kia.

“Trùng hợp vậy, cậu cũng học ở Thánh Âm.” Tô Niên Niên mỉm cười nói với Chúc Thành, đưa tay ra: “Xin chào, Tô Niên Niên.”

Chúc Thành mỉm cười: “Chúc Thành, mọi người đều gọi mình là Trư ca.”

Phốc ——

Tô Niên Niên không nhịn được phì cười, trêu ghẹo nói: “Cũng hợp với cậu.”

Chúc Thành cũng không so đo với cô, tán gẫu mấy câu, một người phụ nữ đeo kính đi vào phòng học, nhìn khoảng trên dưới ba mươi tuổi, đeo gọng kính màu đen, đôi mắt phượng lóe lên ánh sáng lạnh lẽo, nhìn qua cực kỳ nghiêm nghị.

“Xin chào mọi người, cô là Kim Vân - giáo viên tiếng anh của lớp mình, hoan nghênh mọi người đã đến với đại gia đình lớp F này...” Cô ta khách khí nói mấy câu nói, quét học sinh trong lớp một vòng: “Hôm nay là ngày đầu tiên khai giảng, mọi người nhận sách giáo khoa trước, quét dọn làm vệ sinh phòng học là có thể về nhà.”

Đám học sinh dưới lớp lập tức vỗ tay hoan hô, bị Kim Vân trừng mắt, lập tức ngồi ngay ngắn không dám lộn xộn nữa.

Kim Vân bảo mấy nam sinh đi đến phòng giáo vụ lấy sách giáo khoa, sau khi mọi người nhận sách giáo khoa xong, cả lớp bắt đầu chia tổ quét dọn vệ sinh.

Tô Niên Niên và Tống Dư Hi được phân công lau bàn, coi như là công việc nhẹ nhàng.

“Đi thôi, chúng ta đi lấy giẻ lau bàn.” Tô Niên Niên gọi Tống Dư Hi, Tống Dư Hi không ngừng lấy tay vuốt ve sách giáo khoa, vẻ mặt lộ vẻ khó xử, rất lâu sau mới hoàn hồn lại: “À được, để mình mang cậu đi.”

Hai người đi lấy chậu nước, cầm giẻ lau bắt đầu lau.

Trong hành lang đột nhiên truyền tới một tiếng thét chói tai, sau đó là nữ sinh lùn Lý Ân Mỹ xông vào la ầm lên: “Này, Cố nam thần, Dạ Tinh Vũ còn cả Trần Nguyên đi về phía lớp chúng ta! A a a mình kích động quá!”

Lý Ân Mỹ có chất giọng cao lớn như loa phát thanh điển hình, tất cả các nữ sinh trong lớp kích động xông ra xem, chuẩn bị ngắm nhìn phong thái của giáo thảo.

Doãn Sơ Hạ chỉnh trang lại bộ váy mình đang mặc trên người, thở một hơi thật dài đi ra khỏi phòng học, quả nhiên là ba người Cố Tử Thần đều ở hành lang, cô ta nắm chặt hộp quà màu hồng trong tay theo bản năng.

Ở bên trong là thư tình và quà tặng cô ta tặng cho Cố Tử Thần, cô ta phải tỏ tình với nam thần cô ta thầm thích hai năm trời!

“Anh Tử Thần, em có lời muốn nói với anh!” giọng nói của Doãn Sơ Hạ không lớn, nhưng lại dẫn tới sự chú ý của tất cả mọi người chung quanh.

“Cho mình xin, Doãn Sơ Hạ đang muốn làm gì vậy?”

“Chẳng lẽ là muốn tỏ tình? Có trò hay để xem...”

Tiếng mọi người nghị luận ầm ĩ truyền vào phòng học, Tô Niên Niên đứng trong phòng cách lớp thủy tinh trong suốt, cũng nhìn thấy tình hình bên ngoài.

Cố Tử Thần dừng bước, nhíu mày đẹp lại, lạnh lùng nói: “Chuyện gì?”

“Cái này... em muốn tặng anh cái này...” Doãn Sơ Hạ khấn trương đưa cái hộp ra, không nói gì, nhưng không cần nói người ngoài sớm biết.

“Oa oa, thật sự là tỏ tình, Cố nam thần sẽ đồng ý hả...”

“Cất, nói gì mà Cố nam thần là của mọi người, rõ ràng người tỏ tình là cậu ta...”

“Doãn Sơ Hạ đúng là biết giả bộ...”

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Bức Ép (3)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Trong tiếng nghị luận mồm năm miệng mười của mọi người, Cố Tử Thần khẽ gật đầu: “Cám ơn.” Anh ta dừng lại, rồi nói tiếp: “Nhưng tôi không muốn nhận.”

Trên khuôn mặt đẹp trai của anh ta không biểu lộ bất kỳ một cảm xúc gì, thậm chí ngay cả chân mày khóe mắt cũng lười nâng lên, cả người tản mát ra hơi thở lạnh lùng lãnh đạm, rõ ràng là cự tuyệt Doãn Sơ Hạ.

Lúc này, không ít học sinh ở mấy lớp gần đó cũng đến gần xem náo nhiệt, một nam sinh còn huyýt sáo, cả đám người chột nổ tiếng cười vang.

Hốc mắt của Doãn Sơ Hạ dần đỏ lên, tay cầm cái hộp cũng đang không ngừng run rẩy.

Cô ta chật vật xoay người, tự ái còn sót lại làm cô ta không thể nào đối mặt với Cố Tử Thần được nữa, cô ta gần như là đi lao đảo chạy vọt vào phòng học.

Trương Hiểu Tiệp và Lưu Doãn Nhi thấp giọng an ủi cô ta, còn những người khác trong phòng học đều có biểu tình cười trên sự đau khổ của người khác.

Tính cách của Doãn Sơ Hạ không tốt, ngày thường đều cư xử với người khác ngang ngược không coi ai ra gì, ý vào mình là thiên kim của công ty giải trí Doãn thị, bất nạt không ít bạn học ở trong trường, bây giờ thấy cô ta bị Cố nam thần cự tuyệt, không ít người đều thầm thoải mái cười to ở trong lòng.

“Chuyện gì xảy ra vậy?” Tô Niên Niên còn không biết xảy ra chuyện gì, Tống Dư Hi thấp giọng nói: “Cố nam thần cự tuyệt lời tỏ tình của Sơ Hạ... haizzz...”

Đứng là ngây thơ a, Tô Niên Niên chề bai lắc đầu, tiếp tục lau mồ hôi cái bàn cuối cùng.

“Cộc cộc.” Cửa phòng học được gõ khẽ nhẹ hai tiếng, bị người ta đẩy ra, khuôn mặt tuấn tú của Trần Nguyên xuất hiện.

Khóe miệng anh ta nâng lên nụ cười ôn hòa, Doãn Sơ Hạ ngẩng đầu lên, trong lòng còn tồn tại một tia khao khát cuối cùng.

“Niên Niên, anh chờ em ở bãi đậu xe, chờ lát nữa gặp.”

Tô Niên Niên hơi sững sốt, gật đầu nói: “Được.”

Trần Nguyên đóng cửa lại lần nữa, cùng đám người Cố Tử Thần đi xuống tầng.

Bầu không khí quỷ dị bao trùm lấy phòng học, Tô Niên Niên vẫn không để ý để xung quanh tiếp tục lau bàn, nhưng Doãn Sơ Hạ vỗ mạnh vào bàn đứng lên, vẻ mặt hung thần ác sát: “Sao cậu lại không biết xấu hổ như vậy, quyến rũ Cố nam thần chưa đủ, còn định làm gì với Trần Nguyên?”

Lúc con người ta tức giận thì sẽ mất lý trí, khoảng khắc lúc Doãn Sơ Hạ bị Cố Tử Thần cự tuyệt đã là điểm giới hạn của cô ta, mắt thấy thấy Trần Nguyên nói muốn đợi Tô Niên Niên, con giận trong lòng cô ta lại càng bùng phát.

Tô Niên Niên cau mày: “Cậu có phải bị bệnh hay không, tung tin vịt vu khống hãm hại người khác vui lắm hả?”

Tất cả những học sinh khác đều lấy thái độ bo bo giữ mình vây xem, Chúc Thành vốn định giúp Tô Niên Niên, nhưng cậu ta không đoán được là Doãn Sơ Hạ tìm được một chồng báo không biết từ đâu, giống như là của học sinh để lại trước kỳ nghỉ, mặt trên chồng báo dính đầy bụi bặm. Cô ta nhìn cũng không nhìn, trực tiếp ném về phía mặt Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên phản ứng nhanh hơn, né người nhảy sang bàn bên cạnh, dễ dàng tránh thoát.

Cô cảm thấy đầu mình sắp nổ tung rồi, đang xảy ra chuyện gì vậy? Sao mình lại xui xẻo gặp phải cái thể loại hoa si fan nảo tàn này, mình bị nam thần cự tuyệt thì thôi đi, còn dám tức giận lên trên đầu cô?

Cô vô tội có được không, hơn nữa, cô ta thật sự coi cô là học sinh mới tùy ý nắn bóp sao?

Tô Niên Niên nhảy xuống bàn, nhặt từng tờ từng tờ báo tán loạn trên đất lên, bình tĩnh hỏi: “Vừa rồi cô phân công cậu quét phòng phải không?”

Doãn Sơ Hạ tức giận đến mức cả người đều run rẩy, Tống Dư Hi đứng ở phía sau nhỏ giọng nói: “Đúng vậy...”

Mọi ánh mắt đều dời đến trên người Tô Niên Niên, khóe miệng cô cong lên tạo thành nụ cười, bắt đầu xé báo trong tay.

“Cậu làm gì vậy? Bọn mình sắp quét xong rồi!” Lưu Doãn Nhi kêu thét, Tô Niên Niên tung đồng báo vụn trong tay ra, nhất thời sàn phòng học sạch sẽ vương vãi đầy mảnh báo vụn.

“Rào ——” Tiếng nước thanh thúy vang lên, mọi người đều tròn mắt hốc mồm nhìn hành động của Tô Niên Niên.

Cô vứt cả giẻ lau lẫn tạt cả chậu nước bẩn xuống dưới đất!

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Sau Đây Dám Nói Tôi Lùn Tôi Sẽ Đánh Cậu

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Trong lúc nhất thời, đồng giấy vụn kia nhóp nhúa dính trên đất, nhìn có vẻ như rất khó quét dọn.

Tô Niên Niên vỗ vỗ tay làm ra vẻ phui bụi, nhìn thẳng vào Doãn Sơ Hạ: “Nếu đầu óc không bình thường thì phải vận động nhiều vào, cậu cứ từ từ quét, mình không quấy rầy nữa.”

Bàn đã lau xong, Tô Niên Niên cầm cặp sách lên, trực tiếp đi về.

Doãn Sơ Hạ đứng ngây người ngay tại chỗ, Trương Hiểu Tiệp và Lưu Doãn Nhi đứng bên cạnh đều có biểu tình như vừa nhìn thấy quỷ.

Rốt cuộc là học sinh mới này từ đâu tới? Cũng có phần quá kiêu ngạo đi!

“Sơ Hạ... cậu đừng nóng giận, sau này bọn mình sẽ từ từ trừng trị cậu ta.” Lưu Doãn Nhi ngập ngừng mở miệng, giọng nói nhẹ như kiêu không còn sức lực.

Doãn Sơ Hạ hung tợn nhìn cô ta, hừ lạnh rồi cầm túi sách đất tiền của mình lên đi ra ngoài, Trương Hiểu Tiệp và Lưu Doãn Nhi đều không biết phải làm sao, không thể làm gì khác hơn là ở lại tiếp tục quét dọn vệ sinh.

Tô Niên Niên đi tới bãi đậu xe dựa theo ấn tượng hồi sáng, ba người Trần Nguyên đứng chung một chỗ không biết đang nói cái gì, thấy Tô Niên Niên tới, Trần Nguyên vẫy vẫy tay với cô: “Niên Niên, tới đây.”

“Anh Trần Nguyên, đây chính là em gái anh, nhìn qua có vẻ giống như học sinh trung học cơ sở.” Một nam sinh nhuộm tóc ánh vàng cười hi hi nhìn Tô Niên Niên, da thịt trắng nõn giống như đồ sứ cao, đôi mắt màu đen lấp lánh ánh sáng, là một nam sinh nhìn mảnh dẻ nhưng không yếu ớt.

Tô Niên Niên tìm tòi bát quái mà Tống Dư Hi đã nói với cô, chắc nam sinh này là Dạ Tinh Vũ.

Cố Tử Thần rút tay ở trong túi quần, vẫn cái dáng vẻ lạnh lùng như bảo mau cách xa tôi 80 km nhanh lên, Dạ Tinh Vũ thì nhảy tới bên cạnh Tô Niên Niên, khoa tay múa chân so sánh chiều cao của hai người.

“Ha ha ha, cậu mới đến bả vai của tôi, tiểu lùn!” Dạ Tinh Vũ cười rạng rỡ, chói mắt như ánh mặt trời, Tô Niên Niên giật mình trong chốc lát, thiếu chút nữa là bị sắc đẹp của anh ta đầu độc, nhưng cô nhanh chóng phản ứng lại, thẹn quá thành giận: “Cậu mới là đồ lùn, ngây thơ!” Trên đời này cô ghét nhất là người khác nói cô lùn, người này cố tình đâm trúng chỗ đau của cô phải không?

Nhìn dáng vẻ xù lông của Tô Niên Niên, Dạ Tinh Vũ hậm hực sờ vào chóp mũi của mình: “Cắt, rõ ràng là đồ lùn, cậu cao một mét rưỡi há?”

Đủ rồi đấy, rõ ràng là cô cao một mét sáu.

Tô Niên Niên đưa cánh tay nhỏ trắng nõn ra, làm dáng vẻ hung dữ nói: “Sau này còn dám nói tôi lùn nữa tôi sẽ đánh chết cậu, hừ!”

Thấy hai người chiến tranh không dứt, Trần Nguyên mở miệng: “Được rồi, hai đứa đừng không nên tranh cãi nữa, y như trẻ con vậy. Đi thôi, chúng ta đi ăn cơm trước đi.”

Vừa nhắc tới ăn, Tô Niên Niên đa lập tức an tĩnh lại, cô chớp chớp đôi mắt sáng như đèn lưu ly, sự chú ý đã thành công bị dời đi.

“Chúng ta đi đến ‘Khu rừng đom đóm’ đi, em muốn ăn mì sốt thịt và smoothie của nhà hàng đó, anh, anh mau lái xe đi!” Dạ Tinh Vũ cũng là một con sâu ăn hàng điển hình, đây Cố Tử Thần đi về phía trước.

Chờ đã? Lái xe? Chẳng lẽ bọn họ muốn cùng đi sao? Tô Niên Niên tròn to hai mắt, Trần Nguyên ôn hòa giải thích: “Anh và Tinh Vũ đều không lái xe, ngồi xe của Tử Thần trước đi.”

Tô Niên Niên đấu tranh mấy giây, Dạ Tinh Vũ vẫn đang không ngừng lái nhai lắm bữa đồ ăn ở Khu rừng đom đóm ngon thế nào, cuối cùng cô cũng quyết định đi.

Cùng đi thì cùng đi! Trời đất bao la đồ ăn ngon là lớn nhất, ăn đồ ăn ngon trước rồi nói sau!

Trần Nguyên quan tâm mở cửa xethay Tô Niên Niên: “Em ngồi phía trước, nhớ thắt đai an toàn vào.”

Tô Niên Niên thâm cảm động trong lòng, người anh này của cô đúng là dịu dàng không lời nào tả hết.

Ngồi lên xe, rõ ràng là thời tiết giữa tháng chín mát mẻ, nhưng Tô Niên Niên vẫn cảm thấy rừng mình. Quay mặt nhìn sang, là khí lạnh phát ra từ trên người Cố Tử Thần, thậm chí còn không thèm nhìn sang cô một cái.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Cuộc Sống Trong Lúc Nghỉ Ngơi

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Tô Niên Niên lén lút làm mặt quỷ với anh ta, lại nghe thấy Cố Tử Thần thờ ơ nói: “Tô Niên Niên, cô vừa lên xe tôi đã cảm thấy xe rung chuyển như vừa có động đất xảy ra, cả thế giới đều quay cuồng hết cả.”

Này? Anh nói vậy là có ý gì?

Trên khuôn mặt nhỏ của Tô Niên Niên viết rõ hai chữ mờ mịt, nhưng Dạ Tinh Vũ ngồi ở ghế sau phá lên cười ha ha, thấy Tô Niên Niên vẫn chưa phản ứng kịp, cậu ta rướn người về phía trước, cười nhạo nói: “Anh ấy đang nói cậu mập đấy, ha ha ha...”

Mập? Mặc dù Tô Niên Niên cô không được coi gầy đúng với tỷ lệ hoàng kim, nhưng cũng được coi là có dáng người yếu đuối vừa vặn không gầy không mập, vậy mà anh ta lại còn nói cô mập!

Tại sao có thể độc miệng đến vậy!

“Vây thì thật xin lỗi, đã để anh thử cảm nhận được rung chấn như trận động đất!” Tô Niên Niên hừ lạnh, huơ tay múa chân giãy dụa nửa ngày ở chỗ ngồi, định làm cho xe chấn động mạnh hơn.

Cố Tử Thần liếc mắt nhìn hành vi trẻ con của Tô Niên Niên, chê bai nghiêng đầu qua: “Xem ra cô không chỉ mập, mà còn bị bệnh không nhẹ.”

“Bệnh xà tinh(*), còn không thèm điều trị!” Dạ Tinh Vũ gạt gù đắc ý tiếp lời, Tô Niên Niên hoàn toàn khóc không ra nước mắt.

(*) Bệnh xà tinh: ý chỉ bị bệnh thần kinh

Cô có thể nhảy ra khỏi xe không? Tại sao vừa rồi cô lại đáp ứng cùng đi với người này!

Trần Nguyên trấn an mấy câu, cắt đứt tranh chấp ngay thơ giữa ba người bọn họ, xe chạy nhanh qua mấy con đường, cuối cùng dừng lại ở trước cửa một nhà hàng.

Con phố này rất vắng vẻ, không khí xung quanh yên tĩnh hoang vu. Bên ngoài nhà hàng được trang trí không ít cây cảnh, biển hiệu cũng được thiết kế cẩn thận, được che khuất bởi một giàn cây leo xanh tốt, lộ ra bốn chữ “Khu rừng đom đóm” to.

Đây là lần đầu tiên Tô Niên Niên đến đây, vừa vào nhà hàng đã bị phong cách thoáng đãng tự nhiên bên trong thu hút, cô tròn to mắt tò mò nhìn rất lâu.

Hiển nhiên là mấy người Cố Tử Thần thường xuyên đến, quen đường quen ngõ đi lên tầng hai.

Tầng hai là gác mái được tu sửa lại, sàn nhà bằng gỗ, bàn cũng bằng gỗ, ghế là loại ghế salon đơn phủ vải, giữa bàn với bàn được ngăn cách bằng hoa và cây cối.

Dạ Tinh Vũ la hét gọi đồ ăn, quay đầu lại nhìn, Tô Niên Niên đang lười biếng dựa vào ở trên ghế sa lon chơi rảnh tham ăn, anh ta nhú mày đẹp lại: “Đúng là không nhìn ra đây là lần đầu tiên cậu tới đây, làm như kiểu đây là nhà mình vậy, đừng ngu nữa nói chuyện đi!”

Anh ta đang rất có hứng thú với cô em gái này của Trần Nguyên, đáng tiếc là người ta không chịu phối hợp trò chuyện tán gẫu với anh ta.

Tô Niên Niên lười biếng trở mình: “Đây là lúc nghỉ ngơi, chờ đến lúc ăn rồi gọi tôi.”

Trần Nguyên bắt đầu đi lấy đồ, Cố Tử Thần lật thực đơn trong tay, đôi mắt đen khê lướt qua trên người Tô Niên Niên, rồi lại nhanh chóng rời đi chỗ khác.

Đồ ăn nhanh chóng được bưng lên, Tô Niên Niên để điện thoại di động xuống, đôi mắt tỏa sáng nhìn chằm chằm vào đồ ăn ngon trên bàn.

Màu sắc mùi thơm đều tuyệt vời, trình bày đẹp mắt, vừa nhìn đã biết là ăn rất ngon.

“Đây là món thịt đông pha và mì thịt bò ngon nhất của nhà hàng này, còn cả thịt gà xào cay... á, dừng lại đã!” Dạ Tinh Vũ đang muốn giới thiệu với Tô Niên Niên, không ngờ rằng Tô Niên Niên đã cầm đũa gấp ăn.

Cô ăn rất nhanh, nhưng nhìn động tác vẫn rất lịch sự, sau khi nếm thử một miếng phát hiện ra đồ ăn rất ngon, cô lại ăn nhanh hơn.

Dạ Tinh Vũ cũng là con sâu ăn hàng, không nói hai lời ăn rất nhanh, hai người tiêu diệt đồ ăn giống như gió cuốn mây tan vậy, Trần Nguyên bắt đầu rót ly nước cho Tô Niên Niên: “Ăn từ từ, đừng để mắc nghẹn.”

Món thịt đông pha trên đĩa chỉ còn lại một miếng, Tô Niên Niên và Dạ Tinh Vũ đều đồng thời đưa đũa ra.

“Này, nào có cô gái nào thô lỗ như cậu!” Dạ Tinh Vũ oán trách.

Tô Niên Niên chống tay ở quai hàm, hùng hồn nói: “Tôi!”

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Chúng Ta Không Chơi Với Anh Ta Nữa!

Dạ Tinh Vũ bĩu mũi, quơ đũa làm bộ muốn cướp miếng thịt kia, Tô Niên Niên không cam lòng yếu thế, hai người trực tiếp đánh nhau vì miếng thịt.

Từ trước đến nay chỉ có cô cướp của người khác, chứ làm gì có chuyện người khác cướp đồ của cô.

Hai người cầm đũa đánh nhau không phân thắng bại, Trần Nguyên thật sự nhìn không được nữa, dè bả vai của Dạ Tinh Vũ và Tô Niên Niên xuống.

“Bao nhiêu tuổi rồi còn tranh cướp đồ ăn, hai người các em phải biết nhường nhịn là...”

Còn chưa nói dứt lời, Tô Niên Niên và Dạ Tinh Vũ đã cùng kêu rên, trên mặt đều lộ ra biểu tình tuyệt vọng.

Cố Tử Thần vẫn không nói chuyện, mặt không cảm xúc đưa đũa gấp miếng thịt lên, tư thế cao quý ưu nhã, ung dung cho miếng thịt vào miệng... nhai... nuốt xuống.

“Anh bao nhiêu tuổi rồi còn cướp ăn với chúng em!”

“Đúng vậy, đức tính nhường nhịn đâu mất rồi!”

Hai người mới náo loạn không phân cao thấp vừa nãy chợt đứng chung một chiến tuyến, trợn mắt nhìn Cố Tử Thần như nhìn kẻ thù, làm Trần Nguyên im lặng nhếch mép lên.

Cố Tử Thần xem thường nhìn hai người bọn họ, làm cho Tô Niên Niên và Dạ Tinh Vũ đều cảm thấy ngượng ngùng.

Hai người nuốt nuốt nước miếng, trợn đầu xì xào bàn tán ——

“Anh ta không phải là người tốt, chúng ta không chơi với anh ta nữa.”

“Được, sau này ăn chúng ta chỉ chia nhau thôi!”

“Hắc hắc, không nhìn ra cậu cũng rất hiểu biết.” Tô Niên Niên cười híp mắt vỗ vào bả vai của Dạ Tinh Vũ đích, khuôn mặt trắng nõn của Dạ Tinh Vũ khẽ ửng hồng, Tô Niên Niên chạm vào người làm cậu ta hơi xấu hổ.

Sau khi hai con sâu ăn hàng ngọc manh cùng lập ra kế hoạch đối phó với đại ác nhân Cố Tử Thần, bọn họ trở thành bạn tốt bằng tốc độ kinh người.

Kẻ thù của kẻ thù đều là bạn mà, hai người nhìn nhau cười, hoàn toàn quên đi cảnh tượng cổ sông cổ chết tranh nhau từng miếng thịt vừa nãy.

Chuông điện thoại di động của Dạ Tinh Vũ reo lên, anh ta cảm lên vừa mới nút nghe, đầu điện thoại bên kia đã truyền tới giọng nói tức giận của một nữ sinh: “Dạ Tinh Vũ, em đã làm cái gì với thịt của chị! Hạn cho em chạy về nhà trong ba phút, bằng không tối nay chị sẽ hằm em!”

“Á, chị ơi, em là em trai của chị mà, này này này, chị đừng nóng giận, bây giờ em sẽ trở về!” Dạ Tinh Vũ ồ ồ trả lời, rồi vội vàng vàng chạy xuống.

Có thể làm Dạ Tinh Vũ ngoan ngoãn nghe lời như vậy, Tô Niên Niên không khỏi nhìn người chị này của Dạ Tinh Vũ bằng ánh mắt khác.

Thiếu đi Dạ Tinh Vũ hoạt bát hiếu động, còn lại ba người an tĩnh ăn cơm, bầu không khí trở nên hơi ngột ngạt.

Tô Niên Niên thì không sao cả, cô chỉ mong Cố Tử Thần đừng nói chuyện, ai biết anh ta có thể cười nhạo mình hay không.

Sau khi ăn xong, Trần Nguyên gọi ly trà sữa cho Tô Niên Niên, bảo cô ngồi nghỉ một lát cho tiêu cơm, Cố Tử Thần gõ ngón tay thon dài lên mặt bàn, khóe miệng hơi cong lên: “Tô Niên Niên, em có biết bữa cơm này em đã nạp bao nhiêu calo hay không, ăn một bữa mập mười cân, xem ra em cách mập mập cũng không xa đâu.”

Phốc —— Tô Niên Niên thật sự rất muốn phun trà sữa lên trên mặt anh ta, anh ta không xia xói người khác thì sẽ chết à!

“A Thần!” Trần Nguyên không vui gọi tên Cố Tử Thần, anh ta hậm hực sờ chóp mũi của mình, uy hiếp nói: “Cái xe mỏng manh của anh không thể chở được người mập như em, hẹn gặp lại!”

“Anh đi nhanh lên!” Tô Niên Niên tức giận ném nốt nửa đĩa khoai tây chiên còn thừa trên bàn về phía anh ta.

Cố Tử Thần nghiêng người tránh, lạnh cười, còn bắt lấy hai miếng khoai tây chiên ăn, ung dung tự đắc đi xuống tầng: “Bái bai.”

Tại sao lại có người đáng ghét như vậy! Tô Niên Niên đá vào chân bàn, kết quả mình ăn đau nhe răng toét miệng đứng lên.

Về mặt của Trần Nguyên lại hơi sợ hãi, nói về Cố Tử Thần, cậu ta là người cực kỳ sạch sẽ, sao cậu ta lại ăn đồ Tô Niên Niên ném cho cậu ta được?

Hơn nữa từ trước đến nay, tính cách của Cố Tử Thần đều tinh táo chừng mực, nhưng từ sau khi gặp phải cô em gái này của anh, thì đúng là... khụ, như biến thành người khác, độc mồm độc miệng, lại còn ngây thơ nữa chứ.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Đập Trúng Người

Tô Niên Niên buồn bực trở về nhà với Trần Nguyên, Sở Tố Tâm ân cần hỏi thăm chuyện ngày đầu tiên đi học, bị Tô Niên Niên kể lại mơ mơ hồ hồ.

Lăn lộn mấy vòng ở trên giường, chẳng biết tại sao, trong đầu Tô Niên Niên cứ quanh đi quẩn lại khuôn mặt đáng ghét của người nào đó.

Mặc dù cô phải thừa nhận, dáng dấp của Cố Tử Thần đúng là nam thần quốc dân, nhưng mà... cô ghét anh ta!

Trời quang mây tạnh, gió thu ẩm áp.

Cố Tử Thần đi ra khỏi Khu rừng đom đóm, có tin nhắn gửi vào số điện thoại.

“Đến khách sạn Lệ Hiền.” Chỉ mấy chữ đơn giản, vào thẳng vấn đề và cứng ngắt, thậm chí ngay cả chú thích cũng lạnh như băng “Cố tiên sinh.”

Anh ta rũ mi mắt xuống, nhìn đáng vẻ hơi giống động vật bị thương. Lúc ngẩng đầu lên lần nữa, anh ta đã khôi phục lại dáng vẻ lạnh lùng lãnh đạm.

Cố Tử Thần lái xe, chạy tới khách sạn Lệ Hiền.

Đây là khách sạn năm sao nổi tiếng nhất Dự thành, phong cách sang trọng hoa lệ, nổi tiếng gần xa, là nơi tụ tập của giới nhà giàu Dự thành.

Lúc Cố Tử Thần đi đến phòng bao, bàn trong phòng đã ngồi kín người, thấy anh tới, một người đàn ông trung niên phát phát tay với anh: “Tử Thần, tới bên này.”

Động tác của Cố Tử Thần khề cứng đờ lại, như không ngờ rằng có thể nghe được giọng điệu thân mật này từ trong miệng người đàn ông kia.

Anh chậm rãi đi tới bên cạnh người đàn ông trung niên đó, thấp giọng gọi: “Cha.”

Cố Ngôn Chuẩn vỗ vào bả vai của anh, giới thiệu với bạn tốt bên cạnh: “Đây là con trai tôi Cố Tử Thần, Tử Thần, đây là chú Lâm, chú Doãn.”

“Lão Cố, vẫn là anh có phúc, con trai anh còn cao hơn so với anh rồi.”

“Ai nha, đây chính là Tử Thần à, đúng rồi, hình như Sơ Hạ nhà chú học cùng trường với cháu.” Doãn Văn cười càng hiền hòa hơn, chẳng qua là ông ta không che dấu được tính toán trong mắt, ông ta phát tay với Doãn Sơ Hạ đang ngồi ngay gần bên cạnh mình: “Sơ Hạ này, đây không phải là bạn học của con sao?”

Hiển nhiên Doãn Sơ Hạ cũng bị tạm thời bắt tới đây dùng cơm, cô ta đang mài miết sửa sang lại váy của mình, nghe thấy cha gọi cô ta mới hoàn hồn lại.

Đợi đến khi cô ta nhìn thấy Cố Tử Thần bên cạnh cha mình, đôi mắt của Doãn Sơ Hạ lập tức sáng lên.

Mấy người lớn lại hàn huyên mấy câu, sau khi tán dương con cái của nhau xong, Cố Ngôn Chuẩn mới nói: “Đi ra nói chuyện với Sơ Hạ đi, Tử Thần.”

Cố Tử Thần khề rũ mi mắt xuống, nhẹ nhàng “Vâng” đáp lại.

Xoay người, anh hít một hơi thật sâu, Doãn Sơ Hạ đã nhiệt tình xông tới, luyên thuyên ở bên tai anh, nhưng anh lại không hiểu cô ta nói cái gì.

Cố Từ Thần nghe mà không để vào trong tai, bữa con này không có gì ngoài việc để mở rộng mạng lưới giao thiệp, vừa đối trả lại vừa kinh tởm.

Doãn Sơ Hạ thâm kích động trong lòng, không ngờ rằng mình sẽ gặp được Cố Từ Thần ở nơi này, hơn nữa cha Cố còn bảo anh trò chuyện với mình, điều này nói rõ mình vẫn rất có cơ hội!

“Anh Từ Thần, ngày mai chúng ta có thể cùng đi học không? Nhà chúng ta đều...” trong lòng cô ta ngập tràn niềm vui, cho là mình cũng có thể bảo Cố Từ Thần đưa mình đi học.

Cố Từ Thần không nghe rõ, liếc mắt nhìn Cố Ngôn Chuẩn đang nâng ly với người khác, trong phút chốc anh chợt đứng lên, cong môi mỉm cười, không nói một lời nào đã rời đi, để lại Doãn Sơ Hạ đang cực kỳ kinh ngạc.

Ngoài cửa sổ truyền tới tiếng ve kêu om sòm, Tô Niên Niên lăn qua lộn lại ở trên giường cũng không ngủ được, cô dứt khoát bò dậy mở cửa sổ ra, phen nào nhìn đám ve gây phiền nhiễu cho người dân kia.

Rì —— rì ——

Ve vẫn đang tiếp tục kêu, Tô Niên Niên nhặt đá cuội trang trí trên bệ cửa sổ lên, ném về phía đám ve trong bụi cây.

Định luật vạn vật hấp dẫn của Newton đã nói rằng, trái đất có lực hút rất lớn, vì vậy viên đá kia không ném trúng mục tiêu đám ve, mà rơi thẳng xuống đất.

Bốp —— có tiếng va chạm mạnh truyền tới.

Tô Niên Niên có tật giật mình, vội vàng trốn vào trong phòng.

Trời ạ, không biết là có đập chết người không?

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Sao Anh Ta Không Đến Trường

Trốn ở sau bệ cửa sổ rất lâu, nửa vì chột dạ, nửa vì tò mò, Tô Niên Niên lặng lẽ thò đầu nhỏ ra nhìn xuống.

Tô Niên Niên nhấn chặt mày lại.

Không biết có phải là do trùng hợp ngẫu nhiên hay không, viên đá kia rơi vào trên kính chắn gió của chiếc Porsche màu đen, do tác động của trọng lực, viên đá rơi từ trên cao xuống làm nứt lớp thủy tinh.

Nếu Tô Niên Niên nhớ không lầm, chiếc xe đó... là của Cố Từ Thần.

Chỉ là, tại sao anh ta không cất xe vào gara để xe của nhà mình, mà đỗ ở trong sân? Tô Niên Niên hơi nghi ngờ, nhìn chằm chằm vào chiếc xe kia, bên trong mơ mơ hồ hồ có bóng người.

Cũng không biết mình nhìn bao lâu, cửa xe được từ từ đẩy ra, bóng người cao lớn của Cố Từ Thần xuất hiện trước mắt cô.

Tô Niên Niên cảm thấy cực kỳ lo lắng, theo tính cách của cái tên độc mồm độc miệng kia, không chừng sẽ lại mịa mai cô thế nào đấy.

Ai ngờ Cố Từ Thần như không chú ý tới chuyện này, rũ thấp mắt xuống, môi mỉm cười, cho dù cách xa, Tô Niên Niên cũng cảm nhận được cái cảm giác lạnh lẽo không biết miêu tả như thế nào quanh người anh.

Đây không phải là lần đầu tiên cô nhìn thấy anh lạnh lùng đuổi người cách xa ngàn dặm, nhưng trong sự lạnh lùng này... còn có nỗi buồn.

Tô Niên Niên không biết tại sao từ này lại đột nhiên nhảy ra khỏi đầu mình, cô chỉ vô thức cảm thấy đáng sợ của Cố Từ Thần giống như dã thú bị thương, con thú lặng lẽ trở về ‘hang ổ’ của mình liếm láp vết thương.

Bất tri bất giác Tô Niên Niên nằm nhòai người ở trên bệ cửa sổ, bắt đầu ngăn người nhìn về phía bóng người của Cố Từ Thần.

Cố Từ Thần đứng tại chỗ ngẩn người một lúc, anh như cảm nhận được ánh mắt của Tô Niên Niên, anh ngẩng đầu lên, đôi mắt đen sâu thẳm vừa vặn chạm đến ánh mắt của Tô Niên Niên.

Bốn mắt nhìn nhau, nhưng cả hai đều không nói lời nào.

Nắng chiều chói chang chiếu xuống, thế nhưng ở trong mắt Tô Niên Niên, dường như thiếu niên ở phía dưới còn chói mắt hơn so với ánh mặt trời.

Bịch bịch —— bịch bịch ——

Cô cảm thấy tim mình đập nhanh hơn, khuôn mặt nhanh chóng ửng hồng.

Mặt Cố Từ Thần không cảm xúc, đút một tay ở trong túi quần đi vào biệt thự nhà mình, để lại Tô Niên Niên đứng ngơ ngác ở tầng hai.

Sáng sớm, phòng ăn Trần gia.

Trần Nguyên thông thả ăn sáng, quan sát một vòng hỏi: “Niên Niên đâu?”

“Đề đi đi gọi nó thêm lần nữa.” Sở Tổ Tâm bất đắc dĩ đứng lên, cái gì Tô Niên Niên cũng tốt, chỉ có cái tật ỷ lại trên giường là không sửa được: “Hôm nay là ngày đi học chính thức, con nhóc này...”

Đang nói, trên tầng truyền tới tiếng bước chân vội vã, mọi người ngẩng đầu nhìn lên, là bóng người hấp tấp Tô Niên Niên.

“Chú, anh, mọi người chờ con với!” Tô Niên Niên vội vàng chạy xuống, còn hai bậc thang cuối cùng là xuống nền, cô nhảy bịch xuống.

Cô chớp chớp đôi mắt trọng suốt, sợ hai cha con Trần gia lại đi trước giống như hôm qua.

“Chậm thôi, cẩn thận không ngã.” Trần Nguyên bất đắc dĩ thở dài.

Tô Niên Niên hét lên, cầm cặp sách: “Đi thôi đi thôi, chúng ta đi học.”

“Cháu ăn sáng trước đã.” Trần Doãn Hoa cười nói, Tô Niên Niên nhìn qua điểm tâm trên bàn ăn, cầm lấy một ly sữa uống ừng ực ừng ực, nhìn qua giống như nữ hán tử hào sảng.

Cô để ly không xuống trên bàn: “Đi thôi!”

Sau khi ngồi lên xe của Trần Doãn Hoa, Tô Niên Niên như chút được gánh nặng, cô xuyên qua lớp cửa kính xe nhìn về phía biệt thự bên cạnh, xe của Cố Từ Thần còn đậu ở trong sân, nhưng không thấy bóng người của anh.

Cô nhìn đến xuất thần, Trần Nguyên gõ ngón tay lên trán cô, Tô Niên Niên “Á” lên, phục hồi lại tinh thần, lúc này mới ý thức được Trần Nguyên đang lau sữa dính ở mép giúp cô.

Tô Niên Niên đỏ bừng mặt, nhưng vẫn hỏi ra nghi vấn trong lòng mình: “Sao anh ta không đi học, trong nhà không có người gọi anh ta dậy sao?” Cô chỉ chỉ về phía nhà của Cố Từ Thần.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Hẹn Lặp (1)

Ánh mắt của Trần Nguyên hơi tối lại, nói qua loa: “Chắc cũng lười không dời cái giường ra được, yên tâm đi, cậu ta sẽ tới trường học trước khi chuông vào học vang lên.”

“À... vậy à...” Tô Niên Niên ngoan ngoãn gật đầu, chỉ nhìn căn biệt thự càng lúc càng xa trong kính chiếu hậu, như có điều suy nghĩ.

Trường trung học phổ thông Thánh Âm

Tô Niên Niên đi vào phòng học, đám học sinh trong lớp vốn đang âm ỉ nói chuyện quên trời đất đều lập tức im lặng, đồng loạt đưa mắt nhìn về phía

cô.

Nếu đổi lại là người bình thường chắc chắn sẽ khó chịu, thế nhưng Tô Niên Niên làm như không biết gì cả, lo lắng đi về phía bàn cuối lớp ngồi xuống, lên tiếng chào Chúc Thành.

“Trư ca, hôm nay cậu càng đẹp trai hơn đấy, kiểu tóc rất hợp với cậu!” Tô Niên Niên cười hì hì chào hỏi Chúc Thành.

Chúc Thành vênh vao vuốt cái kiểu đầu con nhím của mình: “Chuyện! Này... hôm qua cậu có sao không?” Chúc Thành vẫn rất thích đối tượng ghen hờ của mình, cậu ta cũng vô thức quan tâm đến Tô Niên Niên nhiều hơn.

Tô Niên Niên lắc đầu nói: “Mình có thể xảy ra chuyện gì, hôm nay học gì vậy?”

“Tiết đầu tiên là tiết của cô giáo chủ nhiệm.”

Doãn Sơ Hạ ngồi ở hàng trước bĩu môi: “Đúng là hồ ly tinh, mẫu đàn ông nào cũng muốn quyến rũ.”

Chuông vào học vang lên, cô giáo tiếng Anh Kim Vân đi vào, còn có một người đàn ông đáng vẻ cao ráo gầy đi theo sau lưng.

“Các em học sinh chú ý, thầy giáo này là là giáo viên chủ nhiệm lớp các em năm nay, Giang Mộ, thầy Giang...” Kim Vân giới thiệu mấy câu rồi đi ra khỏi phòng học, thầy Giang hơi xấu hổ mỉm cười, đi lên bục giảng.

“Oa, thật là đẹp trai, thầy ấy thật sự là chủ nhiệm lớp chúng ta sao?”

“Nhìn còn âm áp hơn cả nam diễn viên chính trong phim Hàn, ôi thích quá đi!”

“Cát, không phải chỉ là một thầy giáo mặt trắng nhò thôi sao, đúng là cái đám si mê, phiền chết đi được.”

“...”

Tô Niên Niên vốn đang cúi đầu lật sách, nghe thấy động tĩnh ngẩng đầu lên, cô lập tức ngây ngẩn.

Trên bục giảng, thầy Giang mặc áo sơ mi kiểu dáng đơn giản màu đậm, tóc ngắn màu đen được cắt tỉa gọn gàng, ngũ quan tuấn dật, nụ cười âm áp, y trang mẫu nam chính âm áp bước ra từ trong manga.

Không biết tại sao, Tô Niên Niên vô hình cảm thấy quen thuộc với anh ta, cô suy nghĩ nửa ngày cũng không nghĩ ra được, vì vậy im lặng chờ đợi anh ta nói tiếp.

“Xin chào cả lớp, thầy là Giang Mộ, Giang trong sông nước, Mộ trong hoàng hôn.” Thầy Giang cầm phấn viết lên, xoay người viết tên của mình lên trên bảng đen, nét chữ uốn lượn rất đẹp, già dặn có lực, học sinh trong lớp nhìn thấy đều “Oa “ lên.

“Sau này còn xin các em quan tâm nhiều hơn, hy vọng sau này chúng ta có thể cùng trở thành bạn...” Thầy Giang mỉm cười nói, cầm danh sách lớp trong tay lên xem, lúc anh ta nhìn thấy ba chữ Tô Niên Niên trong danh sách lớp, ánh mắt của anh ta trở nên mềm mại dị thường.

Điểm danh xong, anh chống hai tay ở trên bàn: “Bây giờ chúng ta bắt đầu buổi họp lớp đầu tiên trong học kỳ mới, trong buổi họp lớp này chủ yếu có hai việc sau, việc đầu tiên là bầu ban cán sự lớp, việc thứ hai là đổi chỗ ngồi. Mọi người viết tên cán bộ mình muốn bầu lên trên giấy, bỏ phiếu không ghi tên, bắt đầu từ bây giờ, năm phút sau giao cho bạn học ngồi ở hàng đầu tiên.”

Học sinh phía dưới nhất thời nhảy cẫng lên hoan hô, cầm tờ giấy bắt đầu châu đầu ghé tai với nhau.

Tô Niên Niên hơi lúng túng nhếch mép cười, cả lớp cô chỉ biết tên có ba người, cô phải viết tên ai bây giờ?

Viết qua loa mấy chữ lên giấy, Tô Niên Niên không thể làm gì khác hơn là nhờ giúp đỡ từ phía Chúc Thành: “Trư ca, cậu viết xong cho mình nhìn với.”

“Được!” Chúc Thành đáp ứng.

Học sinh lớp 11F là bạn học cùng lớp 10 năm ngoái, mọi người đều quen thuộc lẫn nhau, giấy được nộp lên, mọi người đều mang tâm sự riêng, mong đợi kết quả bầu chọn.

Bạn đang đọc truyện *Một Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Họa Lớp (2)

Đệ 19 chương lớp hội (sẽ) (2)

Tô Niên Niên cũng đã bỏ phiếu, chỉ có điều danh tự đều là trích dẫn Chúc Thành đấy, lúc này cũng tò mò nhìn về phía bục giảng [tự bên trên + mới ^^ chửi chửi ^^ kỳ ^^ trong ^^ văn ^^+

Giang Mộ tìm hàng phía trước hai người nam sinh, tại trên đài công tác thống kê số phiếu. Một cái xướng phiếu, một cái tại trên bảng đen họa (vẽ) chính tự, chẳng được bao lâu, kết quả là đi ra.

Số phiếu nhiều nhất là Triệu Minh Viễn, là f lớp công nhận siêu cấp đại học bá, thành tích vẫn là đệ nhất danh. Chúc Thành cùng Lý Ân Mỹ Địch số phiếu cũng không ít, hai người bình thường tại trong lớp nhân duyên rất tốt, Doãn Sơ Hạ danh tự đằng sau cũng về lên không ít chính tự.

Làm cho Tô Niên Niên kinh ngạc chính là rõ ràng còn có người bỏ phiếu cho mình, Tô Niên Niên ba chữ đằng sau theo thừa thốt mấy cái nét bút, nhìn về phía trên rất thê lương đấy, đoán chừng là mấy cái nghịch ngợm gây sự nam sinh bỏ..

Giang Mộ dựa theo số phiếu định tan việc cán bộ, lớp trưởng Triệu Minh Viễn, đại loa Lý Ân Mỹ là lớp phó, Doãn Sơ Hạ là ủy viên kỷ luật, Tổng dư hi là ủy viên ban sinh hoạt, tất cả ban đại biểu cho khoa được quyết định xong.

"Ủy viên thể dục nha... Chúc đồng học, có lòng tin hay không khiêu chiến một chút?" Giang lão sư cười mím nhìn về phía Chúc Thành, chung quanh đệ tử thoáng cái cười rộ lên.

"Giang lão sư, Trư ca (bát giới) cao lớn vạm vỡ như vậy béo, vừa chạy bước tự thở gấp, như thế nào đem làm ủy viên thể dục!"

"Hắc hắc, Trư ca (bát giới) thể nhưng mà 50m chạy nửa phút tồn tại, lại để cho hắn đem làm ủy viên thể dục lớp chúng ta luyện tập chẳng phải là cùng ốc sên bò tựa như."

"Các người biết cái gì ah, mập mập là do tiềm lực ở đùi, Trư ca (bát giới), ta xem trọng người!"

Mọi người nhao nhao nghị luận, có cười nhạo có ghét bỏ cũng có cho Chúc Thành cố gắng lên động viên đấy, làm cho Chúc Thành khiến cho xấu hổ hồng đấy, lộ ra cái khuôn mặt kia mập mập mặt có loại đã nảy sinh (manh) lại khờ cảm giác.

Chúc Thành vô ý thức nhìn về phía bên cạnh Tô Niên Niên, Tô Niên Niên tràn ra dáng tươi cười, "Sợ cái gì nha, thử xem chứ sao."

Chúc Thành mặt càng đỏ hơn, hắn tuy nhiên hình thể béo, nhưng nội tâm cũng có nam tử hán ngạo khí, lập tức tự gạt đầu, "Tốt!"

"Oa ah, Trư ca (bát giới) quả nhiên không giống bình thường."

"Trư ca (bát giới) cố gắng lên, dẫn đầu chúng ta đi đến đỉnh phong của nhân sinh!"

Giang Mộ xem phía dưới lộn xộn thành một đoàn, ra hiệu mọi người an tĩnh lại, "Tô Niên Niên, có hứng thú là ủy viên văn nghệ?"

Tô Niên Niên ngẩng ngẩng cả người, vẫn chưa trả lời Trương Hiểu Tiếp đã cướp lời, "Lão sư, so Tô Niên Niên số phiếu nhiều người còn có mấy cái đây này!"

Nàng nói không giả, mọi người đồng loạt nhìn về phía Giang Mộ, cảm thấy hắn là bất công.

Giang Mộ cười cười, "Hà Tiểu, Lữ Hiên Ngang đều là nam sinh, không quá phù hợp, mặt khác ta xem Tô Niên Niên có hội họa cùng Piano năng khiếu, hẳn là người chọn lựa thích hợp nhất."

Hà Tiểu cùng Lữ Hiên Ngang cướp lời, "Lão sư, tự Tô Niên Niên a, ta một đám đàn ông mới không cần mỗi ngày bàn vẽ báo đây này!"

Trương Hiểu Tiếp muốn đang nói cái gì, lại bị Doãn Sơ Hạ ngăn lại, lặng lẽ ở nàng bên tai nói vài câu, Trương Hiểu Tiếp lập tức hiểu ý, hướng nàng khoa tay múa chân cái k đích thủ thế.

Nghe lão sư nói như vậy rồi, Tô Niên Niên cũng không có sĩ diện cãi lại, hướng Giang lão sư nhẹ gật đầu.

Tuyển hết ban cán bộ, giờ là đến thời khắc mà mọi người chờ mong nhất chính là đổi chỗ ngồi..

Chỗ ngồi quyết định cùng ai trở thành bạn tốt, cùng tiến lên khóa cùng đi WC toa-lét, tất cả mọi người tro mắt nhìn Giang Mộ, cùng đợi hắn điều chỉnh chỗ ngồi.

Ai ngờ Giang Mộ thâm hiểm trừng mắt nhìn cả lớp, "Như vậy đi, chính các người đổi, muốn cùng ai ngồi cùng ai ngồi, đổi tốt rồi ta tại làm điều chỉnh."

Mọi người hoan hô một tiếng, xách cái bàn cái ghế bắt đầu đổi chỗ ngồi, Tô Niên Niên lười đã quen, đem cái bàn chuyển đến xếp sau bên cửa sổ, lười biếng phơi nắng nổi lên Thái Dương.

Chỗ ngồi rất nhanh đổi tốt, Giang Mộ lại nhủ mầy.

Tô Niên Niên bên người, không có một bóng người, nguyên lai muốn ngồi nằg bên cạnh Chúc Thành, cũng bị một người nữ sinh kéo tới.

Do mình không thể post tiếp chap mới từ nhóm dịch nên mình quyết định sẽ tự dịch từ chap 19. Nếu bạn nào ủng hộ thì hãy bình chọn nha~. nếu người bình chọn ít quá thì mình sẽ không dịch tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Hạp Lớp (3)

Đệ 20 chương lớp hội (sẽ) (3)

"Các người làm cái gì vậy?" Giang Mộ thông thả mở miệng, hấn lòng đã đoán ra.

Doãn Sơ Hạ nhìn có chút há hê nhìn xem Tô Niên Niên, "Lão sư, chúng ta đều không muốn cùng Tô Niên Niên ngồi một khối."

"Đúng nha, ta cũng không muốn ngồi cạnh nàng."

Trong lớp nữ sinh như đã hẹn ở đồng dạng, nhao nhao biểu thị chính mình không muốn cùng Tô Niên Niên ngồi một khối. Các nam sinh cũng không có ý tứ chủ động cùng Tô Niên Niên ngồi một khối, trong lúc nhất thời, trong lớp hào khí trở nên vi diệu lên.

Tô Niên Niên quét một vòng, trong lòng đã có đáp án.

Rất đơn giản, nàng bị cô lập rồi.

Không ai nguyện ý ngồi cạnh nàng.

Dù cho người sơ sai như Tô Niên Niên, trong lòng cũng có chút khó chịu, nhưng cũng không thể hiện trên mặt.

Ngay tại thời khắc vạn phần xấu hổ đó, một cái nho nhỏ thân ảnh lại đứng dậy, cố hết sức đem mình cái bàn đem đến Tô Niên Niên bên cạnh.

Tô Niên Niên cắn cắn môi dưới, là Tống Dư Hi.

Nàng cúi đầu, thanh tú trên khuôn mặt nhỏ nhắn lại tràn đầy quật cường, như là đã quyết định cái gì trọng đại quyết tâm đồng dạng.

"Này, Tống Dư Hi, người thật sự muốn cùng ngồi cùng Tô Niên Niên sao??" Lưu Doãn Nhi ngữ khí bất thiện mở miệng, xem ra các nàng cho Tống Dư Hi giáo huấn còn chưa đủ.

Tống Dư Hi sắc mặt trở nên trắng, nhưng lại không rên một tiếng, đem ghế cũng kéo qua.

"Cái gì kia, ta vóc dáng cao, ta cũng ngồi đằng sau được." Chúc Thành cười hi hi đem mình cái bàn cũng chuyển tới, có hấn dẫn đầu, mấy cái nam sinh cũng ngồi tới, hóa giải Tô Niên Niên xấu hổ.

Giang Mộ đứng tại trên giảng đài, khóe môi nổi lên mỉm cười.

"Tốt rồi, các người nhanh ngồi xuống, để ta xem còn đôi gì không, cận thị đồng học cùng vóc dáng thấp đồng học chủ động ngồi phía trước, Hà Tiểu, người cao 1 mét 8 mấy thì đừng ngồi hàng thứ ba, người xem đằng sau Lý Ân Mỹ chỉ có thể nhìn cái ót của người."

Mọi người bộc phát ra tiếng cười, Hà Tiểu không có ý tứ sờ lên cái ót, sau đó dịch xuống hai hàng.

Đổi tốt chỗ ngồi Giang Mộ bắt đầu giảng chút ít an toàn giáo dục hòa hảo hiếu học tập đồ vật, Tô Niên Niên không có hứng thú nghe, liếc qua bên người Tống Dư Hi, "Người không có sao sao?"

Tống Dư Hi lắc đầu, nàng hôm qua mới nhận thức Tô Niên Niên, nhưng lại đối với Tô Niên Niên rất có hảo cảm.

Tô Niên Niên cười nhạo một tiếng, "Dù cho bị cô lập bị chỉ trích cũng không có sao sao?"

Tống Dư Hi nắm chắc nắm đấm, Thánh Âm Cao Trung không thể so với nàng Thượng Đích Công Lập Cao Trung, đồng học tầm đó cảm tình rất tốt, cũng không có gì tâm nhãn. Thánh Âm Cao Trung giàu nghèo chênh lệch rất lớn, đệ tử gian không thể tránh khỏi cũng chia giai cấp cấp độ, về phần cái

nhân vật nhỏ bé thì cũng đừng mong nhiều cái gì. Trong nhà nàng điều kiện không tốt, cao nhất (*) tại lớp học bị cô lập hoàn toàn, bình thường tại trong lớp cũng là cẩn thận từng li từng tí chỉ dám vui đầu học tập.

"Không có sao... Ta đã trải qua, cho nên ta không muốn làm cho người cũng như vậy... Cái kia, Tô Niên Niên, chúng ta là bằng hữu a?" Tống Dư Hi sợ hãi hỏi một câu, sợ Tô Niên Niên hung nằng.

Tô Niên Niên hướng nàng lộ ra cái sắc đáng tươi cười, "Đương nhiên đúng a!"

Chúc Thành tại hai nàng ngồi phía sau, lúc này cũng tới tham gia náo nhiệt, "Chúng ta cũng là bạn tốt ah, Tô Niên Niên, Tống Dư Hi, có phải thấy hình tượng của ta thoáng cái là to lớn rồi phải không hả?"

"Người cái mập mập chết bầm! Bỏ đi!" Tô Niên Niên làm bộ giận dữ cầm gỗ Chúc Thành đầu một chút, Tống Dư Hi cũng ở một bên nhếch môi mỉm cười ngọt ngào.

Phòng học khác một bên, Doãn Sơ Hạ mấy người cũng ngồi chung một chỗ, giờ phút này đều là vẻ mặt khó chịu.

"Tống Dư Hi chết tiết kia. Chết tiết, hôm nào ta muốn hảo hảo thu thập nàng!" Trương Hiểu Tiếp hung ba ba (*trừng mắt) mở miệng, Lưu Doãn Nhi cũng nhẹ gật đầu, "Còn có Tô Niên Niên!"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Trần Nguyên Đưa Cho Người

Doãn Sơ Hạ nắm chặt nắm đấm, mới vừa rồi là nàng lại để cho Lưu Doãn Nhi nói cho mọi người ai cũng đừng cùng Tô Niên Niên ngồi cùng một chỗ, lại để cho Tô Niên Niên tại lớp học tất cả mọi người trước mặt khó chịu nổi, không nghĩ tới Tống Dư Hi cùng Chúc Thành sẽ giúp nàng!

Cực độ khó chịu trong chốc lát, Doãn Sơ Hạ khinh miệt hừ một tiếng, "Nghe nói Tống Dư Hi còn chưa có đóng học phí à?"

Lưu Doãn Nhi cùng Trương Hiểu Tiếp đều là cười đắc ý, "Đúng nha, sẽ không phải là lại muốn kéo dài thời gian đóng a, trên cái thế giới này thật sự còn có người nghèo như vậy ah, chúng ta có cần phải cho nàng "Tâm lòng yêu mến quyền tiền"? Hai người bọn họ gia cảnh là không Doãn Sơ Hạ tốt, nhưng ở dự thành cũng là người có uy tính

Doãn Sơ Hạ đem sách giáo khoa hung hăng ném vào trên bàn, đằng sau Tô Niên Niên mấy người căn bản không nghe thấy các nàng đối thoại, vẫn còn các loại nói chuyện phiếm

Tan học tiếng chuông vang lên, Giang Mộ thu dọn đồ đạc, "Tiết sau là Anh ngữ, mọi người lấy ra chuẩn bị bài một chút, mặt khác học phí học kỳ này giao cho phòng giáo vụ trước thứ sáu, tiền mặt hoặc là chuyển khoản cũng có thể."

Hắn vừa ra khỏi lớp học thì nam sinh huyết sáo, tốp năm tốp ba gom lại một khối chơi đùa rồi, nữ sinh cũng tụ thành một đoàn lủ rủ trò chuyện bát quái.

Tô Niên Niên theo trong ngăn kéo lấy ra, trong lúc lơ đãng liếc một cái Tống Dư Hi, lại phát hiện nàng hai mắt vô thần, vuốt ve trong tay sách giáo khoa không biết đang suy nghĩ gì.

"Này, người vẫn còn tốt không?" Tô Niên Niên gõ cái bàn, Tống Dư Hi mới hồi phục tinh thần lại, vô lực cười cười, "Không có việc gì..."

Chuông vào học vừa vang lên, Kim Vân cầm sách giáo khoa từ từ đi vào, một ngụm lưu loát [đích] Anh ngữ nói về [] khóa. Tô Niên Niên trường cũ là Thần Giang Cao Trung thành tích rất bình thường đây, muốn nghe được có chút cổ hết sức, vội vàng tập trung tinh thần nghe nổi lên khóa, trong khoảng thời gian ngắn không để ý đến sắc mặt của Tống Dư Hi ngày càng khó coi.

Tiết thứ hai chấm dứt, nghỉ giữa khóa nghỉ ngơi nửa giờ, Tô Niên Niên vuốt vuốt bụng, buổi sáng uống ly sữa bò, hiện tại nàng bụng đều nhanh đối đẹp bụng rồi" thật đối, đi căn tin không?" Nàng đụng phải hạ Tống Dư Hi [đích] cánh tay.

Tống Dư Hi cười khổ, nàng ở đâu không biết xấu hổ nói cho Tô Niên Niên chính mình [liên]cả học phí cùng bản phí đều chưa đóng nổi, huống chi là đi mua đồ ăn vặt a.

Nhắc đến ăn [đích] xếp sau [đích] Chúc Thành tinh thần tinh tảo, hiện vật quý tựa như theo ngăn kéo móc ra hai cái sandwich, "Niên Niên, tiểu Hi, cho các người."

"Oa ah, tốt quá!" Tô Niên Niên vẻ mặt vui mừng nhận lấy, bản tính tham ăn phát tác, hai mắt sáng lên [đích] chăm chăm vào Chúc Thành ngăn kéo, "Trư ca, người còn có cái gì?"

Chúc Thành cười hắc hắc, lại từ trong ngăn kéo móc ra mấy túi đồ ăn vặt, đều là thoải mái, vu nư ti gì đấy, quả thực một cái hộp đồ ăn vặt vạn năng.

Tô Niên Niên cũng không khách khí, thật vui vẻ bắt đầu ăn, quai hàm đều phình lên. Tổng Dư Hi ngại ngần không chịu lấy, cuối cùng vẫn là Chúc Thành cường ngạnh nhét vào trong tay nàng, nàng mới miễn cưỡng tiếp nhận xé mở bắt đầu ăn.

"Thùng thùng." Vài tiếng có tiết tấu gõ cửa sổ truyền đến, Tô Niên Niên nghi hoặc ngẩng đầu, mắt to xinh đẹp nhìn ra bên ngoài cửa nhìn xem bên ngoài.

Ánh mặt trời tốt, xuyên thấu qua cửa sổ ôn nhu xán lạn chiếu vào, rơi vào thiếu niên trên đỉnh đầu, làm tóc hắn nổi lên màu vàng. Khuôn mặt tuấn tú căng cứng, rơi vào Tô Niên Niên trên người ánh mắt tràn ngập ghét bỏ, hắn kéo ra cửa sổ, ném bản ghi chép đến trên mặt bàn của Tô Niên Niên.

"Trần nguyên đưa cho ngươi." Lãnh đạm lương bạc phun một câu, Cố Tử Thần không để ý Tô Niên Niên mấy người ánh mắt kinh ngạc, quay người rời đi.

Trong đầu lại hồi tưởng lại Tô Niên Niên vừa rồi bộ dáng.

Đôi má phình lên thành hình cầu, bàn tay nhỏ bé nhìn về phía trên hết sức nhỏ mềm mại, cặp mắt kia sạch sẽ không nhiễm hạt bụi nhìn thẳng ngoác hán, để lại trong lòng hắn một chút không hiểu tình cảm.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Bạn Học Cố, Thật Trùng Hợp A

(Nhớ bình chọn nha các nàng ==, nếu nhiều thì ngày ta ra nhiều chap hơn)

Ngày hôm qua từ khi thấy phụ thân, tâm tình của hắn cũng không phải là rất tốt. Tan học thời điểm Trần nguyên chợt nhớ tới muốn bắt cho Tô Niên Niên bản ghi chép, nhưng lại bị chủ nhiệm lớp kêu lên đi, tự lại để cho hắn cho Tô Niên Niên đưa tới.

Cố Tử Thần từ trước đến nay khinh thường nhất là làm loại này chạy việc, hôm nay lần đầu tiên đi một vòng lớn tới cấp 2 lớp F.

Cất, chỉ là cái béo nịch con heo tham ăn mà thôi, nhớ thương nàng làm gì?

Tại trong lòng phi nhỏ một phen, Cố Tử Thần khôi phục như thường, bước nhanh hướng lớp mình đi đến.

Trong phòng học Tô Niên Niên mở ra bản ghi chép, là cấp hai tất cả khoa tri thức tổng kết, chữ viết đẹp mắt, sửa sang lại rõ ràng hiểu rõ, xem ra đây chính là chữ viết của Trần Nguyên.

Hai người đều khoa học tự nhiên, Tô Niên Niên hiện tại vừa vặn có thể sử dụng đến, nàng như nhặt được chí bảo ôm bản ghi lật ra cả buổi, xem Tổng Dư Hi trong nội tâm khê động.

Chẳng lẽ... Tô Niên Niên cùng Trần nguyên tại yêu đương sao? Bằng không như thế nào sẽ đối với nàng tốt như vậy, liền Cố nam thần đều mình đem đến đưa cho nàng?

Không thể tránh khỏi, Tổng Dư Hi trong nội tâm cũng có một ít loại nhỏ (tiểu nhân) hâm mộ.

Về phần Doãn Sơ Hạ mấy người đi WC, nếu để cho nàng thấy như vậy một màn, không chừng lại muốn ghen cái gì đây này.

Ngày đầu tiên đi học coi như thuận lợi, cơm trưa ở trường học căn tin tùy tiện ăn một chút, hương vị cũng không tệ lắm.

Đảo mắt đến dưới buổi trưa tan học, Tô Niên Niên sửa sang một chút, bình thường tại trong lòng tính toán, nàng đã ý thức được chính mình kiến thức căn bản quá kém, cân nhắc xem muốn hay không lại để cho mẹ cho mình báo cái trường luyện thi, nữ sinh trong lớp học lại bắt đầu oanh động lên.

Tô Niên Niên hiếu kỳ ngẩng đầu, gặp không ít mọi người theo trong ngăn kéo lấy ra hộp quà, còn có hồng nhạt màu xanh da trời phong thư cái gì đấy, đầy mặt ánh sáng màu đỏ hướng ra phía ngoài chạy tới.

"Ta đi về trước, ngày mai gặp." Cùng Tổng Dư Hi cùng Chúc Thành đánh cái bắt chuyện, Tô Niên Niên hướng cửa trường học đi đến, Trần thúc thúc buổi sáng nói sẽ đến tiếp nàng cùng Trần nguyên đấy.

Đọc đường bãi đỗ xe, Tô Niên Niên bị trước mắt một màn sợ ngây người.

Bãi đỗ xe vây quanh ba tầng trong ba tầng ngoài nữ sinh, liú rúu vui sướng trò chuyện, nguyên một đám trên mặt lộ ra thiếu nữ hoài xuân biểu lộ, mà bị bọn họ vây vào giữa đấy, là một cỗ màu đen Porsche.

Nhìn quen quen ah... Tô Niên Niên nhìn không được kiêng chân nhìn xem, lúc nhìn đến vết nứt phía trước kính chắn gió, mới ý thức tới đó là xe của Cố

Từ Thần. Vội vàng thè lưỡi, chột dạ cúi đầu hướng cửa trường học đi.

Còn chưa đi hai bước, cổ áo của nàng đã bị người tóm lên, lại để cho nàng nửa bước khó đi.

Ah uy, còn có người dám đánh lên nàng?

Tô Niên Niên hùng hổ nghiêng đầu sang chỗ khác, chống lại Cổ Từ Thần cái kia trương suất khí cao lạnh mặt lúc, lập tức không có tính tình.

"Khục khục... Cổ đồng học, thật là đúng dịp ah, cấp râu~ ~" Tô Niên Niên cười đùa tí tưng cùng Cổ Từ Thần chào hỏi, trong lòng lại bắt đầu sợ sệt, hẳn sẽ không phải là biết rõ nàng cầm đá quăng lên xe hẳn đi à nha?

Cổ Từ Thần đen nhánh lông mi nháy lên, "Đúng vậy a, Tô đồng học, thật sự là trùng hợp nha." Không công đưa lên tầm mắt, hẳn như thế nào không biết xấu hổ từ chối?

Hắn ý vào chính mình vóc dáng cao, đơn tay mang theo Tô Niên Niên hướng xe của mình đi tới, không chút nào để ý tới Tô Niên Niên đang giãy dụa.

"Này, chúng ta không thể bình tâm tĩnh khí tâm sự sao, cái quỷ gì ah đừng tóm y phục của ta, đây là quần áo mới quý báu của ta đấy!" Tô Niên Niên cố gắng giãy dụa, nhưng vẫn là bị Cổ Từ Thần xách lên xe như con gà con..

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Ta Đưa Ngươi Về Nhà Là Sai Sao?

Mà nhóm nữ sinh đứng trên đường đều bị một màn trước mắt làm sợ ngây người, người Cổ nam thâm ôm đó là ai?!?!

Đổi lại thường ngày, các nàng đều sẽ liêu lĩnh xông đi lên tặng quà nhét tình, nhưng hôm nay thì toàn bộ im lặng ngốc tại nguyên chỗ, nhìn Cổ Từ Thần "Thần sĩ" mở cửa xe, đem Tô Niên Niên nhét đi vào. Trợn kia mặt muốn nhiều quý đi có nhiều quý đi.

Thăng đến xe của Cổ Từ Thần rồi đi, một người nữ sinh mới kêu rên một tiếng, "Trời ạ, Cổ nam thần có bạn gái sao?"

"Ah ah ah, đây không phải là thật!"

"Nữ sinh kia là ai ah, ta muốn khóc, của ta nam thần anh anh anh ~ "

Ở đây nữ sinh đều ức chế không nổi ôm đầu khóc rống lên, cầm đầu nữ sinh Mộ Dung Sam nức nở nói, "Hôm nay là toàn dân thất tình ngày, thế nhưng mà, cho dù Cổ nam thần có bạn gái, chúng ta vẫn sẽ thích hắn, ủng hộ hắn đúng hay không?!" Mộ Dung Sam là trưởng fans hâm mộ tam đại nam thần ở trường, không ít nữ sinh một bên lau nước mắt vừa nói, "Chảy nước mắt cũng muốn chúc phúc hắn! Ô ô ô..."

Mà trên xe Tô Niên Niên không có thấy như vậy một màn, nàng bức bối sửa sang lại quần áo, lại xem xét vị trí lái bên trên Cổ Từ Thần nhàn nhã tự nhiên lái xe, lập tức tự tặc nổi cáu rồi.

"Ngươi rõ ràng đem ta làm tầm mắt! Vô sỉ! Hạ lưu! Lưu manh!" Tô Niên Niên lòng đầy căm phẫn lăm lăm, Cổ Từ Thần lờn nàng, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng tức giận có chút buồn cười, người không biết còn tưởng rằng hắn làm việc gì quá đáng với nàng.

"Ta đưa ngươi về nhà là sai sao? Đây chính là việc tốt lấy giúp người làm niềm vui." Cổ Từ Thần hỏi hột đem Tô Niên Niên mà nói chấn trở về, lông mi nháy dựng lên, "Còn có, Tô đồng học, ta còn không có tính sổ với ngươi đây này."

Tô Niên Niên chột dạ mở trừng hai mắt, đôi mắt híp lại liếc nhìn kính chắn gió, mạnh mẽ nói, "Ta lại không nợ ngươi cái gì."

Cổ Từ Thần hừ một tiếng, "Nếu như ta nhớ không lầm, ngày hôm qua từ trên trời giáng xuống một viên đá đập vào kính của ta, phân tích theo góc độ cùng dấu vết từ kính, hẳn là từ chỗ ngoài 5 mét, phụ cận cao như vậy thì chỉ có nhà của ngươi, hơn nữa cửa sổ phòng ngươi ở đối diện, vừa vận tạo thành một cái đường chéo. Tô đồng học, ngươi nói, cửa sổ phòng ngươi sao lại có đá rơi xuống đây?"

Tô Niên Niên mặt đỏ bừng một chút tự do lên, không nghĩ tới Cổ Từ Thần người này còn là cái học bá, thế nhưng mà nàng lại không có ý tứ thừa nhận, quay mặt đi, "Nói không chừng gió lớn thổi xuống dưới đó a..."

Tiếng nói trong trẻo lười biếng nhưng lạnh lùng lại vang lên, "Ngày hôm qua trời nắng, không gió, độ ẩm độ ẩm thích hợp, cần ta cho ngươi xem dự báo thời tiết của ngày hôm qua sao?"

"..." Trời ạ, nàng như thế nào sẽ đụng với loại người này! Tô Niên Niên chán nản, hận không thể đem đầu Cổ Từ Thần đánh lên tấm kính trước mặt một trận.

Cố gắng khắc chế chính mình, Tô Niên Niên kéo ra nụ cười cứng ngắt, "Ah ha ha... Bằng không ta lấy băng dán cho người dán lại?" Nói xong nàng theo trong cặp móc ra băng dán hình phim hoạt hình, chân chó đưa cho Cố Từ Thần.

Cố Từ Thần bỗng nhiên giảm một chút phanh lại, cau mày lạnh lùng nhìn Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên mình bạch cái ánh mắt tràn đầy ghét bỏ của hắn, nhưng là trên mặt cười hi hi đầy, tục ngữ nói thò tay không đánh khuôn mặt tươi cười người nha, Cố Từ Thần cũng không thể đem nàng ném?

Nhưng mà nàng đánh giá thấp Cố Từ Thần, Cố Từ Thần mở cửa xe, mặt không biểu tình, "Thừa dịp ta không có đem người ném xuống, chính người tự động đi xuống đi."

Tô Niên Niên ngắm một vòng hoàn cảnh chung quanh, nàng là tiêu chuẩn dân mù đường, căn bản không biết mình thân ở nơi nào, khuôn mặt nhỏ nhắn thoáng cái trắng bệch, cho nên nắm chặt dây an toàn không buông, kiên định lắc đầu.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Đừng Bắt Nạt Người Ta Như Vậy Chứ

Cố Từ Thần chỉ cảm thấy gân xanh trên trán nhảy lên, Tô Niên Niên một bộ trán sĩ không sợ chết, "Ta không đi xuống, ta không dưới, nhất định không xuống!" Thề phải cùng xe tồn vong

Hai người giằng co cả buổi, Tô Niên Niên cảm thấy trong xe độ ẩm đều chợt hạ xuống vài độ, gặp Cố Từ Thần cũng không thật sự ý định động thủ, vội vàng mỉm cười ngọt ngào cười, vô cùng có thể diện đóng cửa xe lại.

"Đừng như vậy, chúng ta về nhà a." Miềm nhu nhu thanh âm giống làm nũng, nghe Cố Từ Thần thân thể cứng đờ, cặp lông mi dài rủ xuống, trùng hợp che dấu khóe mắt thất lạc.

Về nhà? Bao nhiêu năm không có người nói với hắn như vậy rồi.

Tô Niên Niên thì thở phào thở ra một hơi, thấy Cố Từ Thần có chút thất thần, vươn tay quơ quơ trước mặt hắn.

Cố Từ Thần vội hồi phục tinh thần, chân ga giẫm mạnh, tiếp tục đi phía trước mở.

Tuy nhiên dân mù đường, nhưng là Tô Niên Niên cũng phát hiện đây không phải đường về nhà, trong nội tâm bất ổn, nghĩ đến Cố Từ Thần chắc sẽ không đem nàng bán đi a.

Nàng móc ra trong cặp điện thoại, lặng lẽ xoa bóp cái "110".

Cố Từ Thần tự nhiên cũng phát hiện nàng mờ ám, vẻ mặt lạnh càng lạnh hơn.

Nha đầu kia đem hắn đem làm người nào rồi hả? Tuy nói hai người bọn họ là có chút không hợp, nhưng chắc sẽ không làm những việc hại người.

Hai người đều có tâm tư, cuối cùng xe dừng lại chỗ bảo hành xe, có nhân viên công tác đã đi tới, Cố Từ Thần đơn giản nói cần đổi kính chắn gió, thuận tiện đưa cho hắn một cái cạc.

Tiểu ca động tác rất nhanh nhẹn, không có hai phút sẽ cầm cạc cùng một tấm phiếu nhỏ tới, Cố Từ Thần lễ phép nhận lấy, xoay người mặt đen lên nhìn về phía Tô Niên Niên, "Xuống xe."

Tô Niên Niên cho rằng hắn lại muốn đem mình ném, thế nhưng mà mắt thấy nhân viên bảo hành tới, nàng cũng không thể ngồi ở trong xe làm cho nhân gia dỗi thủy tinh a? đành phải tâm không cam lòng tình không muốn xuống xe, cúi đầu thất lạc đứng tại Cố Từ Thần bên người.

Cố Từ Thần nguyên bản so nàng cao một đầu, làm cho nàng có vẻ tội nghiệp vừa mềm nhũc lại nhỏ nhắn xinh xắn, Cố Từ Thần cũng không có ý tứ phi nhổ nàng, đem chìa khóa xe cùng nhau giao cho tiểu ca nhân viên bảo hành, Tô Niên Niên tò mò nhìn hắn, "Hôm nay sửa sẽ không xong a, chúng ta đây như thế nào trở về? Cái này có xe buýt sao..."

Vừa nói xong Tô Niên Niên liền phát hiện, ánh mắt Cố Từ Thần tràn đầy ghét bỏ nhìn nàng.

"Này, làm gì mà người dùng ánh mắt thần kinh như vậy nhìn ta hả?" Tô Niên Niên tức giận đập hắn liếc.

"Tô Niên Niên, người là heo sao?" Cố Từ Thần phi nhổ một câu, Tô Niên Niên trừng mắt lạnh lùng nhìn nhau nhìn hắn, "Coi như là heo, cũng là độc nhất vô nhị heo, hơn nữa đại sư đã tính toán qua mệnh của ta đây, tài vận, tình yêu, sự nghiệp đều rất tốt... Người nhất định là ánh mắt không tốt..."

Cố Tử Thần nhẹ nhàng "Ah" một tiếng, nhìn đường cái bên cạnh ra một cỗ màu đen Bảo mã [BMW], "Heo thần tài, đi thôi, về nhà."

Tô Niên Niên khí liếc mắt, nghiêng ngời tới lại bị hấn gấn cho một cái biệt hiệu, nàng nghe rằng trọn mắt hung dữ nhìn Cố Tử Thần, "Có tin ta hay không cần người... Ta không phải dễ bị khi dễ đâu đấy, ah uy..."

Nàng lần nữa bị Cố Tử Thần nhắc lên, Cố Tử Thần đem nàng nhét lên xe, đối với lái xe phân phó, "Tiễn đưa ta hồi trở lại biệt thự."

"Thiếu gia, đây là..." Lái xe có chút khó xử mở miệng, ánh mắt của Cố Tử Thần lạnh lùng thấu xương quét qua, lập tức cầm im miệng.

Trong mắt hấn, Cố Tử Thần hoàn toàn là theo Cố Ngôn Chuẩn tính tình, thậm chí so Cố Ngôn Chuẩn còn lạnh hơn kiêu căng hơn vài phần, hấn cũng không dám đắc tội.

Cố Tử Thần tựa lưng vào ghế ngồi nhắm mắt dưỡng thần, lại ý thức được một đạo không thể bỏ qua ánh mắt tại hấn trên thân chạy.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Heo Thần Tài, Trả Tiền

Tô gia cùng Trần gia đều sẽ gia tộc xí nghiệp, nhưng bàn về tài phú tích lũy hay không kịp Cố Gia, tập đoàn Cố thị vô luận là tại Dụ Thành hay ở trong nước, điều sẽ là xí nghiệp dẫn đầu, bất động sản, khách sạn, bách hóa thậm chí còn liên quan đến tất cả các ngành sản xuất.

Theo nàng biết, Cố Tử Thần là con trai duy nhất trong nhà, nói hấn là Cao Phú Soái (*) một chút cũng không quá.

Cố Tử Thần nhàn nhạt lên tiếng, nhìn Tô Niên Niên cặp mắt Tinh Quang sáng chói, trong nội tâm khẽ động.

Nhìn Tô Niên Niên hồi lâu, hấn mới ý thức tới xấu hổ, chợt nhớ tới đến cái gì tựa như, theo trong ví tiền rút ra vừa rồi cái kia tấp phiếu nhỏ, bay bổng hướng Tô Niên Niên trước mặt quảng ra.

"Heo thần tài, trả tiền."

Lại để cho nàng trả tiền? Tô Niên Niên con người thoáng cái trừng lớn, cầm qua hóa đơn xem xét, là phí đổi kính chắn gió cùng phí bảo dưỡng xe.

Khóe miệng nàng co rút, đối diện là một chuỗi số 0, ngao kiều quay đầu, "Không có tiền."

Cố Tử Thần khoi mào lông mày, "Thiếu nợ thì trả tiền, thiên kinh địa nghĩa, hơn nữa ta còn không có tính phí cố ý cùng tổn thất tinh thần đấy, bạn thân a?"

Ở đâu ra bạn thân hả! Rõ ràng chính là người keo kiệt lại có bụng dạ xấu xa! Tô Niên Niên tại phỉ nhổ cả buổi, tiền thì nàng có thể bồi được, thế nhưng mà bồi cho hấn thì đồng nghĩa tiền tiền vật sẽ không có nhà.

Đôi mắt to quay tròn, Tô Niên Niên cười tùm tùm nhìn hấn, "Thế nhưng mà ngày hôm qua thì người không có đem xe ngừng tiến ga ra nha, muốn nói trách nhiệm cũng là trách nhiệm của người, ta chẳng qua là phạm hơi có chút điểm sai." Nàng khoa tay múa chân nói, lái xe nhìn qua kính chiếu hậu thấy vậy, khóe môi cũng mần nổi lên dáng tươi cười, không nghĩ tới rõ ràng còn có người cùng nhà hấn thiếu gia cò kè mặc cả.

"Tô Niên Niên, đó là sân của nhà ta." Cố Tử Thần lười biếng tựa lưng vào ghế ngồi, "Ta muốn đỗ xe như thế nào, thì đỗ xe như thế ấy."

Hấn ngữ điệu mặc dù lạnh, nhưng lại mang thêm vài phần vô lại, nghe đi lên đặc biệt trầm thấp êm tai.

Tô Niên Niên bĩu môi, "Vậy thì một nửa một nửa a." Còn lại một nửa tiền tiêu vật, nàng cũng sẽ cố tiếp nhận.

"Trách nhiệm của người." Cố Tử Thần thông thả một câu, trực tiếp đem Tô Niên Niên cò kè mặc cả chẹn họng trở về.

Tô Niên Niên mở to hai mắt nhìn, nàng lại không phải cố ý đấy, sao có thể toàn bộ trách nàng. Thế nhưng bất kể là miệng lưỡi hay sức chiến đấu, nàng đều đấu không lại Cố Tử Thần, hấn cũng sẽ trêu chọc vô lại, "Không có tiền! Hừ!"

Một phân tiền nàng đều không để cho, hừ!

Cố Tử Thần mí mắt giờ lên, tựa hồ đã sớm dự liệu được Tô Niên Niên có thể như vậy rồi. Không gấp không sợ theo trong cặp móc ra giấy bút, nhanh chóng viết xuống mấy hàng chữ, "Không có tiền thì ghi giấy nợ a, từ từ trả, Tô đồng học, ừ, kí tên góc dưới." Hấn khóe môi khoi mào một tia mỉa mai hoặc vui vẻ, Tô Niên Niên thoáng cái thì thấy sùng sốt, ngây ngốc nhìn cái khuôn mặt kia 360 độ không góc chết khuôn mặt tuần tú, cả buổi không có vội hỏi phục tinh thần.

Khó được chứng kiến Tô Niên Niên phạm mê gái (trai) bộ dáng, Cố Tử Thần vui vẻ càng sâu, trong nội tâm cũng xẹt qua một tia trào phúng.

Tô Niên Niên khí cổ lấy quai hàm, "Không ký!"

Khí thế mười phần nói xong, nàng liền không nhìn được kêu lên, Cố Tử Thần chẳng biết lúc nào móc ra một bình mực, vặn mở nắp bình, kéo tay Tô Niên Niên qua dính một ít mực rồi ấn vào vò. Tờ giấy sạch sẽ lập tức hiện lên một dấu ấn.

"Người... Người..." Tô Niên Niên nhất thời chán nản, tuyệt đối không nghĩ tới Cố Tử Thần thẳng này so nàng còn vô lại!

Chẳng lẽ nàng Hồn Thế tiểu Ma Vương thanh danh muốn hủy trong tay hắn?

Không! Có thể! Có thể!

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Lại Khi Dễ Muội Muội Ta, Ta Sẽ Đối Với Không Khách Khí!

Tô Niên Niên NGAO...OOO một tiếng, linh hoạt theo Cố Tử Thần trong tay đoạt lấy mực nước, dính điểm thì hướng Cố Tử Thần trên mặt xóa đi mới lạ tiếng Châu Á. xiniqi.

Cố Tử Thần phản ứng chậm vài giây, trên mặt cũng đã nhiễm lên nét mực.

"Tô mập mạp! Người tại bôi một chút thử xem?" Cố Tử Thần nghiêng răng nghiêng lợi uy hiếp, Tô Niên Niên cười hắc hắc, tay mắt lanh lẹ lại đi trên mặt hắn quăng điểm mực nước, "Người tại loạn khởi ngoại hiệu thử xem thấy!"

Cố Tử Thần mặt đều đen rồi, thấy Tô Niên Niên ám thoai mái không thôi.

Hắn mặc một kiện áo sơ mi sạch sẽ, nhìn thì giá cả xa xỉ, Tô Niên Niên con mắt di chuyển, giả bộ như người vô tội bộ dạng sáp lại gần, "Thực xin lỗi, người cũng biết ta béo như vậy, hành động bất tiện, tay chân vụng về đấy, ta giúp người lau lau a!" Nói xong cũng mặc kệ Cố Tử Thần có đồng ý hay không, nàng duỗi ra bàn tay nhỏ bé hướng Cố Tử Thần trên mặt sờ soạng, thuận tiện vẫn còn Cố Tử Thần áo somi bên trên xoa xoa tay.

"..." Cố Tử Thần khoe miệng co quắp rút, không chút nào khách khí xoa Tô Niên Niên tóc, hai người ở phía sau trong khoảnh khắc nào trở thành một đoàn.

"Thiếu gia..." Lái xe sợ hãi hỏi một câu, sợ thiếu gia nhà mình chịu thiệt.

"Lái xe của người!" Một tiếng gào thét, lái xe lập tức ngồi nghiêm chỉnh, nhìn không chớp mắt lái xe, chỉ là khoe miệng vui vẻ bán rẻ hắn.

Kỳ thật như vậy cũng tốt, hắn từ nhỏ nhìn thiếu gia lớn lên, hắn điều thâm trầm ôn trọng như cái tiểu đại nhân, khó được chứng kiến hắn mặt trẻ con của hắn.

Tô Niên Niên hai người chiến tranh tiến thêm một bước thẳng cấp, Cố Tử Thần một tay kiềm chế ở Tô Niên Niên, tay kia dính mực nước, tại Tô Niên Niên trên mặt vẽ cái mũi heo.

"Hồn dân! Người người người... Khi dễ nữ hài tử!" Tô Niên Niên quyết miệng, dùng hết sức lực bú sữa mẹ ra giấy dựa.

Cố Tử Thần hừ một tiếng, "Người ở đâu ra giống một nữ hài tử? Nhà ai nữ hài tử như người như vậy đàn ông?" Ánh mắt không tự giác ngấm đến Tô Niên Niên bộ ngực.

Tô Niên Niên hướng hắn trợn mắt trừng một cái, quả nhiên là thứ nam nhân ác độc, nói nàng nữ đàn ông, còn ghét nàng ngực nhỏ!

"Ta muốn nói cho mẹ của người, lại dễ cho nàng thu thập người cái tiểu biểu nện." Tô Niên Niên tức giận mà nói, trước kia đều sẽ nàng khi dễ người khác, ở đâu bị người như vậy khi dễ qua? Còn không hề có lực hoàn thủ, dưới sự giận dữ liên loại này! bạo phát học sinh tiểu học uy hiếp thủ đoạn đều dùng đến rồi.

Cố Tử Thần con mắt quang tối sầm lại, lạnh lùng nhìn Tô Niên Niên cả buổi, mới thời gian dần qua buông lỏng tay ra.

Tô Niên Niên còn muốn nói chút gì đó, thấy hắn sắc mặt bất thiện, cực có ánh mắt cái gì cũng chưa nói.

Xe rất nhanh dừng lại Cố Gia biệt thự, xuống xe, một thân ảnh hướng Tô Niên Niên đi tới, chứng kiến Tô Niên Niên chật vật bộ dạng, nhướng mày,

"Chuyện gì xảy ra?"

Nhìn Trần Nguyên như vậy quan tâm chính mình, còn đứng cửa ra vào chờ mình trở về, Tô Niên Niên chỉ cảm thấy trong lòng ám áp đấy, ai ngờ Trần Nguyên chứng kiến trên mặt Cố Tử Thần giống ý như vậy, nhìn về phía trên so Tô Niên Niên còn thâm, hấn này nhú lại càng sâu rồi.

"Hai người các người..."

"Ca, hấn đánh ta! Là hấn là hấn chính là hấn!" Tô Niên Niên ác nhân cáo trạng trước, trốn được Trần Nguyên đằng sau.

Cố Tử Thần mỉm cười, nhìn về phía Trần Nguyên, "Người cảm thấy ta đánh thắng được con heo này sao?"

Trần Nguyên cẩn thận đem Tô Niên Niên hộ tại sau lưng, "Lại khi dễ muối muối ta, ta sẽ đối với không khách khí!"

Cái này đều cái gì cùng cái gì! Chẳng lẽ hấn cùng Trần Nguyên nhiều năm như vậy hảo huynh đệ không bằng tiểu nha đầu này một câu sao? Cố Tử Thần thái dương gân xanh nhảy lên, thật muốn đem Tô Niên Niên kéo tay đến gõ một phen.

Cố Tử Thần: "... Ta đi về trước." Yên lặng quay người ly khai, Tô Niên Niên hướng về phía bóng lưng của hấn làm cái mặt quỷ, lại bị Trần Nguyên thấy được nàng mờ ám.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Anh Đang Chờ Em Về Sao?

Trần Nguyên thò tay búng Tô Niên Niên đầu đưa một chút, thờ dài một tiếng, "Em đó nha..."

"A..... Đau quá. [mà bên trên + mới ^^ chửi chửi ^^ kỳ ^^ trong ^^ văn ^^+]" Tô Niên Niên nhú cái mũi, Trần Nguyên lập tức thu tay lại, về mặt ân cần, "Không có sao chứ?"

Tô Niên Niên lắc đầu, "Anh đang chờ em về sao?"

"Àn, Tinh Vũ nói nhìn thấy em lên xe của Tử Thần, anh sợ cậu ta khi dễ em." Trần Nguyên khoe miệng phủ lên cười ôn hòa ý, "Đi thôi, về nhà tắm rửa, một hồi nên ăn cơm đi."

Nâng lên ăn cơm Tô Niên Niên hoan hô một tiếng, cùng Trần Nguyên một khối trở về nhà.

Cố Tử Thần đi được không khoái, Tô Niên Niên hai người đối thoại truyền đến bên trong lỗ tai hấn, hấn đáy mắt xẹt qua thất lạc, quay đầu lại đi, vừa rồi tài xế đưa hấn về cũng đã rời khỏi. Hấn nắm chặt nắm đấm, lại khôi phục thành mặt không biểu tình bộ dáng, đẩy cửa ra, biệt thự to lớn lại trống rỗng, tại thời khắc này, lộ ra đặc biệt quạnh quẽ lên.

Cố Tử Thần cong lên khoe môi tự giễu cười cười, đi phòng tắm đơn giản vọt lên tắm rửa, đem Tô Niên Niên lưu lại ấn ký toàn bộ chà rửa sạch sẽ.

Hấn có rất nhỏ thích sạch sẽ, nhưng đối với Tô Niên Niên nhưng hôm nay thì trò đùa dai, hấn lại không thể nào chán ghét được.

Cắt, heo thần tài.

Liền chính hấn cũng không có phát giác, môi của hấn giác [góc] đã hướng lên giờ lên.

Trần gia.

Nay thiên Sở Tổ Tâm tự mình xuống bếp, tỉ mỉ làm một bàn lớn đồ ăn, Tô Niên Niên vội vã tắm rửa một cái, ngồi ở trước bàn ăn bắt đầu ăn như hồ đói lên.

"Chậm một chút, người tiểu nha đầu này..." Sở Tổ Tâm bắt đầu dĩ thời dài, vừa định cho Tô Niên Niên múc chút canh, Trần Nguyên đã đưng tràn đầy một chén canh phóng tới Tô Niên Niên trước mặt, "Để lạnh một chút rồi ăn, cẩn thận bị phỏng."

"Cảm ơn." Tô Niên Niên cố gắng nuốt lấy miệng đồ ăn ở bên trong, mơ hồ không rõ hướng hấn nói lời cảm tạ.

Sở Tổ Tâm đối với Trần Nguyên đáp lại một nụ cười cảm kích, Trần Doãn Hoa chứng kiến hai người bọn họ ở chung được tốt, trong lòng cũng rất cục dễ dàng chút ít.

Ăn cơm xong, Tô Niên Niên xoa bụng ngồi ở trên ghế sofa xem Tv, Sở Tổ Tâm bề bộn hết phòng bếp sự tình, xiên lấy eo hung nàng, "Bài tập viết xong rồi sao mà xem tivi, Ôi trời ơi!, con như thế này mà còn coi phim hoạt hình?" Sở Tổ Tâm về mặt không hiểu.

Tô Niên Niên đầu đầu mà nói, "Con xem hết tập này rồi sẽ đi làm bài tập..."

Sở Tổ Tâm vốn còn muốn nói hai câu, không nghĩ tới Trần Nguyên đã ngồi ở Tô Niên Niên bên người, "Xem được không?" Hắn thần sắc tự nhiên, phảng phất mình cũng rất thích xem đồng dạng.

Tô Niên Niên đương nhiên mình bạch là hắn tại cho mình giải vây, cười hi hi mà nói, "Nhìn rất đẹp đấy, chúng ta cùng một chỗ thấy ah!"

Trần Nguyên tuy nhiên nhu thuận hiểu chuyện, nhưng Sở Tổ Tâm dù sao cũng là hắn mẹ kế, nàng cũng khó mà nói cái gì, đành phải thờ dài đi phòng bếp cho hai người cắt hoa quả ướp lạnh.

Xem hết một tập, Tô Niên Niên duỗi lưng một cái, nhưng hôm nay thì cũng không có bố trí bao nhiêu bài tập, nhưng nàng chợt nhớ tới nhưng hôm nay thì nghe không hiểu lớp Anh ngữ sự tình, quay đầu nhìn về phía Trần Nguyên, "Ca, anh đi ôn ở trường luyện thi chưa? Hoặc là gia sư cũng có thể..."

Trần Nguyên từ nhỏ thành tích ưu dị, còn thật sự không có học thêm, thành thật lắc đầu, "Em muốn học thêm sao?"

Tô Niên Niên sắc mặt trở nên hồng, nhưng vẫn là nói rõ cùng Trần Nguyên nói chính mình có chút theo không kịp tiến độ sự tình, Thánh Âm Cao Trung chương trình học so trường học khác khó cũng là mọi người đều biết đấy.

Trần Nguyên trầm ngâm một hồi, "Trường luyện thi anh thật đúng là không rõ lắm, bắt quá em có thể hỏi anh."

Tô Niên Niên biết rõ Trần Nguyên thành tích tốt, nhưng hắn học cấp 3, không có ý tứ phiên toái hắn.

"Hoặc là em để Cố Tử Thần dạy thêm cho, hắn thành tích so với anh tốt hơn, hơn nữa dạy cũng có lòng." Trần Nguyên về mặt thành thật, hắn nhớ rõ trường cấp hai thời điểm chính mình toán học không tốt, thì là Cố Tử Thần giáo học tập của hắn phương pháp.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Hotboy Lạnh Lùng Yêu Cô Bé Lọ Lem

Đề Cố Tử Thần dạy kèm nàng? Cái kia hình ảnh quả thực thật đẹp đến nghĩ cũng không dám nghĩ!

Tô Niên Niên rung mình một cái, "Được rồi đó, anh đi làm bài tập đi"

Biết rõ nàng cố kỵ, Trần Nguyên cũng không có miễn cưỡng, hai người tắt TV rồi từng người gian phòng đi.

Ngày hôm sau Tô Niên Niên như thường lệ đi học, theo cửa trường học đến hành lang, một mực có người tại đối với nàng chỉ trở, trì hoãn như nàng, cũng cảm thấy không đúng.

Trở lại phòng học, các nữ sinh vây tại một chỗ trò chuyện bát quái, chứng kiến Tô Niên Niên tiến đến, vô cùng có ấn ý ngừng lại.

Tô Niên Niên quét một vòng, vừa rồi trò chuyện được nhất tiếng hoan hô âm lớn nhất đúng là Lý Ân Mỹ rồi, nàng vài bước đi đến Lý Ân Mỹ bên người, gõ nàng cái bàn, "Lý... Cái gì kia, lớp trưởng, các người đang nói chuyện cái gì?"

Nàng thật sự là không có nhớ kỹ tên của Lý Ân Mỹ, chỉ biết nàng là trong lớp là lớp phó.

Lý Ân Mỹ trừng mắt nhìn, không nghĩ tới Tô Niên Niên sẽ trực tiếp đi hỏi nàng, bị Tô Niên Niên bá khí mười phần khí thế giật mình, nàng cẩn thận từng li từng tí lấy điện thoại cầm tay ra, "Ừ, người thấy vị thiếp mời (*bài viết)..."

Tô Niên Niên cầm qua điện thoại di động của nàng bắt đầu nhìn lại, Lý Ân Mỹ Địch ánh mắt lại không nổi hướng trên người nàng nghiêng mắt nhìn, "Tô Niên Niên, người thật sự tại cùng Cố nam bạn tri kỷ hướng rồi sao, cái kia thiếp mời (*bài viết) bên trên còn có hình ảnh đây này..."

Tô Niên Niên chẳng muốn phản ứng nàng, rất nhanh xem hạ trên điện thoại di động thiếp mời (*bài viết), thiếp mời (*bài viết) là một thứ tên là "Sam sam Mạnh Mạnh đất" i phát đấy, tiêu đề rất là hấp người nhãn cầu: Hotboy lạnh lùng yêu cô bé lọ lem, bạn gái bí mật của Cố Nam Thần hiện thân! Có đồ có chân tướng. Nội dung càng là lưu loát một nhóm lớn văn tự, biểu đạt đối với Cố nam thần yêu thích, còn có đối với Tô Niên Niên hâm mộ, phần cuối còn nói rất nhiều chúc phúc lời mà nói..., cái gì "Chảy nước mắt chúc phúc người" "Vĩnh viễn ủng hộ Cố nam thần", thấy Tô Niên Niên răng đều đau xót (a-xít) rồi.

Xứng đồ thì hôm qua trời xế chiều Cố Tử Thần lôi kéo Tô Niên Niên lên xe ảnh chụp, thấy Tô Niên Niên phiền muộn không thôi, rõ ràng là Cố Tử Thần cường ngạnh kéo lấy nàng lên xe đấy, như thế nào đến thiếp mời (*bài viết) bên trên mà biến thành "Thân mật khăng khít, Cố nam thần ôm là cỡ nào ôn hòa" cái này từ ngữ rồi!

Tô Niên Niên đưa điện thoại di động ném cho Lý Ân Mỹ, "Người đây đều tin tưởng." Ngừ khí tràn ngập khinh thường.

Nhất thời có người không vui

"Tô Niên Niên, người có ý tứ gì ah, mà coi như các người thật sự tại kết giao thì thế nào, đó cũng là người thông đồng Cổ nam thần đấy!" Doãn Sơ Hạ mặt mũi tràn đầy xem thường.

"Ah?" Tô Niên Niên cười cười, "Tại đây nhất không có lập trường nói người của ta thì là người rồi a, lại nói tới, chủ động thông đồng bị cự người là người mới đúng chứ?"

"Người..." Doãn Sơ Hạ trong mắt ngậm lấy tức giận, nhưng lại không biết làm như thế nào phản bác.

"Người cái gì người, đúng rồi, như thế nào đòi giọng gọi Cổ nam thần rồi hả? Không phải nhà của người từ thần ca ca sao?" Tô Niên Niên cố ý học Doãn Sơ Hạ ồm ồm ồm ồm ngừ khí một giọng nói từ thần ca ca, đem mình buồn nôn thiếu chút nữa nổi lên nổi da gà.

Lưu Doãn Nhi bề bộn thay Doãn Sơ Hạ hát đệm, "Tô Niên Niên, người hung hăng càn quấy cái gì ah, người nào không biết Doãn Sơ Hạ cùng Cổ nam thần là thanh mai trúc mã, người chặn ngang một cước làm Tiểu Tam tính toán cái gì ah, khiến cho như vậy buồn nôn người người cũng không chê e lệ!"

Lời này vừa nói ra, lớp học nữ sinh cũng bắt đầu xì xào bàn tán mà bắt đầu..., các nam sinh cũng không tốt xen vào, cả đám đều chờ xem kịch vui.

Chúc Thành cùng Tống Dư Hi lo lắng nhìn Tô Niên Niên, cũng không biết làm như thế nào giúp nàng.

Tô Niên Niên cười lạnh thanh âm, "Người là ai à? Lúc nào đến phiên người nói chuyện rồi."

Lưu Doãn Nhi trợn mắt há hốc mồm nhìn Tô Niên Niên, đang muốn mắng Tô Niên Niên, thế nhưng mà chống lại nàng bá khí mỉm cười ánh mắt, vừa sợ sợ sau này rụt rụt.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Căn Bản Chương Mắt Cổ Tử Thần

Tô Niên Niên phụ thân qua đời sớm, Sở Tổ Tâm tính cách lại dịu dàng, nhưng không có nghĩa là Tô Niên Niên thì là đoá thánh mẫu Bạch Liên Hoa bánh bao mềm! Trước kia tại Thần Giang Cao Trung, nàng cùng đồng học bằng hữu ở chung cũng không tệ, làm gì có người ăn hiếp nàng như vậy.

Nhưng cái này cũng không đại biểu, Tô Niên Niên sẽ sợ.

Là loại đầu võ mồm ác ý của tiểu nữ sinh này?

Tô Niên Niên trừng lên mí mắt, "Ta nói người cái này người thật là kỳ quái, bọn họ thanh mai trúc mã quản ta chuyện gì? Chẳng lẽ bọn họ đã kết hôn rồi, hay trong thời gian yêu cuồng nhiệt? Đã không có cái gì, người cái này Tiểu Tam vừa nói là từ đâu đến hay sao?" Gặp Lưu Doãn Nhi sắc mặt trắng bệch, Tô Niên Niên tiếp tục bồi thêm, "Sẽ không phải là người chính mình trong lòng có quỷ a, chằm ngoi ly gián chúng ta đồng học gian cảm tình. Ta là học sinh chuyên trường đúng vậy, thế nhưng mà cũng muốn với người hảo hảo ở chung, người lập đi lập lại nhiều lần nhằm vào ta, hơn nữa mỗi lần đều cùng Cổ nam thần có quan hệ, chính mình muốn làm Tiểu Tam chỉ sợ có người khác tại a."

"Người... Tô Niên Niên tại... Người mới muốn làm Tiểu Tam đâu rồi, thiếu ở chỗ này nói loạn!" Lưu Doãn Nhi hỗn hển hung đạo, Tô Niên Niên trong lòng hừ lạnh một tiếng, mà cái này đẳng cấp còn cùng nàng đầu đầu rồi, nàng lúc này mới nói vài câu liền chịu không được?

Vậy xem đồng học nhìn có chút hả hê, còn có cái nam sinh cười nhạo Lưu Doãn Nhi, "Lưu Doãn Nhi, người không phải nói với ta người thích nhất Cổ Tử Thần rồi, nói tiểu tử kia trong mắt người là đẹp trai nhất đấy!" Nói chuyện chính là lớp học nổi danh gây sự quỷ, Hà Tiểu.

Lưu Doãn Nhi trên mặt hiện lên màu hồng phấn, trước mặt mọi người bị vạch trần tâm sự tư vị cũng không dễ chịu, huống chi bạn tốt của nàng, Doãn Sơ Hạ cũng thích Cổ Tử Thần.

Quả nhiên, Doãn Sơ Hạ nghe nói như thế, hung hăng trừng Lưu Doãn Nhi liếc, nghiêng răng.

"Hon nữa, cho dù Cổ nam thần muốn cùng ta cùng một chỗ, thì phải hỏi một chút ta có đồng ý hay không đây này. Các người đem hấn làm cái bảo các người mà bùng lấy a, đừng sự tình gì đều nhắc lên ta." Tô Niên Niên trợn mắt trừng một cái, cầm lấy cặp ngồi xuống vị trí của mình.

Lớp học nam sinh lập tức ngay ngắn hướng thổi bay huyết sáo, dĩ vãng lớp học nữ sinh nhắc tới Cổ Tử Thần, cái nào không phải hoan hô thét lên mê trai vô cùng. Hiện tại Tô Niên Niên vừa đến, căn bản mà chương mắt Cổ Tử Thần, quả thực là quá rung động rồi!

Tống Dư Hi giương cái miệng nhỏ nhắn, vẻ mặt kinh ngạc, "Niên Niên..."

"Làm sao vậy?" Tô Niên Niên thu thập lấy đồ đạc, nghe được Tống Dư Hi yếu ớt bát quái, "Ngươi cùng Cố nam thần thật sự ở cùng một chỗ rồi sao?"

Nhớ tới cái kia lấy người ghét gia hỏa, Tô Niên Niên bĩu môi, "Làm sao có thể, ngươi đừng nghe các nàng nói loạn."

Tống Dư Hi hiểu rõ gât đầu, tỏ thái độ nói, "Ta tin tưởng ngươi!"

Chúc Thành cũng lấy lòng, "Đúng nha, ta cũng thấy Cố Từ Thần khó chịu đã lâu rồi, không phải là mặt dài điểm trắng soái (đẹp trai) điểm rồi sao, hừ!"

"Không thể tưởng được ngươi như vậy biết hàng, Trư ca, ngươi đẹp trai nhất rồi!" Tô Niên Niên vỗ vỗ Chúc Thành vai, hướng hân cười thoải mái, Chúc Thành không có ý tứ sờ lên đầu, không nói gì nữa.

Mở ra sách giáo khoa, Tô Niên Niên trong lòng đã ở oán thầm, trong lòng đã được ra hai cái kết luận.

Một: nữ sinh trường này đầu óc nhất định không bình thường, Thần Giang Cao Trung cũng có trường học thảo hoa hậu giảng đường cái gì đấy, nhưng là tối đa nghĩ giữa khóa nghị luận vài câu, nào có Thánh Âm Cao Trung điên cuồng như vậy. Hoàn toàn là đem cái này Tam đại trường học thảo đem làm mình tinh đuôi, thậm chí hăng quá hoá dở.

Hai: Cố Từ Thần là heo, Cố Từ Thần là heo, Cố Từ Thần là heo.

Đem điều thứ hai mặc niệm ba lượt, Tô Niên Niên mới cảm thấy thể xác và tinh thần khoan khoái dễ chịu, trường thờ phào nhẹ nhõm.

Cấp ba lớp A.

Cố Từ Thần xuất ra buổi sáng muốn dùng đấy, ngón tay thon dài khoác lên bồn thượng tùy ý đảo, cái kia tuần tú đẹp đẽ quý giá khí chất như phó họa (vẽ) đồng dạng, Để người không khỏi nhìn nhiều hai mắt.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Không Biết, Không Có Hứng Thú

Một người nữ sinh ngồi trước Cố Từ Thần, dáng tươi cười tươi đẹp, tóc đen đến eo, điển hình khí chất mỹ nữ

"Cố Từ Thần, ta vừa rồi đi lên có nghe được bát quái của vị tiểu học muội a." Nam Chi mùi ngon giảng lấy, ai ngờ Cố Từ Thần căn bản trả lời nàng, liền mí mắt lười lơ đãng lên một chút.

"Ngươi cũng nhàm chán như vậy rồi." Cố Từ Thần nhàn nhạt nói một câu, nhưng ngữ khí không có lạnh như vậy, nhìn ra được hân cùng Nam Chi quan hệ không tệ.

Nam Chi một bả đoạt lấy hân đấy, như vậy thô lỗ động tác theo trong tay nàng làm ra đến lại nói không nên lời đẹp mắt, nàng cười tùm tùm mà nói, "Thế nhưng mà vị bát quái với ngươi cũng có quan ah, để ta suy nghĩ tiểu học muội tên gì, Tô... Ah, Tô Niên Niên!" Nhớ tới Tô Niên Niên danh tự, trên mặt nàng toả sáng đã xuất thần hải, còn đặc ý hướng Cố Từ Thần nhủu lông mày, thật giống như chính mình bắt được Cố Từ Thần tay cầm đồng dạng.

Một bên Trần Nguyên nghe được Tô Niên Niên danh tự, ngẩng đầu lên.

Cố Từ Thần đạm mạc mở miệng, "Không biết, không có hứng thú."

"Này, ngươi cái này người thật sự là không thú vị, giả vờ giả vịt, ngày hôm qua không phải mà còn nắm tiểu học muội tay vợ chồng song song trông nom việc nhà mà còn rồi sao, nhưng hôm nay thì mà không nhận nợ rồi hả?" Nam Chi nói xong móc ra điện thoại, "Xem, ngươi đám fans hâm mộ mà còn phát cái thiệp mời (*bài viết) tới trường học diễn đàn."

Cố Từ Thần lườm hai mắt, nhàn nhạt "Ah" một tiếng, hiển nhiên là không có tưởng nhớ ở trong lòng.

Hân càng là tỉnh táo lạnh nhạt, Nam Chi lại càng muốn trêu chọc hân, dứt khoát thả mãnh liệt liễu, "Nghe nói nàng bị tiểu học muội nhóm: đám bọn họ khi dễ không nhẹ, trong đó có cái kia mỗi ngày đánh tại ngươi sau lưng Doãn Sơ Hạ, bắt quá đầu rồi, nha đầu kia đặc biệt lợi hại, ngược lại đem Doãn Sơ Hạ mấy người cho thu thập."

Trần Nguyên nghe được không khỏi nhủu mày, rõ ràng có người khi dễ muội muội của hân?

Cố Từ Thần thì lạnh lùng cười cười, hân đã sớm đoán được kết quả này, nha đầu kia nhìn thuần lương vô hại, nhưng thế nhưng mà có thể cầm đá ném lên xe của hân mà còn có thể chết không nhận nợ hướng trên mặt hân bôi mực nước tiểu Ma Vương!

"Cho nên đầu này?" Cổ Tử Thần vây quanh lấy hai tay, hai đầu lông mày tràn đầy lãnh tịch, xem Nam Chi sợ run cả người, "... Người cái này người thật sự là... Muốn biết cuối cùng làm sao vậy sao?" Nam Chi tận lực bán đi cái cái nút (*chỗ hấp dẫn), "Khục khục, Tô học muội nói, cho dù Cổ nam thần muốn cùng nàng cùng một chỗ, vậy cũng muốn hỏi hỏi nàng có đồng ý hay không đây này. Chắc chắn chắc, ta ngược lại là muốn biết là dạng gì tiểu học muội, rõ ràng ngay cả chúng ta trường học thảo Cổ nam thần đều chường mắt ~ "

Nam Chi khoe miệng dạng lấy dáng tươi cười, nàng rõ ràng bắt đến Cổ Tử Thần trong nháy mắt nhúu mày, nhưng rất nhanh giãn ra ra.

"Nhàm chán." Cổ Tử Thần mở ra tiếp tục trò mình, chỉ là suy nghĩ bắt đầu thất thần.

Cảm tình cái con kia heo cứ như vậy ghét bỏ hần ah!

Trần Nguyên nhìn hần khó chịu bộ dạng, thờ dài cười cười, dời ánh mắt, lại phát hiện Nam Chi chẳng biết lúc nào nhìn về phía chính mình, lỗ tai hần sau lập tức đã nổi lên nhàn nhạt hồng nhạt, Nam Chi cũng là vội vàng xoay người qua.

Một ngày khóa cao thấp ra, Tô Niên Niên ngáp một cái, lại đánh cướp Trư ca không ít đồ ăn vặt đến ăn, tâm tình mới tốt nữa lên.

Cuối cùng một tiết khóa là Giang Mộ đầy, làm cho Tô Niên Niên không thể tưởng được chính là hần dĩ nhiên là giáo toán học đầy.

Phải biết, Tô Niên Niên kém cỏi nhất đúng là toán học, đầu đầu vẫn về cái đầu, vội vàng nhớ kỹ bản ghi chép.

Tổng Dư Hi vẫn là tâm không tại ỉu xiu bộ dáng, chỉ là Tô Niên Niên tại sao bản ghi chép, không có chú ý tới nàng khác thường.

Nói khóa, Giang Mộ lưu lại chút thời gian lại nói giảng trong lớp sự tình, lần nữa nâng lên học phí sự tình.

Tô Niên Niên học phí Sở Tổ Tâm sớm giúp nàng OK rồi, này sẽ cũng không lo lắng gì, chỉ là một đạo đột ngột thanh âm phá vỡ bình tĩnh.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Sao Chỗ Nào Cũng Thấy Người Vây

"Lão sư, cái kia nếu là có người chưa đóng nổi làm sao bây giờ nha?" Một đạo mang theo vui vẻ thanh âm vang lên, cái kia ngữ điệu như thể nào nghe đều sẽ nhìn có chút hà hề

Tổng Dư Hi sắc mặt trở nên trắng bệch, gắt gao nắm chặt vờ.

Trên đài Giang Mộ nhúu nhúu mày, "Có cái gì khó khăn có thể lên đến tìm lão sư, nhưng hôm nay thì cứ như vậy đi, tan học, về nhà trên đường chú ý an toàn."

"Úc a!" Trong đám người bộc phát tiếng hoan hô, nhao nhao thu thập lấy đồ đạc.

Gặp tất cả mọi người không phản ứng nàng, Lưu Doãn Nhi bĩu môi, "Lão sư, thế nhưng mà lớp chúng ta đã có người chưa đóng nổi học phí ah, thân là đồng học, chẳng lẽ chúng ta không có lẽ trợ giúp nàng rồi sao?"

"Thiệt hay giả, là ai vậy, chúng ta lớp có nghèo như vậy người sao?" Lý Ân Mỹ hiếu kỳ hỏi Lưu Doãn Nhi, nàng giọng lớn tiếng âm thầm, xuyên phá lộn xộn tạp âm, rõ ràng truyền vào mỗi người màng tai trong.

Tô Niên Niên nghi hoặc nhìn Lưu Doãn Nhi, nàng lại muốn làm cái quỷ gì?

Giang Mộ chau mày, hần đi vào cấp hai lớp F mà tiếp nhận đệ tử tư liệu, cũng biết lớp học xác thực có gia cảnh bần hàn đệ tử, nhưng là một mực không có đặt trong lòng.

Không nghĩ tới bây giờ bị đặt tới trên đài.

"Lão sư người không phải dạy cho chúng ta vui với giúp người rồi sao, đã như vậy, chúng ta đây có lẽ tập thể hiện tấm lòng yêu mến, cho có chút nghèo khó sinh "Tấm lòng yêu mến quyền tiền" ah." Doãn Sơ Hạ chậm rãi nói xong, tình xáo giữa lông mày xẹt qua tàn khốc.

Nàng nguyên đến hảo tâm như vậy sao? Tô Niên Niên mở to hai mắt nhìn, đột nhiên cảm giác được Doãn Sơ Hạ kỳ thật cũng không có hư hỏng như vậy.

Nhưng một giây sau, nàng chợt nghe đến tí tách một tiếng, bên cạnh con mắt nhìn, Tổng Dư Hi trên bàn rơi xuống một đại khối giọt nước.

"Doãn đồng học nói đúng, nhưng ta muốn không đến mức đến nước này, bất kể là học tập bên trên để trong sinh hoạt có cái gì khó khăn, cũng có thể tới

tìm ta. Về phần quyền tiền việc này không cần nhắc lại rồi, lão sư cũng là có chủ nhiệm lớp trợ cấp đấy." Giang Mộ âm áp cười cười, như tháng ba ôn hòa gió xuân, xáo diệu hóa giải những... này xấu hổ.

"Mà đúng vậy a, chúng ta đi trước a, tan học rồi..."

"Đi, nhưng hôm nay thì mời các người ăn gà rán!"

Học sinh trong phòng học tốp năm tốp ba kết bạn ly khai, Giang Mộ nhìn phòng học xếp sau liếc, cũng đi ra ngoài.

Doãn Sơ Hạ đem quãng ra, hướng Tống Dư Hi đã đi tới.

Lưu Doãn Nhi và Trương Hiểu Tiệp cũng đi theo phía sau của nàng.

"BA~" Trương Hiểu Tiệp Bá Đạo đem Tống Dư Hi hướng trên mặt đất đẩy ngã, "Ồ, Tống Dư Hi, người liền học phí đều không có giao, dựa vào cái gì dùng mới ah."

Tống Dư Hi nhếch môi, trong mắt to tràn đầy sợ hãi chi sắc, hồng hồng có loại điềm đạm đáng yêu hương vị.

Doãn Sơ Hạ không nói chuyện, chỉ là cười lạnh giẫm phải Tống Dư Hi đấy.

Tống Dư Hi cúi thấp đầu, căn bản không dám phản kháng, mặc kệ do Lưu Doãn Nhi và Trương Hiểu Tiệp nói chút ít không chịu nổi mà nói.

Trong phòng học người đi không sai biệt lắm, lưu lại thấy tình thế không ổn trượt được nhanh hơn rồi.

Tô Niên Niên và Chúc Thành nguyên bản đang nói chuyện, một mực còn chưa đi, chứng kiến trước mắt một màn này, Tô Niên Niên nhũn mày, bên người Chúc Thành kèm nén không được, "Các người làm cái gì vậy ah, tất cả mọi người là một cái lớp đấy, khi dễ người không tốt lắm đâu."

"Mập mập chết bầm, người đi một bên, thực đem mình đem làm bạch mã vương tử anh hùng cứu mỹ nhân rồi hả? Phi, cũng không chiếu soi gương chính mình là vật gì." Lưu Doãn Nhi miệng độc, lập tức sẽ đem Chúc Thành tổn hại không phản bác được.

Tô Niên Niên cười cười, "Vậy người lại cho rằng, người tính toán thom bơ vậy sao?"

Nàng thanh âm không lớn, bay bổng rơi vào tay nhân tâm gian, lại ngửa lại xộp giòn, nhưng là Lưu Doãn Nhi lại toàn thân run rẩy một chút.

Nàng cũng không quên buổi sáng Tô Niên Niên là như thế nào nắng nàng đấy.

"Như thế nào cái đó đều có người ah, người có phiền hay không ah!" Trương Hiểu Tiệp một cái cất bước đi đến Tô Niên Niên trước mặt, giương lên bàn tay.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Cám Ơn Cố Nam Thần

"Ah" một tiếng sắc nhọn tiếng kêu thảm thiết vang lên, sau đó phòng học lâm vào giống như chết yên lặng. Mới lạ tiếng Châu Á. xiniqi.

Tống Dư Hi rốt cục nhìn không được, nước mắt đại khỏa đại khỏa rơi xuống, cả người run như gió bên trong đích lá cây, suýt nữa liền đứng cũng không vững.

"Tô Niên Niên... Người..." Doãn Sơ Hạ và Lưu Doãn Nhi một bộ đã bị kinh hãi bộ dạng, vô ý thức mà lui về sau đi.

Trái lại Tô Niên Niên, khóe miệng còn treo móc nụ cười thần nhiên, đuôi lông mày khóe mắt tất cả đều là khinh thường, ở đâu như là bị đánh bộ dạng?

Mà Trương Hiểu Tiệp, lúc này lại bụm lấy gương mặt của mình, mặt mũi tràn đầy không thể tin.

"Người rõ ràng đánh ta! Người dựa vào cái gì đánh ta!" Trương Hiểu Tiệp bệnh tâm thần (*sự cuồng loạn) gào thét, Tô Niên Niên bĩu môi, nàng lại không ngốc, làm sao có thể đứng đấy để nàng đánh.

Trương Hiểu Tiệp không cam lòng trừng Tô Niên Niên liếc, còn chưa kịp động thủ, một mực trầm mặc Chúc Thành cũng không thể nhịn được nữa, "Trương Hiểu Tiệp, người cái nữ hán tử này, đến cùng muốn làm gì?"

"Liên quan mày cái rắm!" Trương Hiểu Tiệp nống một tiếng, làm bộ muốn tới lôi kéo Tô Niên Niên tóc.

Tô Niên Niên cười lạnh, "Người mà còn muốn lại đến một chút sao?"

Trương Hiểu Tiệp ngón tay run rẩy.

Chính vào lúc này, Lưu Doãn Nhi hét lên một tiếng, "Cố... Cố nam thần..."

"Cái gì Cố nam thần? Người điên rồi à." Doãn Sơ Hạ bạch nàng liếc, xoay người nhìn lại, cả người ngẩn người tại chỗ.

Cửa phòng học, một cái thân ảnh cao lớn vây quanh hai tay, thần sắc đậm mạc nhìn trước mắt một màn này.

"Thật là Cố nam thần à, Sơ Hạ..." Lưu Doãn Nhi giảm thấp xuống thanh âm, nhưng đầy đủ ở đây tất cả mọi người nghe được.

Tô Niên Niên lười biếng nhìn cửa ra vào, nhú mày.

Cố Tử Thần bị người vỗ nhẹ hạ bả vai, ngay sau đó một đạo dễ nghe thanh âm vang lên, "Như thế nào không đi vào?"

Đem làm Trần Nguyên thân ảnh xuất hiện tại lớp F cửa ra vào lúc, Doãn Sơ Hạ mấy người sắc mặt càng khó coi.

Trần Nguyên nghiêng thân thể đi đến bên trong nhìn, một đồng mọi người vây quanh muội muội của mình, lại liên tưởng đến buổi sáng Nam Chi theo như lời có người khi để Tô Niên Niên sự tình, lập tức mà không bình tĩnh rồi.

Hắn thu hồi từ trước đến nay âm áp đáng tươi cười, trầm mặt hướng phòng học đằng sau đi đến, Cố Tử Thần nghĩ nghĩ, cũng đi theo.

"Trần Nguyên... Từ thần ca ca..." Doãn Sơ Hạ thẹn thùng chào hỏi, cái kia vẻ mặt thẹn thùng nhưng lại xem Tô Niên Niên thẳng buồn nôn.

"Người không sao chứ?" Trần Nguyên bỏ qua Doãn Sơ Hạ, trực tiếp đi đến Tô Niên Niên trước mặt, ân cần chỉ tình đặt vu ngôn biểu (*tình cảm bộc lộ trong lời nói).

Doãn Sơ Hạ biểu lộ cứng đờ, bên người Lưu Doãn Nhi và Trương Hiểu Tiệp cũng không dám nói lời nói.

Các nàng sợ Tô Niên Niên không biết tốt xấu cùng Trần Nguyên cáo trạng.

Tô Niên Niên còn chưa mở khẩu, một đạo trong trẻo nhưng lạnh lùng thanh âm trầm thấp vang lên, "Các người đang làm gì đó?" Tựa như đàn vi-ô-lông-xen diễn tấu mỹ diệu tiếng nhạc.

Doãn Sơ Hạ mấy người trở mắt nhìn Cố Tử Thần, nhưng lại không biết như thế nào mở miệng.

"Không có gì... Ta... Chúng ta thì là tâm sự, liên lạc một chút cảm tình." Doãn Sơ Hạ miễn cưỡng kéo ra một cái đáng tươi cười, Cố Tử Thần từ chối cho ý kiến cười lạnh một tiếng, không nghĩ tới Tống Dư Hi cũng đi theo tiếp lời, "Đúng... Cũng chỉ là tâm sự, cuối tuần đi vào trong đó dạo phố..."

Tô Niên Niên nhướn mày, có chút phỏng đoán không thấu Tống Dư Hi tâm tư.

"Đúng rồi đúng rồi, cuối tuần chúng ta một khối đi dạo phố à!" Lưu Doãn Nhi phản ứng đầu tiên tới, vội vàng nói tiếp.

Trương Hiểu Tiệp thấy thế, "Ngày mai lại trò chuyện à, chúng ta đi trước à, Cố nam thần, nguyên trường học thảo, bye bye."

Doãn Sơ Hạ không cam lòng cắn cắn môi dưới, ba người mang theo bao phí tốc đã đi ra phòng học.

Tống Dư Hi nháy mắt con ngươi, xinh đẹp trong ánh mắt mờ mịt lấy một tảng hơi nước, thanh âm cũng nói không nên lời nhu nhược, "Cảm ơn Cố nam thần..."

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33: Cố Nam Thần Bị Lơ

"Người không sao chứ?" Trần Nguyên sốt ruột nhìn Tô Niên Niên, người ở bên ngoài xem ra, thật sự như tình yêu cuồng nhiệt trong bạn trai đối với bạn gái quan tâm

Tô Niên Niên lắc đầu, đang muốn hỏi Tống Dư Hi vài câu, Tống Dư Hi lại rất nhanh cúi đầu, như là tránh né nàng đồng dạng.

Nàng không muốn đề, Tô Niên Niên tự nhiên cũng lười phải hỏi, đánh cái bắt chuyện cùng với Trần Nguyên một khối đi ra ngoài.

Hai huynh muội cũng không quay đầu lại đi lên phía trước, tại chỗ mặt băng bó hành động băng sơn Cố Tử Thần không khỏi kéo ra khóe miệng.

Lại nói hai người bọn họ là bỏ qua chính mình rồi rồi sao?! Bỏ qua hấn rồi hả? À?!

Muốn hay không như vậy qua cầu rút ván, muốn hay không như vậy độc ác.

Mới vừa rồi là ai hóa giải nguy cơ! Mới vừa rồi là ai rung động toàn trường!

Cố Tử Thần lập tức cảm giác mình không bình tĩnh rồi, nhéo lông mày đầu muốn đuổi kịp đi, đằng sau lại truyền tới Tống Dư Hi nhuyền nhu tiếng nói, "Cố nam thần, vừa rồi thật sự là cảm ơn ngươi, nếu như không phải ngươi..."

Tống Dư Hi muốn nói tiếp đi, lại bị Cố Tử Thần quay đầu lại một cái ánh mắt lạnh lẽo dọa được ngậm miệng lại.

"Ngươi là ai?" Đậm mặc tiếng nói, hơi nhíu lông mày, tựa như một chậu nước lạnh tưới vào Tống Dư Hi đỉnh đầu.

Tống Dư Hi sắc mặt tái nhợt, cố gắng mỉm cười, cố chấp nhìn Cố Tử Thần, thứ hai lờ mờ nằng, ánh mắt không có dừng chút nào lưu và cảm tình, một tay chọc vào túi đi ra phòng học.

Hắn căn bản không biết mình... Cho nên không phải mới vừa cũng vì mình xuất đầu...

Tống Dư Hi nội tâm cuối cùng một tia may mắn cũng trừ khử vô tung ảnh.

Nàng cho rằng, Cố nam thần hoặc nhiều hoặc ít đối với nàng...

"Dư Hi, ta tiễn đưa ngươi trở về đi." Chúc Thành tri động sờ lên đầu, Tống Dư Hi thu hồi thần du (*xuất khiếu bay bay) tâm tư, "Không cần..." Nàng cảm cậ, lão đạo biến mất tại Chúc Thành trong tầm mắt.

Tô Niên Niên và Trần Nguyên chậm rãi hướng cửa trường học đi đến, Trần Nguyên săn sóc đem Tô Niên Niên cặp lấy tới trên lưng, hai đầu lông mày tràn đầy lo lắng, "Niên Niên, là có người hay không khi dễ ngươi?"

"Không có ah, ai khi dễ được rồi ta." Tô Niên Niên chẳng hề để ý lắc đầu.

Trần Nguyên muốn nói lại thôi, há to miệng, cuối cùng chỉ nói, "Có ta ở đây, không cần sợ. Có người khi dễ ngươi sẽ tới trên lầu tìm ta, ta đi giúp ngươi dạy hấn."

Tô Niên Niên vui sướng nở nụ cười, không có nghĩ đến cái này ca ca như vậy trượng nghĩa.

Nàng hào sảng vỗ vỗ Trần Nguyên bả vai, "Àn, tốt."

Trần Nguyên nhíu nhíu mày, "Ta là rất nghiêm túc."

"Được rồi, nhanh về nhà ăn cơm."

Hai người lên Trần Doãn Hoa xe, Cố Tử Thần lái xe theo ở phía sau, trên đường đi biểu lộ hắc dọa người.

Về nhà ăn cơm xong, Tô Niên Niên xoa chính mình tròn vo bụng, bò lên giường mỹ thẩm mỹ ngủ một giấc.

Sáng sớm, ánh nắng tươi sáng, Tô Niên Niên mơ màng màng theo ổ chăn đứng lên. Nhắm mắt lại rửa mặt, đánh răng, chạy chậm lấy xuống lầu, bắt chước làm theo rút tiếp theo chén sữa bò về sau, đi theo Trần Nguyên sau lưng lên xe.

Trần Nguyên như là đã thành thói quen, yên lặng đưa cho Tô Niên Niên lưỡng bánh bao.

Tô Niên Niên một chút đã bị hấn hành động này cảm động đến rồi, quả thực thì là anh ruột!

Tiếp nhận bánh bao thật vui vẻ gặm mà bắt đầu..., thẳng đem mặt gò má đều đẩy lên cổ lên.

Nhìn thấy nàng vị bộ dáng, Trần Nguyên khóe miệng Ôn Nhu hướng lên cong lên.

Đem Tô Niên Niên đưa đến phòng học, Tô Niên Niên lần nữa đã tiếp nhận toàn thể nữ sinh ánh mắt tẩy lễ.

Nếu như những ánh mắt kia có thể giết chết người lời mà nói..., Tô Niên Niên chỉ sợ sớm đã thùng lỗ chỗ vết thương chồng chất, không có khả năng còn sống đứng tại phòng học.

Nhưng mà Tô Niên Niên cường đại nội tâm để nàng không hề áp lực đi tới vị trí của mình, ngăn ngừa lộ trình bị nàng đi ra lên trên bực thanh tú bá khí.

Trở lại chỗ ngồi, Tô Niên Niên lại đối trước mặt một màn này bất đắc dĩ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 34: Bằng Hữu (1)

Tô Niên Niên vị trí và Tổng Dư Hi lần lượt, lúc này chỗ của Tổng Dư Hi một mảnh chặt vật, tập, dụng cụ học tập lộn xộn tán trên mặt đất, có thể thấy rõ ràng dấu chân trên đó. Mới

Càng quá phận chính là, không biết là ai đổ một bó to vô đưa đến nàng trên chỗ ngồi, làm bàn học vốn sạch sẽ lại trở thành đồng rác.

Tô Niên Niên cau mày quét mắt phòng học một vòng, quả nhiên, Doãn Sơ Hạ mấy người cười đặc biệt sáng lạn, vẻ mặt khiêu khích nhìn náo nhiệt.

Tổng Dư Hi yên lặng thu dọn đồ đạc, từ đầu tới đuôi không nói một lời.

"Chuyện gì xảy ra?" Tô Niên Niên hỏi, Tổng Dư Hi lắc đầu, cắn môi dưới, "Không có việc gì, là tự chính mình không cẩn thận ném đến trên mặt đất đấy..."

Căn bản chính là đang nói láo được chứ! Như vậy rõ ràng cho thấy bị người ném đấy!

Tô Niên Niên bĩu môi, thật sự không nghĩ ra Tổng Dư Hi tại sao phải như vậy tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục.

Đổi lại là nàng, đã sớm ước lượng lấy ghế đi qua tính sổ rồi.

Có thể Tổng Dư Hi không nói, nàng lại không thể xen vào việc của người khác, ba ba thay nàng xuất đầu.

Tô Niên Niên chỉ tiếc rèn sắt không thành thép (*) nhìn Tổng Dư Hi liếc, ngồi xổm người xuống giúp nàng nhặt.

Khoan thai đi đến Chúc Thành cũng nhìn thấy một màn này, nhếch môi đi phòng học đằng sau cầm cây chổi giúp đỡ đem mà lướt qua.

Trong phòng học lâm vào một mảnh yên tĩnh, nhìn không chuyển mắt nhìn bận rộn ba người. Thắng đến chủ nhiệm lớp Giang Mộ đi tới, mới ngồi nghiêm chỉnh thu hồi ánh mắt.

Đứng tại trên giảng đài, Giang Mộ rất dễ dàng mà thấy được xếp sau tràng cảnh, tâm tư một chuyển, mà đoán được là chuyện gì xảy ra.

Giang Mộ mở cái ngăn gọn sớm sẽ, trầm ngâm một lát, đem Tổng Dư Hi gọi vào phòng làm việc của mình.

"Ta không có ý tứ gì khác, chỉ là nếu như ngươi cần muốn hỗ trợ, có thể tùy thời đến tìm lão sư." Giang Mộ Ôn Nhu bàn giao:nhấn nhủ, Tổng Dư Hi lại cố chấp lắc đầu, "Lão sư, ta rất tốt."

Tuy nhiên nhà nàng cảnh không tốt, nhưng là tối thiểu nhất lòng tự trọng cũng là có.

Doãn Sơ Hạ các nàng sở dĩ khi dễ nàng, là vì nàng không chỉ trong nhà nghèo, nhưng lại cùng các nàng đối nghịch.

Nhưng so với đồng tình và cười nhạo, nàng thà rằng lựa chọn trầm mặc.

Giang Mộ bắt đầu dĩ thờ dài, "Đi học a."

Tổng Dư Hi chịu đựng đầy ngập ủy khuất, hướng chính mình chỗ ngồi thời điểm ra đi còn kém điểm bị Trương Hiểu Tiếp ngăn chân, nàng mắt đỏ, ngồi xuống vị trí của mình.

Tô Niên Niên xem phát điên không thôi.

Tuy nhiên không thích nàng nhu nhược Tiểu Bạch hoa bộ dáng, nhưng Tô Niên Niên để âm thầm hạ quyết định.

Nghỉ giữa khóa nghỉ ngơi, Tô Niên Niên lôi kéo Lý Ân Mỹ đi quây bán quà vặt, dùng một căn lòng nướng thêm một bao thoải mai thành công thu mua vị đại loa, sau đó cười tủm tỉm hỏi, "Lớp trưởng, mọi người Vì sao không thích Tổng Dư Hi à?"

Bất người tay trường, ăn người miệng đoán, Lý Ân Mỹ cắn khẩu lạp xường, đem tự mình biết nói rõ đều nói ra.

"Vẫn còn tốt không?, kỳ thật Tổng Dư Hi bình thường cũng không có gì tồn tại cảm giác, trong nhà bộ dạng giống như rất cùng đây, nghe nói còn là đề bảo (*tiền trợ cấp cho dân nghèo) hộ. Năm trước học phí kéo nửa học kỳ mới đưa trước, Kim lão sư mà còn ý định tổ chức toàn lớp cho nàng quyền tiền đây này." Kim lão sư thì là lớp F Anh ngữ lão sư, lúc học lớp mười là chủ nhiệm lớp.

Tô Niên Niên "Ah" một tiếng, trách không được Doãn Sơ Hạ các nàng muốn,phải bắt làm cho Tổng Dư Hi, nguyên lai là có vết xe đổ.

Nói như vậy mà bắt đầu..., Kim lão sư làm việc phong cách cũng là không ý tứ, như thế nào có thể trước mặt mọi người để mọi người cho nàng quyền tiền, không phải bình thường dả thương người.

Đã minh bạch là chuyện gì xảy ra Tô Niên Niên cáo biệt Lý Ân Mỹ, chạy chậm lấy trở về phòng học.

Buổi chiều tan học.

Tổng Dư Hi thời gian dần qua thu dọn đồ đạc, căn bản không dám muốn về nhà sau đích khủng bố tràng diện, bên tai lại truyền đến một tiếng thanh âm êm ái, "Ừ, cho người."

Nàng ngẩng khuôn mặt nhỏ nhắn, là Tô Niên Niên đưa qua tấm thẻ chi phiếu.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Bằng Hữu (2)

Tổng Dư Hi do dự mà, không có tiếp. [mà bên trên + mới ^^ chủ chủ ^^ kỳ ^^ trong ^^ văn ^^+

Tô Niên Niên ngữ khí có chút không kiên nhẫn, "Người cầm a, mặt mã là sáu cái 0, bên trong tiền có lẽ đủ giao học phí rồi."

Tổng Dư Hi cúi đầu xuống, "Cảm ơn... Không cần..."

Tô Niên Niên tròn mắt trừng một cái, khó được làm lần người tốt chuyện tốt mà còn bị cự rồi hả?

"Tổng Dư Hi, ngày mai sẽ là thứ sáu rồi, chẳng lẽ người thật sự muốn cho Doãn Sơ Hạ các nàng cho người quyền tiền sao?"

Tổng Dư Hi thân thể rất nhỏ run rẩy, há to miệng muốn cự tuyệt, lại hồi tưởng lại nửa trong nhà tràng cảnh.

Phụ thân nàng thân thể không tốt, mỗi tháng tiền thuốc men là một số xa xỉ tiêu dùng, trong nhà còn có cái đệ đệ và muội muội, người một nhà toàn bộ nhờ mẫu thân ít ỏi tiền lương và làm việc vất vả tiền sinh hoạt.

Thánh Âm Cao Trung học phí đối với nhà nàng quả thực là thiên văn số tự, nàng thi đậu thánh âm, cha mẹ chỉ (cái) vui mừng một lát, đi theo đó là thờ dài thâm trầm

Năm trước học phí kéo nửa học kỳ mới đưa trước, Kim lão sư xem ánh mắt của nàng đều sẽ khinh miệt bên trên nghiêng đầu.

Nàng thật sự không muốn lại trải qua một lần nữa...

"Ta..." Tổng Dư Hi tại xoắn xuýt.

Tô Niên Niên nghĩ nghĩ, mới nói, "Như vậy đi, tiền này coi như ta cho người mượn đấy, không tính tiền lãi, người khi nào có tiền nữa nhớ trả."

Tổng Dư Hi có chút động dung, Tô Niên Niên thấy thế nhủ mảy, "Người không phải nói, chúng ta là bằng hữu sao?"

Tổng Dư Hi ngẩng đầu, trong ánh mắt tràn ngập hơi nước, cẩn thận từng li từng tí nhận lấy chi phiếu, dị thường thành khẩn nói câu "Cảm ơn."

Tô Niên Niên cười cười, cầm lên cặp đi ra phòng học.

Vừa ra khỏi cửa, mà đánh lên nửa một cái không muốn gặp.

Cố Tử Thần.

Cố Tử Thần thấy nàng đi tới, lãnh đạm mà nói, "Nhìn không ra, người là đồ con lợn còn có giúp người làm niềm vui học Lôi Phong một mặt."

Tô Niên Niên bĩu môi, chỉ biết hần nói không nên lời nói cái gì đến.

Như là giải thích tại sao mình sẽ xuất hiện ở chỗ này, Cố Tử Thần nói: "Trần Nguyên và Trần bá phụ có việc đi trước rồi, ta tiễn đưa người."

"Không cần, ta có thể chính mình trở về." Tô Niên Niên ngao kiêu quay đầu, không nghĩ tới Cố Tử Thần rõ ràng gật đầu, "Ah, gặp lại."

PHỐC

Kịch vốn không phải như vậy diễn đó a Này!

Tô Niên Niên nhìn Cố Từ Thần ly khai bóng lưng, ưu thương vì chính mình cục nữa một bà nước mắt.

Hắn... Hắn cũng quá thật sự đi à nha, thật sự rời đi rồi...

Tại chỗ ưu thương nữa năm giây, Tô Niên Niên một mình một người bước lên dài đằng đằng trở về nhà chi lộ.

Ở trước bảng trạm xe buýt nghiên cứu nửa ngày, Tô Niên Niên mới tìm được số xe về tới trạm xe gần nhà.

Lên xe buýt, một đường xóc nảy, quảng bá giọng nữ vừa đứng vừa đứng thông báo, Tô Niên Niên trong lòng lại cảm thấy càng ngày càng kỳ quái.

Đại khái đã ngồi năm sáu trạm, Tô Niên Niên bỗng nhiên đứng lên, lần nữa nhìn lướt trong xe bảng trạm.

Trở lại trường rồi...

Thầm mắng nữa chính mình một tiếng đầu óc heo, Tô Niên Niên lúc này xuống xe, mắt trật tự đi đến đường cái đối diện.

Đi theo phía sau màu đen Porsche cũng chuyển hướng trở lại, dừng lại phía sau của nàng.

"Tô Niên Niên, nguoi cái heo." Trong xe nam sinh phỉ nhổ nửa một câu, từ khi Tô Niên Niên lên xe buýt thì hắn đã theo phía sau.

Kỳ thật hắn còn rất muốn biết, Tô Niên Niên đến tốt cùng có thể ngu xuẩn đến mức nào.

Tô Niên Niên lên xe, Cố Từ Thần đạp xuống chân ga, không xa không gần đi theo cái kia lớp xe buýt.

Trải qua đèn xanh đèn đỏ thời điểm, nhìn xe như nước vượt qua, Cố Từ Thần tự giễu cười cười.

Hắn nhất định là điên rồi, mới có thể khẩu thị tâm phi đi theo Tô Niên Niên đằng sau.

Nhất định là điên rồi.

Đưa mắt nhìn Tô Niên Niên về đến nhà về sau, Cố Từ Thần tăng thêm tốc độ, đem xe ngừng đến ga ra.

Trở lại biệt thự, cửa trước chỗ rõ ràng là một đôi xinh đẹp màu đen giày cao gót.

"Nguoi trở về rồi." Lãnh đạm thanh bản thanh âm vang lên.

P/s: cảm ơn các bạn đã ủng hộ, mình sẽ cố gắng edit. Trong thời gian đợi mấy bạn coa thể đọc truyện khác của mình edit. Mình cảm thấy rất hay. Cảm ơn. Mong lượt bình chọn tiếp theo sẽ đến 150

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 36: Dưỡng Mèo (1)

Đệ 36 chương dưỡng mèo (1)

Cố Từ Thần tìm thanh âm nhìn sang, trên ghế sa lon ngồi một cái xinh đẹp xinh đẹp nữ nhân, màu da trắng nõn, mặt mày tinh xảo, bảo dưỡng vô cùng tốt, nhưng cũng có thể nhìn ra tuổi đã lớn:

"Cuối tuần Mật Nhĩ phụ thân có một tiệc rượu, đến lúc đó nguoi cũng đi lộ mặt, địa chỉ ta sẽ cho nguoi thông báo cho nguoi. Đúng rồi, Về bạn gái thì nguoi đi mời con gái Doãn gia." Nữ nhân nói nhanh chóng, tựa hồ một khắc cũng không muốn ở chỗ này chờ lâu.

Cố Từ Thần không nói chuyện, trên mặt biểu lộ nhàn nhạt đấy, nhìn không ra cảm xúc.

Diệp Tư Vân nhú nhú mày, chẳng muốn phản ứng Cố Từ Thần, cầm trên bàn Chanel xách tay ý định ly khai.

Dù sao nàng bắt quá là với tỷ muội uống xong trà chiều, thuận tiện đến bàn giao nhân nhủ một câu mà thôi.

Đi tới cửa, nàng lơ đãng nói một câu, "Có thời gian thì đi thăm gia gia của nguoi, nhớ kỹ, đừng nói những chuyện chộc lão gia tử sinh khí, nguoi cũng không nhỏ..." Ăn cần dặn dò ngữ khí có chút lời nói thăm thía.

Cố Từ Thần lúc này mới giật ra khỏi miệng cười cười, nói ra lời nói lạnh nhạt tới cực điểm, "Hắn sống hay chết, cùng ta có quan hệ gì?"

"Người..."

Không đầu nàng nói xong, Cố Từ Thần mà đã cắt đứt nàng..., "Chuyện của ta, không cần quan tâm. Thu hồi người cái kia hiền thê lương mẫu sắc mặt, Diệp phu nhân."

Hắn chậm rãi hướng Diệp Tư Vân trước người đi nữa một bước, toàn thân tán mát ra cảm giác áp bách để Diệp Tư Vân lui về sau nữa một bước.

"Còn có, nơi này là nhà của ta, đi ra ngoài." Ngữ điệu so tuyết tháng ba còn lạnh hơn mấy phần.

Diệp Tư Vân mặt thoát đỏ thoát trắng nửa cả buổi, mới hung hăng đóng sập cửa ly khai.

Cố Gia lái xe mà ngừng ở bên ngoài, nhìn thấy nàng đi ra liền vội cung kính mở cửa xe.

Diệp Tư Vân ngồi vào trong xe, từ khi trong xách tay xuất ra trang điểm bỏ nửa cái trang, lái xe cẩn thận từng li từng tí hỏi, "Phu nhân..."

"Lái xe, hồi trở lại Cố Gia."

Lái xe vội vàng phát động xe, lại đã nghe được đằng sau mắng một câu, "Tiểu tạp chủng."

Hắn ngồi nghiêm chỉnh lái xe, tất cả đều khi nào đều không nghe thấy.

Tô Niên Niên mút lấy sữa chua, chậm thong thả trong sân tản bộ.

Uống xong sữa chua, đang chuẩn bị đi về, mà chứng kiến một cái nữ nhân xinh đẹp hùng hổ từ khi Cố Gia đi ra.

Cái gì (nà nì), chẳng lẽ là hắc mụ mụ sao?

Tô Niên Niên có chút nghi hoặc, chăm chăm vào đi xa cái kia chiếc Bảo mã [BMW] ngắn người, liền Trần Nguyên khi nào thì đi đến phía sau nàng cũng không biết.

Trần Nguyên bất đắc dĩ nhìn nàng ngắn người khuôn mặt nhỏ nhắn, nhất thời chơi tâm nổi lên, duỗi ra ngón tay tại Tô Niên Niên trên đầu búng một chút.

"Ah!" Tô Niên Niên vội hồi phục tinh thần, ủy khuất bó tay rồi, "Chấn ghét, làm gì vậy đánh ta..."

"Không đánh người, người hồn đều bị câu chạy." Trần Nguyên trêu chọc nàng một câu, tò mò hỏi, "Người đang nhìn cái gì?"

"Ta vừa mới nhìn đến một cái a di từ khi Cố Từ Thần gia đi tới, trên mặt biểu lộ cùng thời mẫn kinh nửa đồng dạng, lại nói nàng là ai à? Cố Từ Thần mụ mụ sao?" Tô Niên Niên sinh động như thật hình dung, Trần Nguyên hàm hồ "Àn" hiểu rõ thanh âm, "Đứng vậy a, đi thôi, tiến đi ăn cơm."

Tô Niên Niên lúc này chỗ của có đầy bụng nghi hoặc, lại hỏi Trần Nguyên vài câu, tất cả đều bị hắn đánh Thái Cực cơ trí vượt qua.

Hắn càng là không nói, Tô Niên Niên trong lòng mà cùng mèo cào chết tiết cong nửa một đạo tựa như, càng phát ra được chữ gấp.

Sau khi ăn xong, Tô Niên Niên bụng cát tốt hoa quả chuyển đến Trần Nguyên bên người, vẻ mặt nịnh nọt cười, "Ca, ăn quả táo."

Trần Nguyên cười cười, liếc thấy phá Tô Niên Niên tâm tư, yên tâm thoải mái đã tiếp nhận Tô Niên Niên hối lộ.

Mà khi Tô Niên Niên nhắc tới khỏi nữ nhân kia sự tình, hắn mà hỏi gì cũng không biết giả chết, đem Tô Niên Niên phiền muộn hận không thể cong tường.

"Đứng rồi, Tinh Vũ gia bao quanh sinh ra hai cái tiểu mèo con, người muốn hay không ôm lấy một cái dưỡng?" Trần Nguyên xảo diệu mà chuyển đi nữa chủ đề.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 37: Dưỡng Mèo (2)

Đệ 37 chương dưỡng mèo (2)

Tô Niên Niên hai mắt tỏa sáng, "Thật vậy chăng? Ta có thể đường sao?"

Trước kia lúc ở nhà, Tô Niên Niên vẫn muốn đường chỉ (cái) sủng vật, đều bị Sở Tổ Tâm cự tuyệt.

Hiện tại có tốt như vậy một cái cơ hội, nàng như thế nào sẽ từ chối a?

Trần Nguyên gật đầu, "Àn, cuối tuần ta cùng ngươi đi, khực khực, bất quá ta hiện tại mệt mỏi quá..." Nói xong giả vờ giả vịt duỗi lưng một cái.

"Ta cho ngươi đầm bóp lưng (vác), nhìn ngươi cũng rất vất vả, buổi tối đi ngủ sớm một chút Hàaaa..." Tô Niên Niên chân chó đầm lưng cho hắn vỗ về vai, Trần Nguyên nhìn nàng bận rộn bộ dạng, khỏe mới có chút hướng lên giờ lên.

Thứ sáu, Tô Niên Niên như thường lệ đi học.

Khai mở sớm sẽ thời điểm, Doãn Sơ Hạ với Lưu Doãn Nhi trao đổi qua một ánh mắt, Lưu Doãn Nhi lập tức hiểu ý, đề cao thanh âm, "Lão sư, ngày hôm qua ta cùng mẹ nói việc lớp học có người nghèo khó. Mẹ ta nói để ta trợ giúp đồng học đâu rồi, mẹ hai ta trăm khối, để cho ta giao cho người nghèo khó..."

Nàng tận lực kéo dài ngữ điệu, mặt khác không biết rõ tình hình đồng học lạnh nhạt hưởng ứng, "Thiệt hay giả, ai, ta cái này cũng có 100." "Ta đây cũng quyền 200, dù sao cũng chỉ là một bữa cơm thôi..."

Tổng Dư Hi thân thể rất nhỏ run rẩy, nàng trong lòng mình bạch, bọn họ cũng là xuất phát từ hảo tâm. Dù sao phần này học phí, đối với mấy cái này kẻ có tiền gia hải từ mà nói, bất quá là một bộ y phục, một cái cặp cặp. Có thể đối với nàng mà nói, nhưng lại trong nhà không ăn không uống mấy tháng mới có thể tích lũy xuống tiền.

Nếu như không phải ngày hôm qua Tô Niên Niên cho nàng tạp, nàng không chừng bị Doãn Sơ Hạ như thế nào nhục nhã đây này...

Tổng Dư Hi lặng lẽ hướng Tô Niên Niên quăng đi một cái cảm kích ánh mắt, Tô Niên Niên chính nhàm chán chuyển bút, căn bản không có chú ý tới nàng.

Lập tức tràng diện càng ngày càng hỗn loạn, Giang Mộ ra hiệu mọi người im lặng, cười cười nói, "Nguyên lai chúng ta lớp đồng học đều thiện lương như vậy, lấy giúp người làm vui, bất quá đoán chừng muốn cho mọi người thất vọng rồi, chúng ta lớp tất cả mọi người học phí cũng đã giao đủ. Đi, chuẩn bị đi học a."

Giang Mộ chân trước vừa đi, Doãn Sơ Hạ mà chống cái bàn đứng lên, hung hăng mà trừng hướng Tổng Dư Hi phương hướng, "Làm sao có thể! Tổng Dư Hi, nhà của ngươi không phải đề bảo (*tiền trợ cấp cho dân nghèo) hộ rồi sao..."

Lời vừa nói ra, tiếng nghị luận nổi lên bốn phía, Tổng Dư Hi trên mặt cũng phát ra nửa mảnh đỏ mờ hời.

Bị trước mặt mọi người vạch trần vết sẹo tư vị... Thật sự không dễ chịu, đặc biệt là từ bốn phương tám hướng truyền đến ánh mắt khác thường, càng là làm cho nàng đứng ngồi không yên.

"Người ta là gia tài bạc triệu để nhà chỉ có bốn bức tường, với ngươi có quan hệ gì ah, xem ra ngươi rất thích quan tâm người khác?" Tô Niên Niên bay bổng đến rồi một câu, trong phòng học lập tức an tĩnh lại.

Doãn Sơ Hạ mà còn muốn phát tác, Ngữ Văn lão sư vào tới, đành phải dậm chân, hậm hực thôi.

Tổng Dư Hi thanh âm ép tới rất thấp, "Cảm ơn..."

Tô Niên Niên chăm chăm vào nàng, "Thực làm không rõ ràng tại sao phải sợ các nàng, các nàng còn có thể ăn thịt ngươi hay sao?"

Tổng Dư Hi cúi thấp đầu, Tô Niên Niên cũng biết đây là tính cách vấn đề, cường cầu không được, dứt khoát cái gì cũng không nói rồi.

Nghỉ giữa khóa nghỉ ngơi, Tô Niên Niên với Tổng Dư Hi kết bạn đi đi toilet.

Bên trên hết WC, Tô Niên Niên tại rửa tay tri thời gian dần qua giặt rửa bắt tay vào làm, cửa ra vào truyền đến một tiếng vang thật lớn, nàng ngẩng đầu nhìn lên, cửa phòng rửa tay đã bị người một cước đạp lên, Doãn Sơ Hạ ba người hùng hổ đã đi tới.

"Tô Niên Niên, ngươi như vậy thói xấu trong nhà người người biết không?" Trương Hiểu Tiếp chỉ vào Tô Niên Niên cái mũi, vừa rồi một cước kia chính là nàng đạp đấy.

Tổng Dư Hi nghe được động tĩnh vội vàng đi ra, chứng kiến Doãn Sơ Hạ ba người sợ hãi sau này rụt rụt.

Nàng không thể không bị các nàng mấy cái ở chỗ này thu thập qua...

Tô Niên Niên biểu hiện được rất bình tĩnh, cầm khăn tay xoa xoa tay, ngẩng đầu, "Có chuyện gì sao?"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 38: Dưỡng Mèo (3)

Trương Hiểu Tiếp như là nghe được thiên đại chuyện cười giống như, "Tô Niên Niên, ngươi cho rằng ngươi vận khí tốt như vậy, mỗi lần đều có người cứu ngươi sao?"

Lưu Doãn Nhi quét bốn phía một vòng, hung dữ nói, "Đều ở đây làm cái gì hả? Còn không đi ra ngoài!"

Vậy xem nữ sinh thấy thế cuồng quit ra bên ngoài chạy, Doãn Sơ Hạ thông thả bồi thêm một câu, "Nếu ai méc với lão sư, kết cục mà cùng Tô Niên Niên đồng dạng. " nàng khoa tay múa chân nữa một cái răng rắc cổ động tác.

Tổng Dư Hi mặt mũi tràn đầy bối rối, muốn đi ra ngoài tìm lão sư, lại bị Lưu Doãn Nhi một phát bắt được cổ áo, chống đỡ tại toilet phòng kế bên trên.

"Tiểu tiện - chết tiết, chạy chỗ nào!"

Lúc này chỗ của Tô Niên Niên đã lau khô rãnh tay, một mực không lộ vẻ gì trên mặt, chứng kiến Lưu Doãn Nhi lôi kéo Tổng Dư Hi động tác, mới nhúu nhúu mày.

Trương Hiểu Tiếp khi điểm hung hăng càn quấy nhìn Tô Niên Niên, giương lên bàn tay.

Tô Niên Niên thỉnh linh hỏi, "Mặt còn đau không?"

"Này!" Trương Hiểu Tiếp nhớ tới lần trước phòng học một cái tát kia, phần hận trừng mắt Tô Niên Niên, nàng tuyệt đối sẽ trả trả về đấy!

Doãn Sơ Hạ như một nữ vương đồng dạng phui phui trên váy không tồn tại tro, chậm rãi nói, "Tô Niên Niên, ta thật muốn biết, là ai cho dũng khí của ngươi, cho ngươi kiêu ngạo như vậy."

Tô Niên Niên nhún nhún vai, chẳng muốn phản ứng nàng.

Doãn Sơ Hạ phối hợp nói tiếp, "Thông đồng Cố nam thân còn chưa đủ, còn cùng Trần Nguyên dây dưa không rõ, Thánh Âm Cao Trung trường học thảo, là ngươi có thể tùy tiện nhúng chân đấy sao?" Nói xong lời cuối cùng một câu, Doãn Sơ Hạ thanh âm đi theo nâng lên.

Nghe được nàng lần này ngốc nghếch ngôn luận, Tô Niên Niên kim lòng không được liếc mắt, nếu để cho nàng biết rõ ngày mai còn muốn đi Dạ Tinh Vũ gia ôm mèo, chẳng phải là có thể đem nàng tức giận điên?

"Ngươi còn không có xem bài viết trên diễn đàn a, Tô Niên Niên, ngươi bây giờ đều sẽ toàn bộ trường học nữ sinh công địch rồi, nên khiêm tốn lại một chút, cụp lại cái đuôi mà đối nhân xử thế a." Doãn Sơ Hạ về mặt nhìn có chút hả hê, "Đã quên nói cho ngươi biết rồi, nhìn ra ngươi rất nhanh cũng sẽ bị tất cả mọi người cô lập, một người bạn đều không có tư vị muốn ném thù sao? Còn có ah, ngươi vị tiện - chết tiết bằng hữu, cũng muốn bởi vì ngươi gặp nạn nữa ah!"

"Đồng" một tiếng vang thật lớn, Lưu Doãn Nhi nói cười yển yển nhìn Tô Niên Niên, Tổng Dư Hi lại đau thét lên.

Vừa mới nàng trực tiếp đem Tổng Dư Hi đầu vào cửa lên, cánh cửa kia đều bị va chạm mạnh, có thể nghĩ lực đạo lớn đến bao nhiêu.

"Sướng hay không??" Lưu Doãn Nhi có ý hỏi Tổng Dư Hi, Tổng Dư Hi hốc mắt đỏ lên, rút thút tha thút thít đáp bắt đầu khóc lên.

Tô Niên Niên mặt lạnh lấy, lướt qua Trương Hiểu Tiếp, trực tiếp đi tới Doãn Sơ Hạ trước mặt.

"Ta là người a, nhất không ngại đúng là người khác cái nhìn. Vô luận là vận người chủ bói cũng tốt, để toàn bộ trường học cô lập cũng thế, với ta mà nói đều không có gì khác biệt. Biết tại sao không? Bởi vì ta căn bản không quan tâm. Doãn Sơ Hạ, uy hiếp người cũng muốn chú ý cái biết mình biết người a, ngươi không biết ngươi bây giờ hành vi rất giống tên hề sao?"

Doãn Sơ Hạ ánh mắt càng thêm hung ác lệ, Tô Niên Niên lại động, tốc độ rất nhanh nắm chặt nữa Lưu Doãn Nhi, đem nàng trực tiếp vọt tới nữa cái khác phòng kế.

Nàng so Lưu Doãn Nhi ác hơn, đúng chính là Lưu Doãn Nhi mặt!

Lưu Doãn Nhi kêu thảm một tiếng, Tô Niên Niên vỗ vỗ tay, "Đây là trả lại ngươi đấy. Tuy nhiên ta cảm thấy chỉ có kẻ yếu mới sử dụng bạo lực, bắt quá đối với các ngươi, có vẻ như là thủ đoạn hữu hiệu nhất."

Nàng eo vô cùng thẳng, ánh mắt cực kỳ xuyên thấu lực, "Ta thuật phòng thân tốt không a, bắt quá đoán chừng đánh ba người các ngươi vẫn là dư sức có thừa. Doãn Sơ Hạ, muốn thử xem sao?"

Doãn Sơ Hạ cắn răng, "Tô Niên Niên, xem như ngươi lợi hại."

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Dưỡng Mèo (4)

Đệ 39 chương dưỡng mèo (4)

Một bên Trương Hiểu Tiệp nâng dậy Lư Doãn Nhi, Tô Niên Niên dùng lực không mạnh lắm, cũng không có thật sự đem nàng đựng ra khi nào tốt xấu đến.

Nhưng Lư Doãn Nhi từ nhỏ nuông chiều lấy lớn lên đây, đầu chịu nổi phần này tội, gào thét nửa một tiếng mà bắt đầu khóc lên, "Tô Niên Niên, ngươi vị tiện = người, ta sẽ để cho cha ta tố cáo ngươi đấy!"

Lư Doãn Nhi có phụ thân là Dụ Thành nổi danh luật sư.

Tô Niên Niên đối với loại này tái nhợt vô lực uy hiếp đã chết lặng, "Tùy ngươi, thật sự là nhảm chán. Như thế nào, còn muốn bị đánh rồi sao?"

Kỳ thật Tô Niên Niên trong lòng cũng không có yên lòng, nói như thế nào Doãn Sơ Hạ các nàng là ba người, thực nào bắt đầu nàng chưa hẳn có thể chiếm được khi nào tiện nghi.

Có thể Tô Niên Niên đi vắng tại Thần Giang Cao Trung Ma Vương đã quen, khí tràng lại quá cường đại, trong khoảng thời gian ngắn Doãn Sơ Hạ ba người thật sự là có chút sợ nàng.

"Ngươi chờ, Tô Niên Niên, ta sẽ không để cho ngươi yên đâu!" Doãn Sơ Hạ cắn răng, ba người cũng là bất nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh đích nhân vật, cuống quýt lên.

Tô Niên Niên không nghĩ tới giải quyết thuận lợi như vậy, xoay người, Tống Dư Hi vẫn còn lau nước mắt, khóc lê hoa đài vũ.

"Các nàng về sau nhất định sẽ làm khó dễ ngươi đấy..." Tống Dư Hi lo lắng nhìn Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên không để ý cười cười, "Vậy thì sau này hãy nói chứ sao." Nàng nhú nhú mày, lời nói thâm thía mà nói, "Tống Dư Hi, ngươi đến tốt cùng sợ các nàng khi nào à? Nàng đẩy ngươi ngươi sẽ không đẩy trở về rồi sao, nếu không tể ngươi chạy cũng được ah!" Như thế nào cùng cái bánh bao tựa như mặt người khi dễ.

Tống Dư Hi ánh mắt lập loè, nàng chẳng qua là người nhà nghèo con gái, làm sao đấu hơn được những...nhà giàu thiên kim?

Tô Niên Niên đoán được ý nghĩ của nàng, bó tay rồi một lát sau ngược lại tỉnh táo lại, "ngươi biết rõ các nàng Vì sao khi dễ ngươi sao?"

Tống Dư Hi sợ hãi ngẩng đầu.

"Không là vì gia cảnh của ngươi, mà là vì tính cách của ngươi. Cho dù trong nhà ngươi cùng thì như thế nào, chẳng lẽ mà kém một bậc rồi hả? Chính ngươi đều xem thường chính mình, còn trông cậy vào người khác xem trọng ngươi liếc sao? Khi dễ ngươi lần thứ nhất ngươi lựa chọn yên lặng chịu được, sẽ có lần thứ hai, lần thứ ba. Đối với các nàng mà nói, ngươi thì là cái sẽ không hoàn thủ mặc người vuốt ve bánh bao mà thôi!"

Bị nàng những lời này nói có chút xấu hổ, Tống Dư Hi há to miệng, lại bị Tô Niên Niên đánh gãy, "Ta mặc kệ ngươi nghe lọt nghe không vào, ngươi xuất thân không thể dựa vào chính mình quyết định, nhưng ngươi nhân sinh lộ đều là mình tuyển đấy."

Tống Dư Hi: "Cảm ơn... Cảm ơn ngươi cứu ta, còn nói với ta những...này..."

Tô Niên Niên khoát khoát tay, "Đi thôi, một hồi đi học nên đến muộn."

Trở lại phòng học, Hà Tiểu mấy người chính vây quanh Lư Doãn Nhi cười không ngừng.

"Này, Lư Doãn Nhi, hảo hảo đi đường cũng có thể ngã sấp xuống sao? Ngươi trên trán đều có lấy đến bao hết!"

"Trên đầu ta có sừng thú sừng thú, đằng sau ta có cái đuôi cái đuôi ~ "

"Các ngươi như thế nào như vậy chán ghét, nói tất cả là tự chính mình không cẩn thận ngã sấp xuống đấy! Bỏ đi!" Lư Doãn Nhi khó chịu cảm đánh nửa Hà Tiểu vài cái, mấy cái nghịch ngợm gây sự nam sinh mới trở lại chính mình trên chỗ ngồi.

Tô Niên Niên nghe được nàng lần này lừa mình dối người lời mà nói..., thần sắc như thường, còn cười tùm tùm tùm Chúc Thành đã muốn cặp thịt heo mứt

ăn.

Thứ bảy, Tô Niên Niên cố ý dậy thật sớm, rửa mặt sau gỗ khai mở Trần Nguyên môn, "Ca, nhanh rời giường!"

Trần Nguyên đánh mở cửa phòng, vẻ mặt áy náy biểu lộ, "Không có ý tứ, ta có việc gấp cùng với cha qua chuyển công ty..."

Tô Niên Niên lập tức tự yên lặng, thất lạc cúi đầu.

Trần Nguyên đã gấp nạng như vậy rất bất khoan đấy, có thể Tô Niên Niên lại không nhận biết qua Dạ Tinh Vũ gia đường, hơn nữa để nạng một người qua, hấn cũng không yên lòng.

Chính xoắn xuýt lấy, trong đầu lại hiển hiện một cái chọn người thích hợp, hấn thử mở miệng, "Nếu không, để Cố Từ Thần đưa người đây?"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Dưỡng Mèo (5)

"Đừng!" Tô Niên Niên lời lẽ nghiêm khắc cự tuyệt.

Trần Nguyên nghĩ nghĩ, càng phát ra cảm thấy không tệ, không để ý Tô Niên Niên kêu la, nhàn nhã dạo chơi đi tới Cố Gia.

Tô Niên Niên giờ phút này tâm tình cơ hồ là sụp đổ đấy, nạng thật sự không muốn cùng chất độc kia lười nam cùng đi ah!

Cố Gia.

Cố Từ Thần vượt vượt nhập nhèm mắt buồn ngủ, thanh âm còn mang theo vừa rời giường khàn khàn, nghe được Trần Nguyên đề nghị về sau, lập tức khôi phục thanh tỉnh. Ánh mắt như đao, xoát một chút quét đến nữa Trần Nguyên trên người.

"Ta mang nạng đây? Người uống thuốc đi ấy ư, từ chối." Cố Từ Thần lạnh lùng phi nhỏ.

Nói đùa gì vậy, hấn như vậy nhàn nhã nhàn chán còn thiện lương người tốt sao?

Trần Nguyên bỏ qua hấn phi nhỏ, con mắt híp thành trăng lưỡi liềm hình dạng, đáng tươi cười ôn hòa làm cho người khó có thể cự tuyệt, "Cứ như vậy vui sướng quyết định, ah, nhớ rõ đừng khi dễ muội muội ta!"

Vỗ vỗ Cố Từ Thần bả vai, tại hấn bộc phát trước khi, Trần Nguyên đã biến mất vô tung vô ảnh.

Cố Từ Thần tại nguyên chỗ nghiêng răng, lỗ mũi gian hừ một tiếng.

Nhưng hấn là cái có nguyên tắc người, không đi, thì là không đi!

Tô Niên Niên trên đầu bay hắc khí, tâm nhét nhét ăn lấy điểm tâm.

"Niên Niên, ăn nhiều một chút, người gần đây đều gầy..." Sở Tổ Tâm đầu lòng nhìn qua nhà mình con gái.

Tô Niên Niên chống đỡ tiếng nấc cục, nạng rõ ràng là mập được không.

Có thể mẹ từ nhỏ mà cảm giác mình trắng trắng mập mập, sắc mặt hồng nhuận phon phớt, tóc toàn bộ ghim lên đến lộ ra cái ót tốt nhất, nhờ Tô Niên Niên một mực buồn bực nhiều năm như vậy.

Lại ăn hai khối bánh mì, Tô Niên Niên cảm giác mình đều nhanh đi không dạng lộ rồi.

Trần Nguyên với Trần Doãn Hoa vội vàng com nước xong xuôi mà lái xe đi công ty rồi, xem bộ dáng là thật sự có việc gấp.

Chính gian nan nện bước bước chân hướng trên lầu chạy, phụ trách quét dọn Vương mục đầy mặt ánh sáng màu đỏ đi tới, hô ở Tô Niên Niên, "Tiểu thư, Cố Gia thiếu gia ở bên ngoài chờ người đầu rồi, người nhanh đi ra xem một chút đi."

Há? Cố Gia thiếu gia? Kề bên này còn có họ Cố đấy sao? Tô Niên Niên nhất thời có chút mộng, đầy bụng nghi hoặc đi ra ngoài.

Ánh mặt trời tốt, gió nhẹ nhẹ phẩy, mang theo đầu thu mát mẻ.

Một cỗ màu đen Porsche dừng lại Trần cửa nhà, Cố Từ Thần dựa vào trên xe, mí mắt buông xuống, khuôn mặt như vẽ.

Cách khoảng cách xa như vậy, Tô Niên Niên y nguyên thấy được hán nồng đậm đen kịt lông mi rủ xuống ra, quăng tiếp theo phiến mỹ hảo bóng mờ.

Tô Niên Niên vô ý thức nuốt nước miếng một cái.

Rì rì chuyển đến Cổ Tử Thần trước mặt, "Ngươi tìm ta ah..."

Đây là cái gì chứ khi? Trần ngập ghét bỏ với không tình nguyện?

Cổ Tử Thần con mắt màu đen nhìn chăm chăm Tô Niên Niên, như là muốn từ trên người nàng tìm ra cái gì đó đồng dạng. Tô Niên Niên che bộ ngực, "Này! Ngươi đến cùng tìm ta làm gì vậy? Ban ngày ban mặt ban ngày ban mặt..." Ánh mắt kia nhìn về phía trên khiến cho người ta sợ hãi.

Cổ Tử Thần: "... Không phải ca ca ngươi đến nhờ ta làm miễn phí lái xe sao! Vì sao đến mọii mọii trên người đều bộ dạng giống như hán muốn làm cái gì chuyện xấu tựa như!

"Câm miệng, lên xe." Cổ Tử Thần kéo mở cửa xe, đem Tô Niên Niên đẩy đi vào.

Tô Niên Niên khăn trương nắm chặt dây an toàn, thẳng này sẽ không phải là đối với nàng mưu đồ làm loạn a?

Nàng nào đại động khai mở, tượng tượng lấy Cổ Tử Thần có thể hay không đem nàng ngoặt qua bán đi, hoặc là kéo đến hắc lò than làm cả đời cu li anh anh...

Cổ Tử Thần nhân nhật lườm nàng, mặt không biểu tình phát động xe.

Hán là nhân rồi nhảm chán mới đến đưa Tô Niên Niên đây! Nhất định là như vậy đây!

Tô Niên Niên u oán nhìn qua phía trước, không ngừng lải nhải, "Cổ Tử Thần, ngươi cay sao soái (đẹp trai), chắc chắn sẽ không tàn nhẫn như vậy đem ta ném trên nửa đường a? Hơn nữa trong nhà của ta ngươi trông thấy ta với ngươi đi ra, ngươi nếu muốn làm cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Dưỡng Mèo (6)

Nhìn nàng như lâm đại địch bộ dạng, Cổ Tử Thần kéo ra khoe miệng, "Bây giờ không phải là muốn ta làm cái gì, mà là, ngươi muốn phát sinh chút gì đó?"

"..." Tô Niên Niên trầm mặc, đành phải hết nhìn đồng tới nhìn tây làm bộ ngắm phong cảnh.

Ánh mắt chuyển qua hoàn hảo không tổn hao gì kính chắn gió bên trên lúc, Tô Niên Niên chợt dạ không thôi.

Nàng đem tiền tiêu vặt đều cho Tống Dư Hi rồi, hiện tại nếu Cổ Tử Thần nhờ nàng bồi thường tiền, nàng chỉ sợ thật muốn đánh lăn chơi xấu rồi.

Sợ điều gì sẽ gặp điều đó, Tô Niên Niên đang nghĩ ngợi bồi thường tiền sự tình, chợt nghe đến Cổ Tử Thần êm tai trầm thấp tiếng nói vang lên, "Tô Niên Niên, chẳng lẽ ngươi muốn quyết nợ sao? Xe của ta bảo hành sửa chữa + bảo dưỡng rất quý đây."

Tô Niên Niên cắn răng, "Ta lại chưa nói không trả ngươi!"

"Ân? Ta đây đem tài khoản phát cho ngươi."

"Chờ một chút!" Tô Niên Niên lên tiếng đánh gãy hán mà nói, ho khan hai tiếng, đổi lại nịnh nọt đáng tươi cười, "Có thể theo giai đoạn còn sao?"

Cổ Tử Thần trên trán chảy xuống ba đầu hắc tuyến, thuận thực mà đánh nửa cái tay lái chuyển hướng, đột nhiên hỏi: "Tô Niên Niên, ngươi có sở trường gì?"

"Ách...?" Cái này có khi nào tất nhiên liên hệ sao, Tô Niên Niên đầy bụng nghi hoặc, bất quá vẫn là thành thật trả lời, "Tham ăn, giỏi ngủ, Piano, sẽ một điểm quốc họa..."

Cổ Tử Thần đậm mặt ứng thanh âm, hỏi: "Sẽ khiêu vũ sao?"

Khiêu vũ... Tô Niên Niên quan sát ngoài cửa sổ xe trên quảng trường nhảy Tiểu Bình Quả bác gái nhóm: đám bọn họ, chợt dạ mà nói, "Sẽ ah..."

Sẽ mới gặp quý rồi đâu rồi, nhờ nàng khiêu vũ còn không bằng qua biểu diễn làm bê đá trên ngực.

Cố Từ Thần thoả mãn nhẹ gật đầu, hiển nhiên là đối với Tô Niên Niên vị trả lời rất hài lòng.

"Đến rồi." Hắn đem xe dừng lại vùng ngoại thành một chỗ trang viên bên cạnh, Tô Niên Niên xuống xe, tán thưởng "Oa" nửa một tiếng.

Đây là Dạ gia một chỗ tư nhân trang viên, loại nhà không ít hoa cỏ cây cối, đằng sau trong vườn cũng không có thiếu quả thụ. Nhưng cũng không phải lợi nhuận tính chất đấy, mà là lắp đặt thiết bị sung Mãn Điền viên khí tức, lại hảo diệu mà dung hợp thời thượng nguyên tố, kết hợp thập phần hoàn mỹ.

Trong trang viên có không ít người tại quản lý, quản gia nhận ra Cố Từ Thần, trực tiếp đem hai người lĩnh tiến vào biệt thự.

"Ồ, Cố nam thân đến rồi nha, chắc chắn chắc, như thế nào còn cái trắng nõn nà muội tử, là bạn gái của người sao?" Một cái thanh thúy ngọt ngào thanh âm vang lên, Tô Niên Niên theo tiếng nhìn lại, trên ghế sa lon ngồi người trẻ tuổi nữ sinh, đại khái hai mươi tuổi, tóc dài xõa vai, trang cho sạch sẽ, khí chất thân hòa, cho người một loại nhà bên tỷ tỷ cảm giác rất thoải mái.

Cố Từ Thần mặt băng bó, nhàn nhạt giải thích, "Đây là Tô Niên Niên, đó là Thanh Nhã tỷ, Dạ Tinh Vũ tỷ tỷ."

Tô Niên Niên liền vội hỏi tốt, "Thanh Nhã tỷ tốt."

Đêm Thanh Nhã tìm kiếm ánh mắt tại lưng trên thân người qua lại nhìn quét, khoe miệng đã phủ lên vui vẻ, "Là Niên Niên ah, ta dẫn người đi xem xem xung quanh a." Trước đó Trần Nguyên đã cho Dạ Tinh Vũ đã gọi điện thoại rồi, hơn nữa nàng đối với Tô Niên Niên cũng rất có hảo cảm.

Tô Niên Niên hoan hô một tiếng, vui vẻ tựa như đi theo đêm Thanh Nhã đi rồi, Cố Từ Thần nhíu nhíu mày, đi theo.

Dạ gia là xung quanh chuyên môn chuẩn bị một gian phòng, trả lại cho nó đáp nửa hồng nhật ỏ, trong phòng trang trí cũng thiên hướng nữ tính, hẳn là xuất từ đêm Thanh Nhã thủ bút.

Đẩy cửa ra, Dạ Tinh Vũ ngồi chồm hổm trên mặt đất đang tại cho xung quanh uy (cho ăn) mèo lương thực, khoe miệng mang theo mỉm cười, ánh mắt ôn nhu không thể tưởng tượng nổi.

Tô Niên Niên không khỏi sửng sốt, nàng quen ở nơi nào chứng kiến, đối với tiểu động vật có yêu tâm trong đám người tâm đều sẽ cực kỳ ôn nhu đấy, ngược lại cùng Dạ Tinh Vũ bình thường tùy tiện tính cách không giống.

Nghe được thanh âm, Dạ Tinh Vũ quay đầu, vui vẻ chào hỏi, "Niên Niên, người tới rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Người Có Người Yêu Thích Không? (1)

Trời biết khi Trần Nguyên nói với hắn Tô Niên Niên muốn tới nhà mình ôm mèo thì hắn rất cao hứng!

Dạ Tinh Vũ đứng dậy, con người sáng rực, một bả hướng Tô Niên Niên đánh tới.

Mắt thấy cái ôm của con gấu muốn sáp lại, một mực trầm mặc không nói Cố Từ Thần động.

Ý vào ưu thế về chiều cao, kéo hạ Tô Niên Niên cổ áo, đem Tô Niên Niên từ khi nguyên lai vị trí kéo ra, Dạ Tinh Vũ thoảng cái mà bị vồ ếch chụp hụt, còn kém điểm ngã sấp xuống.

"Này, ca, người như thế nào có thể như vậy!" Dạ Tinh Vũ bất mãn lắm lắm, vẻ mặt thất lạc.

Cố Từ Thần liếc mắt nhìn hắn, "Người đừng dọa đến nàng, Trần Nguyên tìm người tính sổ ta cũng mặc kệ người."

Nghe vậy, Dạ Tinh Vũ hậm hực sờ lên cái mũi, "Ah" nửa một tiếng.

Dạ Thanh Nhã nhìn ba người bọn họ ảnh hưởng lẫn nhau, tác động qua lại, che miệng cười trộm, mới nói, "Niên Niên, Đoàn Đoàn sinh ra hai cái tiểu mèo con, người đi xem ưa thích con mèo nào đi."

"Ấn!" Tô Niên Niên hoan hô chạy tới, mắt to trừng nhìn vào trong ỏ hai con mèo con cuộn lại hình cầu.

Đoàn Đoàn là thuần chủng mèo Ba Tư, một thân Thuần Bạch Sắc lông dài, sạch sẽ mềm mại như là đoàn Hoàn Từ tựa như. Lúc này chỗ của cao lãnh ngạo kiều "Meow" nửa một tiếng, tròn dẹp mặt mèo bên trên lộ ra nửa khinh thường biểu lộ.

Nó bên người, ỏ lấy hai cái nhỏ nhỏ Kitty, bộ lông mới dài ra, rũ cụp lấy lỗ tai, thỉnh thoảng duỗi ra hồng nhật đầu lưỡi "Meo meo" kêu to hai tiếng, quả

thực đều muốn đem nhân tâm đều nảy sinh (manh) hóa rồi.

Dạ Tinh Vũ ba ba gom góp tới, "Đoàn Đoàn là đôi bụng, cho người, người cho nó a." Hắn mở ra lòng bàn tay, đưa qua non nửa cặp Thức ăn mèo.

Tô Niên Niên thử cho Đoàn Đoàn cho ăn... Điem, không nghĩ tới mới vừa rồi còn cao lạnh Meow tỉnh người, lập tức "Meow ô" một tiếng, ăn tui về sau tròng mắt tròn căng con mắt nhìn Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên dờ khóc dờ cười, nguyên lai là chỉ ăn hàng mèo.

Thế nhưng mà bên người trống rỗng đấy, thiếu đi cá nhân.

Tô Niên Niên nhìn về phía xa xa đứng đấy Cố Từ Thần, "Người làm gì thế không đến, Đoàn Đoàn rất đáng yêu đấy!"

Giọng nói của nàng tự nhiên, ánh mắt trong trẻo, mặc kệ ai cũng cự tuyệt không được.

Nhưng Cố Từ Thần như lâm đại địch, lại lui về sau nửa một bước.

Dạ Thanh Nhã nhếch môi cười cười, "Cố nam thần, chúng ta đi uống chén trà, hảo hảo tâm sự ~" nói xong không khỏi phân trần đem Cố Từ Thần kéo đi ra ngoài, hơn nữa dận dò Tô Niên Niên hảo hảo chơi.

Tô Niên Niên trong nội tâm tràn ngập khó hiểu, Dạ Tinh Vũ tỉ mỉ cho nàng giải thích, "Ca bị dị ứng lông mèo, từ nhỏ mà đặc biệt sợ mèo."

Tô Niên Niên sững sốt sẽ, sau đó mà cáp ha ha phá lên cười.

Ai có thể nghĩ đến, đường đường Cố Gia đại thiếu gia, Thánh Âm Cao Trung trường học thảo, lại có thể biết sợ Meow tỉnh người loại sinh vật này?

Sau khi cười xong, Tô Niên Niên lại đối với Cố Từ Thần tràn đầy đồng tình, "Ta nhớ được hắn còn có thích sạch sẽ a, bắt buộc chứng, còn có hoa phấn dị ứng chứng, hiện tại lại bị dị ứng lông mèo, hắn là sống thế nào đến lớn như vậy đấy."

Dạ Tinh Vũ sờ cái đầu nghĩ nghĩ, "Nói cũng đúng ah, hắc hắc."

Hai người cười thành một đoàn.

Tô Niên Niên lại cho Đoàn Đoàn cho ăn... Thức ăn mèo, tại Dạ Tinh Vũ dẫn đạo hạ còn sờ lên Đoàn Đoàn, Đoàn Đoàn đối với nàng cũng không có địch ý.

Hai cái con mèo nhỏ một cái là thuần trắng đấy, một cái thân thể là màu trắng, bắp chân với cái đuôi nhưng lại màu vàng đấy. Tô Niên Niên chọn lấy con thứ hai, Dạ Tinh Vũ hồng tốt Đoàn Đoàn, đem con mèo nhỏ cất vào cái hộp đưa cho Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên như nhặt được chí bảo, cẩn thận từng li từng tí ôm cái hộp đi ra ngoài.

Phòng khách.

Dạ Thanh Nhã đang tại với Cố Từ Thần nói chuyện phiếm, hơn phân nửa là nàng hỏi Cố Từ Thần đáp, cơ hồ hỏi năm câu Cố Từ Thần mới có thể lý nàng một câu. Dạ Thanh Nhã sẽ không để ý, ngược lại càng thêm làm tâm trọng thêm đùa giỡn lấy Cố Từ Thần.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43: Người Có Người Yêu Thích Không? (2)

"... Người thừa nhận a, Người đã có người mình thích rồi..." Dạ Thanh Nhã một bộ lòng dạ biết rõ biểu lộ, nghe được Tô Niên Niên không khỏi dựng lên lỗ tai.

Nàng cũng rất tò mò, Cố Từ Thần nam sinh như vậy sẽ loại hình gì.

"Không có." Cố Từ Thần lãnh đạm mà nói.

Dạ Thanh Nhã phảng phất ngửi được khi nào gian tình, con mắt nheo lại, "Trước kia ta hỏi người vấn đề này, người đều bỏ qua ta à. Nhưng hôm nay thì lại còn nói không có, nhất định là đã có!"

Cố Từ Thần ghen lời, hơn nửa ngày mới quay đầu đi, "Nhàm chán."

Nhìn thấy hân như vậy ngạo kiều bộ dạng, Dạ Thanh Nhã càng thêm xác định ý nghĩ trong lòng.

Nàng vừa nhắc con mắt, nhìn thấy ôm mèo con Tô Niên Niên, đáng tươi cười càng thêm ngọt ngào, "Niên Niên, đằng sau trong vườn bồ đào, cây lựu đã chín, ta nhờ Phúc bá cho người hái một ít."

"Ta cùng người qua hái a!" Dạ Tinh Vũ hào hứng bùng bùng đề nghị, con mắt lờ lờ tỏa sáng, như chỉ (cái) cỡ lớn khuyến khích khoa động vật.

Tô Niên Niên đang muốn nói lời cảm tạ, Cố Từ Thần đánh gãy nói, "Không cần, chúng ta vậy thì trở về."

Sau đó ghét bỏ liếc mắt Tô Niên Niên, "Ăn nhiều béo."

"..." Tô Niên Niên lần nữa im lặng, cảm giác trái tim yếu ớt lại bị xúc phạm tới rồi.

Dạ Thanh Nhã con mắt di chuyển, nhìn quanh sinh huy (*chiếu sáng), cười nói: "Như thế nào sẽ đâu rồi, Niên Niên đáng người tốt như vậy, Tinh Vũ, mau dẫn Niên Niên qua."

"Tốt tốt! Niên Niên, chúng ta đi thôi." Hân chẳng phân biệt được do nói kéo nữa Tô Niên Niên cánh tay, Tô Niên Niên có chút tâm động, liếc trộm nữa Cố Từ Thần liếc.

Cố Từ Thần thanh âm lạnh lạnh đấy, "Cái kia ta đi trước, Tô mập mập, gặp lại."

Tô Niên Niên tội nghiệp hướng hân làm cái mại manh biểu lộ, Nhưng Cố Từ Thần lại không là chỗ động.

Không có Cố Từ Thần, nàng muốn như thế nào trở về?

Dạ Tinh Vũ vỗ bộ ngực ỒỒ nói: "Không có sao, ca người đi trước a, ta trong chốc lát đưa Niên Niên về nhà!"

Này làm sao đâu! Cô nam quả nữ, chung sống một xe, Cố Từ Thần lập tức không bình tĩnh rồi, nhắm lại khỏi mắt phượng nhìn về phía Tô Niên Niên.

Hân nguyên lai tưởng rằng Tô Niên Niên sẽ nghĩa chính ngôn từ cự tuyệt, sau đó ngoan ngoãn cùng chính mình trở về, không nghĩ tới Tô Niên Niên gật đầu, "Vậy cứ như thế vui sướng quyết định, Cố Từ Thần, bye bye ~"

Nghe được nàng không lưu tình chút nào "Bye bye", Cố Từ Thần cả người đều không đi, như tượng đá cứng đờ tại chỗ.

Tô Niên Niên với Dạ Tinh Vũ hai người thật vui về về phía sau vườn trái cây, lưu lại Dạ Thanh Nhã mím môi cười.

"Cố nam thần, lại uống chén trà chứ sao." Nàng biết rõ Cố Từ Thần chắc chắn sẽ không đi, dứt khoát cho hân nữa cái dưới bậc thang (tạo lối thoát).

Cố Từ Thần cao lạnh xoay người, cầm lấy chén trà nhẹ nhàng nhấp một miếng, nắm chén trà tay lực đạo lại càng lúc càng lớn.

——

Nghe được Dạ Tinh Vũ với Tô Niên Niên mang theo rõ sung sướng vô cùng trở về, Cố Từ Thần thần sắc mới thoáng hòa hoãn xuống.

Với Dạ gia tỷ đệ tạm biệt về sau, Tô Niên Niên với Cố Từ Thần tại xe trước đã bắt đầu đánh giằng co.

Tô Niên Niên muốn ôm mèo lên xe, Cố Từ Thần ngăn đón không cho.

"Nó tại ta tại, nó vong ta mất mạng!" Tô Niên Niên tức giận chần lầy quai hàm

Cố Từ Thần, "Nó tại người đi, nó đi người lưu."

"Ah uy, ta ôm cái hộp cũng không được sao! Cách người xa như vậy, sẽ không để cho người đựng phải mèo cộng lòng đấy!"

Cố Từ Thần lắc đầu.

Tô Niên Niên hung hăng trừng Cố Từ Thần liếc, ý đồ dùng ánh mắt tiêu diệt hân.

Đùng đùng (*không dứt) điện quang tại hai người tâm đó hiện lên.

Hai người đối mặt, nhìn qua cặp kia vô cùng sạch sẽ trong suốt ánh mắt, còn có bởi vì vì tức giận cong lên hồng nhạt đôi má, Cố Từ Thần không được tự nhiên quay đầu lại.

Nhưng mà để Tô Niên Niên trước chịu thua, "Được rồi, ta mà nhường một chút người đi."

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Người Có Người Yêu Thích Không? (3)

Nàng đem hộp đựng con mèo nhỏ ở phía sau cùng với hoa quả, quay người thở phì phì lên xe.

Trên đường trở về, một đường không nói gì.

Một cái là mọc lên hòn dỗi, một cái là tâm viên ý mã (*chỗ này ngon muốn xoi chỗ khác).

Tô Niên Niên tính tình tới cũng nhanh đi cũng nhanh, đi nửa một nửa mà khôi phục như thường, nhớ tới Dạ Thanh Nhã trước khi đùa giỡn Cố Tử Thần nói lời, nàng cũng nhin không được nữa bất quá, "Cố Tử Thần, người thật sự có người mình thích sao? Có xinh đẹp hay không? Thông minh hay không? Là loại hình gì vậy?"

Trầm mặc, một mảnh trầm mặc, phảng phất Tô Niên Niên tại lâm bầm lâu bầu đồng dạng.

"Ai nha, đừng như vậy cao lạnh nha, mà nói cho ta biết lúc này đây được không? Cố nam thần... Cố đẹp trai... Cố Âu ba..." Tô Niên Niên thanh âm mềm đầy, âm cuối bên trên chọn, nghe đi lên tựa như lâm nũng đồng dạng.

Cố Tử Thần bị gương mặt sung như bong bóng vài tiếng thân mật nick name hô được có chút hoảng thần, có chút vận nổi lên lông mày.

Ưa thích một người, là khi nào cảm giác? Như vậy tình cảm, với hắn mà nói tựa hồ lạ lẫm đáng sợ.

Bên tai là thiếu nữ trong veo nhuần nhu nữ tử điệu, một mực lái nhai không ngừng, Nhưng hắn tuyệt không cảm thấy chán ghét, ngược lại hi vọng đường này một mực có thể đi xuống qua.

Một mực đều có người làm bạn.

Tô Niên Niên hỏi cả buổi cũng không vấn đề ra cái gì nguyên do, nhứt chí mà nói, "Người làm sao có thể sẽ có người mình thích ah, loại người như người người nên đặt trên mặt bàn cung cấp mà bắt đầu..., một ngày ba trụ hương cung cấp lấy, tiên khí lượn lờ. Ai với người nói yêu thương nhiều lắm không may ah, lạnh lùng như vậy không tiếp đất khí..."

Cố Tử Thần khó được không có phản bác phi nhỏ, mà là mấp máy khóe môi.

Về đến nhà, Tô Niên Niên mang theo tràn đầy chiến lợi phẩm về nhà, Cố Tử Thần nhìn qua nàng hoan hô tung tăng như chim sẻ bóng lưng, chỉ cảm thấy trong lòng mỡ cái địa phương, mềm mại thành một mảnh.

Chậm rãi, chậm rãi sụp một từng cái một.

Về đến nhà, đem giỏ hương phòng khách đặt xuống, Tô Niên Niên bỏ chạy lên trên lầu đầu nhập vào khí thể ngất trời đắp ổ cho mèo. Tĩnh ở bên trong, bận rộn nữa cả buổi rốt cục cho con mèo nhỏ đáp nữa cái hoàn mỹ ổ, cho nó cho ăn... Đồ đặc về sau, Tô Niên Niên bắt đầu xoắn xuýt lấy cho nó khỏi cái tên là gì tốt.

Tiểu mèo con cố gắng đưa cái đầu nhỏ liếm láp chén nhỏ ở bên trong sữa bò, Mạnh Mạnh bộ đáng xem Tô Niên Niên tâm đều hóa rồi.

"Gọi Tiểu Bạch? Tiểu Hoàng? Hoa hoa?" Đặt tên phé Tô Niên Niên lâm vào xoắn xuýt.

Trong đầu hiển hiện Cố Tử Thần thân ảnh, cái kia trương hoàn mỹ không tỳ vết khuôn mặt tuấn tú bên trên luôn đậm mạc vô cùng, bất nhiễm khói lửa tựa như.

Tương tượng lấy đem Cố Tử Thần mặt dỗi thành bánh bao mặt, Tô Niên Niên tâm tình thoáng cái mà trong sáng lên.

"Vậy người Bao Bao đi! Bao Bao, về sau người thì là con của ta rồi!" Tô Niên Niên nhu hòa sờ lên Bao Bao trên người lông mềm, ánh mắt tràn ngập yêu thương.

Đẩy cửa vào Trần Nguyên nhìn thấy đúng là nhà mình muội muội tấm lòng yêu mến tràn lan một màn, hắn thở dài, "Khỏi tên rất hay rồi hả?"

"Đúng nha, gọi Bao Bao, như thế nào đây?" Tô Niên Niên đầy cõi lòng chờ mong nhìn Trần Nguyên.

Trần Nguyên biết nghe lời phải, "Êm tai, ra, rửa tay ăn lựu."

Tô Niên Niên nhìn về phía trong tay hắn chén nhỏ, bên trong là trái lựu đã lấy hạt ra óng ánh sáng long lanh hiện ra óng ánh sáng bóng.

Nàng nhanh chóng qua rửa tay, cầm lấy thìa múc một muỗng to hạt lựu, trong veo ngon miệng hương vị tràn đầy khoang miệng, nhờ nàng thích ý nheo lại nửa con mắt.

Trách không được vừa rồi không thấy Trần Nguyên, nguyên lai là qua cho nàng bóc lột lựu.

Tô Niên Niên đối với vị ca ca hảo cảm càng sâu rồi.

Trần Nguyên xoa xoa tóc của nàng, trên mặt còn mang theo ôn nhu vui vẻ.

Mẫu thân hân hạnh sớm, trong nhà cũng không có huynh đệ tỷ muội, từ nhỏ đến lớn sinh hoạt một mực đều rất cô đơn.

Hiện nay đã có như vậy một cái ngọc nảy sinh (manh) ngọt ngào muội muội, nhờ hân có loại mãnh liệt bảo hộ với chiếu cố ý thức trách nhiệm.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45: Học Sinh Chuyển Trường (1)

Triệu độ như Tô Niên Niên, tự nhiên cũng cảm nhận được Trần Nguyên những ngày này đối với chiếu cố của mình.

Nàng phát ra từ nội tâm cảm kích.

Trần Doãn Hoa cùng Sở Tổ Tâm hôn lễ sự tình cũng không có công khai, biết rõ cũng là lẫn nhau mấy cái quen biết nhiều năm bằng hữu cũ, Trần Nguyên với Tô Niên Niên là huynh muội sự tình đại đa số người càng là không thể nào đã biết.

Cho nên người ở bên ngoài ra, hai người giống như là tình lữ trong giai đoạn yêu nhau cuồng nhiệt

Nếu để cho Tô Niên Niên biết rõ nàng tại bất tri bất giác bị nhân hòa Trần Nguyên xứng nữa đúng, cũng bị vô số Trần Nguyên tiểu đám fans hâm mộ hâm mộ ghen ghét hận, nhất định sẽ im lặng nâng nâng nhìn lên trời đầy.

Vui sướng cuối tuần cứ như thế trôi qua, thứ hai, tại Trần Nguyên bàn giao nhấn nhủ xuống, Tô Niên Niên đổi lại đầu tuần đồng phục.

Thánh Âm Cao Trung đối với đệ tử mặc đồng phục không có cứng nhắc quy định, chỉ có điều thứ hai kéo cò với trọng đại hoạt động sẽ an bài thống nhất ăn mặc. Đồng phục nhan sắc là lam màu xám, nam sinh áo somi dài hơn quần, thu đông có áo khoác. ; ; ; ; ;? Nữ sinh tắc thì có quần với váy hai chủng có thể chọn.

Tô Niên Niên từ nhỏ mà không thích mặc váy, đương nhiên mặc quần dài qua đến trường.

Trong sân trường thảnh thơi trải qua mấy cái truy đuổi vui đùa âm ỉ đệ tử, nhìn về phía trên trần ngập sức sống với sinh khí.

Nhưng mà cát bụi gợn sóng lại bắt đầu đổ đi về phía trước, nhất định hôm nay là cái sẽ không bình tĩnh một ngày.

Đem làm nàng đi vào phòng học thời điểm, lại phát hiện có chút không đúng rồi.

Thiên a triệt, ai có thể nói cho nàng biết, Vì sao lớp học hơn hai mươi cái nữ sinh tất cả đều xuyên váy

Đồng phục váy ngắn là đến gối lam màu xám váy ngắn, mà đại đa số nữ sinh, váy dài ngắn rõ ràng cải biến, lộ ra trắng bóng một mảnh đùi, rõ ràng cho thấy chính mình động thủ cải trang đã qua.

Lớp học nam sinh đều nhanh xem phun máu mũi rồi, nguyên một đám xem tâm thần ** dạng.

Một cái so một cái tươi ngon mọng nước (*thủy linh) trắng nõn muội tử, hơn nữa đùi còn trắng như vậy, thẳng nhờ bọn này sưng sờ đầu nhỏ chết tiết xem mắt choáng váng.

Trong đó nhất không bị cản trở đúng là Lưu Vân Nhi với Doãn Sơ Hạ rồi, váy ngắn thì nhờ Tô Niên Niên hoài nghi hai nàng khề cong eo sẽ đi quang, ám chà xát chà xát không thuần khiết nữa một bá, nàng lại nghe đến vài tiếng không quá thiện ý chế nhạo, "Như thế nào còn có người mặc quần ah, xấu đều xấu hổ chết rồi "

"Mà đúng vậy a, Tô Niên Niên sẽ không phải là thẩm mỹ có vấn đề a "

"Ta xem không như, có thể là chân thô, sợ lộ ra mắt xấu hổ "

Đối với cái này, Tô Niên Niên không có phát biểu bình luận, lạnh nhạt chỗ chỉ về tới chính mình chỗ ngồi.

Tổng Dư Hi được chữ trang coi như bình thường, lam màu xám càng thêm sẫm ra nàng điềm tĩnh ôn nhu khí chất.

Về phần Chúc Thành, tựa tùy ý nhiều hơn. Bất quá này sẽ hẳn chính hèn mọn bị ỏi chăm chăm vào một chỗ, Tô Niên Niên theo ánh mắt của hắn nhìn sang, không nghĩ tới nàng rõ ràng xem chính là Lý Ân Mỹ.

Bất quá nói trở lại, lớp trưởng bình thường không quá nổi bật, này sẽ Tô Niên Niên mới phát hiện nàng, một chân cẳng là thẳng tắp thon dài, liền thân là nữ sinh nàng đều cảm thấy lớp trưởng đáng người như cây gậy.

Yên lặng cho Chúc Thành lần lượt hai tờ khăn giấy, "Lau lau a "

Chúc Thành giật mình hoàn hồn, khăn trương không thôi, "Ta chảy máu mũi sao" xem lớp trưởng cúi nhìn thấy chảy máu mũi, hắn cả đời trong sạch ah tất cả đều hủy ô ô ô

Tô Niên Niên tâm tư đoán tần số não của hắn như thế nào, cười hắc hắc, "Không, là nước miếng "

Chúc Thành béo múp míp mặt thoáng cái mà đỏ lên.

Trêu chọc hết Chúc Thành, là đến kéo cờ thời gian.

Triệu Minh Viễn với Lý Ân Mỹ hai cái lớp trưởng tổ chức mọi người tự động xuống lầu, bận rộn nửa cả buổi, toàn bộ trường học đệ tử rốt cục tập trung vào trường học thao trường.

Thao trường đối diện chính là kéo cờ đài, quốc kỳ lớp đệ tử đã làm tốt chuẩn bị.

Tô Niên Niên chán đến chết chơi lấy tóc, bỗng nhiên, nàng như có may, cảm giác một đạo quen thuộc nhưng lại lợi hại đáng sợ ánh mắt, đã rơi vào trên người của nàng.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: Học Sinh Chuyển Trường (2)

Tô Niên Niên nhìn xung quanh, cũng không phát hiện có chỗ nào kỳ quái.

Trong lòng nghi ngờ, thì Tổng Dư Hi đẩy cô một cái.

"Tập trung mau, Lữ chủ nhiệm đến rồi..."

Vị Lữ chủ nhiệm là chủ nhiệm phòng giáo vụ của Thánh Âm Cao Trung, bình thường nổi danh là nghiêm khắc, bị các học sinh gắn mác biệt danh "Diệt Tuyệt sư thái".

Bà ta mặc bộ đồ đồng phục màu đen, cặp mắt lướt nhanh nhìn các lớp bên cạnh, đẩy gọng kính, đi tới lớp F.

"Em, em, và em nữa, đem váy kéo xuống! Không biết nội quy trường học sao!" Mới mở miệng, là làm người ta cảm thấy không có cảm tình.

Bị điểm tên chính là mấy nữ sinh mặc váy ngắn, lúc này mặt mũi tràn đầy xấu hổ, đành phải đem váy kéo xuống.

Thế nhưng mà váy vốn là đã ngắn, lại kéo hơn nữa cũng không dài ra bao nhiêu.

Lữ chủ nhiệm hừ một tiếng, "Xem ra không phải là không muốn kéo cho dài, mà là váy vốn ngắn."

Mấy người nhóm Doãn Sơ Hạ sắc mặt trở nên hồng. Lữ chủ nhiệm là thuộc về loại phụ nữ miệng lưỡi ác độc, đã mở miệng lên tiếng thì không buông tha, việc này thì học sinh ở đây cũng đã biết rồi.

Mắc cỡ chết người!

Nguyên bản các cô là muốn ăn mặc tí mỉ một phen, làm như vậy để trước mặt Cố nam thần tại cô sẽ sáng chói, làm cho chính mình nổi trội hơn mấy nữ sinh xung quanh, không nghĩ tới lại thất bại trong tay Lữ chủ nhiệm.

Lữ chủ nhiệm lấy ra cuốn sổ nhỏ ghi chép vài cái, hừ một tiếng giẫm giày cao gót đã đi ra.

Không cần phải nói, nhất định là trừ điểm hạnh kiểm mấy người nhóm Doãn Sơ Hạ.

"Bà cô này chắc tối hôm qua cãi nhau với chồng chứ gì! Quá đáng ghét!"

"Bà ta đang trong thời mãn kinh mà, thật sự là xen vào việc của người khác." Doãn Sơ Hạ thấp phần khó chịu.

Khi thấy Tô Niên Niên mặc quần dài, thì thay đổi sự chán ghét từ Lữ chủ nhiệm sang trên người Tô Niên Niên.

"Tô Niên Niên nhất định là cố ý, muốn xem chúng ta xấu mặt!" ả nhỏ giọng với Lưu Vân Nhi, Trương tiểu thư nói thầm.

Hai người gật đầu, nhìn Tô Niên Niên càng ngày càng khó chịu.

Tô Niên Niên không hay biết mình nằm mà cũng trúng đạn, quốc ca vang lên, bắt đầu kéo cờ.

Kéo cờ xong, lại nghe ban lãnh đạo nói chuyện, các học sinh mới dần dần trở về lớp.

Tô Niên Niên ý định trở về phòng học, lại lần nữa cảm nhận được sau lưng khác thường.

Tuyệt đối là có người đang nhìn mình!

Cô đi theo Tống Dư Hi đi hai bước nữa, đột nhiên quay đầu lại, quả nhiên, thấy được một gương mặt quen thuộc.

Là cậu ấy!

Tô Niên Niên mặt mũi tràn đầy không thể tin, tâm tình vui sướng nổi lên, khuôn mặt nhỏ nhắn kích động vô cùng.

Cách cô không xa, đứng đấy một thiếu niên cao ngất, hơn 1m80, mặc đồ thể thao đơn giản. Tóc ngắn sạch sẽ nhẹ nhàng khoan khoái, gương mặt anh tuấn hiện giờ vui vẻ như là ánh mặt trời.

Cảm giác được Tô Niên Niên ánh mắt, cậu ta hướng Tô Niên Niên phát phát tay, miệng tươi cười mở rộng ra, dưới ánh mặt trời mê người không tưởng nổi.

Liên xung quanh học sinh cũng chú ý tới sự hiện hữu của cậu.

"Oa, đây là ai a? Rất đẹp trai, mới tới đây sao?"

"Vóc dáng thật cao ah, hơn nữa lớn lên rất anh tuấn, là ta thích loại hình ai!"

"..."

Tống Dư Hi nhìn gương mặt Tô Niên Niên, cảm thấy hết sức kinh ngạc.

Đây là lần đầu tiên cô thấy cô ấy đối với nam sinh có biểu cảm sinh động như vậy.

Chính muốn hỏi một chút Tô Niên Niên có phải đã mắc bệnh mê trai, Tô Niên Niên lại như tiểu động vật hoang dã, chạy hướng nam sinh kia nhào tới.

Trời ạ? Cái này... cũng quá phóng túng đi à nha, trực tiếp yêu thương nhưng nhớ? Tống Dư Hi kinh ngạc nhìn trước mắt một màn này.

Càng thêm làm người ta không thể tưởng được chính là nam sinh mở rộng vòng tay, nhếch miệng cười ôm lấy Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên nhào lên trên người cậu, vui vẻ khùng khiếp rồi rồi, "Đường Dư, thật là cậu ah!"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47: Học Sinh Chuyển Trường (3)

Bên sân tập thể dục, Cố Tử Thần, Trần Nguyên với Dạ Tinh Vũ ba người tựa như tạo thành một phong cảnh đẹp mắt, dẫn tới nữ sinh qua lại ở đó thét lên không thôi.

Nhưng mà bọn họ toàn bộ đều nhìn về phía hai người ôm nhau cách đó không xa

Trần Nguyên đứng đầu bay oán niệm hắc khí, "Thằng kia là ai..." ngay cả em gái của anh cũng dám ôm!

"Không biết, là học sinh mới sinh sao..." Dạ Tinh Vũ há to miệng.

Cố Tử Thần không nói chuyện, chỉ là sắc mặt ngày càng lạnh, toàn thân tản ra hơi lạnh thấu xương.

Tô Niên Niên căn bản không có chú ý tới bọn họ, vẻ mặt vui sướng, "Đường Dư, cậu đến đây khi nào vậy?, Vì sao không nói cho tớ biết!"

Đường Dư vuốt vuốt tóc của nàng, thấp giọng trả lời, "hôm nay."

Tô Niên Niên hai mắt tỏa sáng, "cậu cũng chuyển trường tới đây sao? Tốt quá!"

Hai người không coi ai ra gì nói chuyện phiếm mà bắt đầu..., Tô Niên Niên đôi mắt sáng rực, Đường Dư nhếch cười, hơn nữa hai người chiều cao chênh lệch, nhìn về phía trên cảnh đẹp ý vui.

Đang nhìn đến bàn tay Đường Dư đặt trên bả vai Tô Niên Niên, Trần Nguyên thật sự nhìn không nổi nữa, đi nhanh hướng hai người đi tới.

Kéo tay Đường Dư ra, từ trước đến nay ôn hòa Trần Nguyên cũng mang theo vài phần tức giận, "Ban ngày ban mặt đừng đối với em gái tôi động thủ động cước, nơi này là trường học!"

Đường Dư trên mặt hiện lên một tia kinh ngạc, Tô Niên Niên kéo ra khoe miệng, cùng Đường Dư giới thiệu, "Đây là anh trai của tớ, Trần Nguyên."

Đường Dư hiểu rõ gât đầu, vươn tay, "Chào anh."

Tranh này phong không đúng! Trần Nguyên mở to hai mắt nhìn, khi nào nguoi tốt! Nguoi tốt than bunn ah! (khúc này mình không hiểu cho lắm nha! nên mình để nguyên văn luôn, không sửa). Vừa sờ soạng em gái tôi hiện tại còn muốn bắt tay lấy lòng tôi hả? Quý mới tiếp nhận!

Hắn trầm mặt, bỏ qua nữa Đường Dư đuổi ra tay.

Tô Niên Niên ý thức được hai người xấu hổ, cười hi hi muốn đi ôm Đường Dư bả vai, kết quả phát hiện chiều cao không đủ, đành phải vỗ lưng của cậu ta tượng trưng vài cái, thuận tiện đem tay cậu ta kéo về.

"Anh, em giới thiệu cho anh một chút, đây là hảo huynh đệ của em, Đường Dư! Trước kia cùng em là học sinh Trần Giang Cao Trung, hai đứa em quan hệ rất rất thân thiết, thân tới nỗi cùng mặc cùng loại quần vậy đấy!"

Nghe nói như thế, Trần Nguyên sắc mặt càng thêm đen rồi.

Còn mặc quần cặp?

Anh ta vô ý liếc mắt nhìn quần áo của Đường Dư, thật vừa đúng lúc, quần áo Đường Dư là đồ thể thao màu xám, áo khoác xanh trắng giao nhau, cùng đồng phục Tô Niên Niên mà nói, quả thực dù là đồ cặp.

Trần Nguyên cơ hồ muốn phun ra hai lượng lão huyết rồi, vừa có được em gái đáng yêu dễ thương lại cứ như vậy bị thằng này cướp chạy?

Không được, anh ta là người đầu tiên phản đối.

Nghĩa chính ngôn từ đem Tô Niên Niên kéo về ra, "Lập tức thì phải vào lớp, ngày khác lại ôn chuyện, em cần phải về lớp đó." Nói xong đem Tô Niên Niên đẩy đến bên người Tống Dư Hi, lộ ra cặp cái âm áp đáng tuổi cười, "Bạn học này, làm phiền em dẫn em ấy về lớp nha, nhất định phải đưa trở về lớp!!"

Chống lại gương mặt ôn nhu tươi cười như gió xuân của anh ta hẳn như gió xuân đánh thẳng vào mặt, Tống Dư Hi thoáng cái đỏ mặt, lôi kéo Tô Niên Niên đi về lớp.

Tô Niên Niên thống khổ vùng vẫy cả buổi, lòng chua xót hướng Đường Dư trách móc, "tớ học lớp F, Đường Dư, nguoi phải nhớ kỹ ah! tớ là lớp F... Lớp F... F..."

Thanh âm càng ngày càng nhỏ, hai người tiến vào dãy lầu, Trần Nguyên mới xoay người, nhìn thẳng Đường Dư.

Chẳng biết lúc nào, Cố Tử Thần với Dạ Tinh Vũ cũng đi tới bên cạnh cậu ta.

Dạ Tinh Vũ cảnh giác nhìn hắn, Cố Tử Thần vẻ mặt lạnh nhạt, nhưng lại có chút nheo lại nửa mắt phượng.

Đường Dư tự nhiên cũng ý thức được bọn họ không có ý tốt.

"Mới tới hay sao?" Dạ Tinh Vũ túm túm mà hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Học Sinh Chuyển Trường (4)

Đường Dư gạt đầu, Dạ Tinh Vũ đang muốn uy hiếp, kết quả Đường Dư trực tiếp lướt qua ba người bọn họ, hướng trên lầu đi tới

PHỐC

Dạ Tinh Vũ bó tay rồi, sững sờ, ngẩn người sững sờ nhìn Đường Dư ly bóng lưng, hơn nửa ngày mới nghẹn ra một câu, "Như vậy khóc huyên..."

Trần Nguyên sắc mặt không có thiện cảm, em gái mình bị người nhớ thương cảm giác thật sự là khó chịu.

"Ài, anh, anh làm sao cũng ở đây vậy?" Dạ Tinh Vũ lấy lại tinh thần, trông thấy Cố Từ Thần, như là phát hiện đại lục mới, kinh hô nửa một tiếng "Ca, chẳng lẽ anh cũng vì Tô Niên Niên sao, em nói nè, cậu ta quá đáng ghét, rõ ràng còn ôm Tô Niên Niên nhà em nữa... Em còn không có ôm qua đây này..."

Cố Từ Thần: "cậu suy nghĩ nhiều quá, tôi lên lầu trước đây."

Dạ Tinh Vũ nói thầm một tiếng, chuẩn bị theo anh trở về lớp học, lại bị Trần Nguyên tóm trở về.

"Cậu mới vừa nói cái gì?" Trần Nguyên cười tủm tỉm, chỉ là thấy thế nào cũng như con hồ ly xảo trá.

Dạ Tinh Vũ co rụt lại cổ, "anh..... em cái gì cũng chưa nói... Chưa nói muốn ôm Niên Niên..."

Nhìn người nào đó trước mặt không đánh đã khai, Trần Nguyên thoả mãn nhẹ gạt đầu.

Vài giây đồng hồ về sau, trên sân tập thể dục vang lên tiếng kêu thảm thiết của người nào đó.

Ồ ô ô, không bao giờ... của em gái trước mặt các anh trai, đau quá ah anh anh anh...

Trở lại phòng học, Tô Niên Niên hừ một phát, thu thập lấy sách giáo khoa, tâm tư không biết lúc nào đã bay tới trên người Đường Dư.

Đường Dư đối với cô mà nói, cơ hồ là sự tồn tại trọng yếu ở quãng thời gian tuổi trẻ.

Thần Giang Cao Trung với trường cấp hai là tại cặp khối đấy, từ ngay từ đầu, hai người chính là học chung lớp lớp rồi.

Tô Niên Niên cũng có quan hệ rất tốt với nữ sinh, nhưng mà quan hệ nhất thiết đấy, không ai qua được Đường Dư.

Cô chuyển đến Thánh Âm Cao Trung về sau, chỉ liên hệ với Đường Dư một lần. Không nghĩ tới nhanh như vậy, Đường Dư cũng xuất hiện ở Thánh Âm Cao Trung.

Nhìn cô vui mừng nhường mây bộ dạng, Tống Dư Hi giữa lông mày hiện qua một tia nghi hoặc.

Lại nói... Tô Niên Niên không phải với Trần Nguyên là một cặp ư, Vì sao hôm nay lại chủ động ôm cái khác nam sinh?

Phòng học cửa bị đẩy ra, chủ nhiệm lớp Giang Mộ Du Nhiên từ từ đi vào, sau lưng còn đi theo cái cao lớn nam sinh.

Lớp truy cập chết tiệt mà sôi trào

"Oa, là học sinh chuyển trường sao! Vóc đáng thật cao ah!"

"Hà Tiểu đem cái đầu to to của cậu tránh ra, cho tớ xem cậu ấy bộ dạng ra sao!"

"Anh anh anh, thật kích động ah..."

Giang Mộ phát phát tay, ra hiệu mọi người yên tĩnh.

"Các học sinh, vị này chính là học sinh mới chuyển đến trường ta, Đường Dư, hi vọng mọi người có thể hảo hảo ở chung, trở thành bạn tốt. Đường Dư, người tới tự giới thiệu một chút với mọi người đi."

Đường Dư do dự, chậm rãi ngẩng đầu lên.

Lớp học nữ sinh tập thể "Oa" nửa một tiếng.

cậu ta gương mặt anh tuấn, bên trên không có gì biểu lộ, chỉ là hướng mọi người nhẹ nhàng cúi mình vái chào, "Mọi người khỏe, tớ gọi là Đường Dư."

Các nữ sinh đôi mắt - ở bên dưới trông mong chờ cậu ta, cậu ta lại không có ở giảng xuống dưới dục. Nhìn qua, đành phải hướng mọi người lộ ra cặp cái ngại ngùng cười.

"Không chỉ đẹp trai, mà còn rất moe!"

"Trời ạ, cái kia đáng tươi cười giây đến tớ rồi..."

Tô Niên Niên hai tay nâng quai hàm, nhìn bị mọi người vây xem Đường Dư, mỉm cười ngọt ngào nữa cười.

"Em chọn chỗ ngồi đi." Giang Mộ nhìn về phía Đường Dư.

Đường Dư gật đầu, mang theo cặp hướng phía cuối lớp đi đến.

Trong lớp còn rất nhiều chỗ trống, không ít nữ sinh về mặt chờ mong, hi vọng Đường Dư có thể ngồi vào bên cạnh mình.

Lưu Doãn Nhi tại thứ tư sắp xếp, à e lệ nói, "Đồng học, ngồi ở đây đi, sẽ gần phía trước hơn..."

Ngồi phía sau Hà Tiểu kêu lên một tiếng, "Đừng ah, cậu ta cao như vậy sẽ che hết đấy..."

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49: Học Sinh Chuyển Trường (5)

Lưu Doãn Nhi hung hăng trừng mắt liếc hắt một cái, Hà Tiểu lập tức im miệng.

Nhưng khi cô ta nhìn về phía Đường Dư thời điểm, ánh mắt lập tức trở nên thẹn thùng.

"Cảm ơn." Đường Dư gật đầu nói cảm ơn, nhưng không có ý tứ muốn ngồi xuống, mà là quét mắt khắp phòng học một vòng.

Thoáng nhìn tới phía sau nơi hẻo lánh, Tô Niên Niên hướng cậu ta phát phát tay, "ở đây ở đây!"

Đường Dư nhếch môi cười cười, đi về phía của cô.

Trong phòng học tất cả đều là bàn đơn, Tô Niên Niên ngồi ở bàn thứ hai từ dưới đếm lên ngay bức tường, bên trái là Tống Dư Hi, đằng sau Tống Dư Hi là Chúc Thành.

Hàng cuối cùng, chỗ bên cạnh Chúc Thành còn trống.

Đường Dư kéo ra cái ghế, ngồi xuống.

Lưu Doãn Nhi liếc mắt, tại trong lòng thầm mắng một tiếng.

Giang Mộ lại dặn dò vài câu mà rời khỏi lớp học, đi chừng vài giây, trong phòng học lập tức vang lên tiếng nghị luận.

Tô Niên Niên xoay người, đối với sau lưng Đường Dư vươn tay, ngọt ngào cười cười, "Tô Niên Niên."

Đường Dư nắm chặt lại tay của cô, trong mắt ngậm lấy vui vẻ, "Đường Dư."

Hai người quen thuộc không thể lại quen thuộc hơn lại dùng phương thức ngây thơ này để bắt chuyện qua, Tô Niên Niên cảm nhận được ánh mắt sáng rực của bạn học trong lớp, làm cô có chút không thích ứng.

Tống Dư Hi kỳ quái nhìn chằm chằm vào tay của cô, cô như thế nào cảm thấy Tô Niên Niên đối với Đường Dư biểu hiện có chút vô cùng nhiệt tình?

Đường Dư xuất ra tay, rủ xuống mí mắt, trong đầu hồi tưởng lại nửa lần đầu tiên gặp Tô Niên Niên.

Bốn năm trước, Thần Giang Cao Trung, ngày đầu tiên.

Khi đó vừa khai giảng, hân bởi vì vóc dáng cao đường nhiên ngồi ở cuối lớp, lười biếng nằm sắp lên trên mặt bàn ngủ.

Tô Niên Niên ngủ nướng, nên tới trễ nhất, trong lớp học những vị trí tốt đều có người ngồi hết, đành phải hậm hực ngồi vào hàng cuối lớp.

Bên cạnh chính là Đường Dư.

Vì cùng bạn học có mối quan hệ tốt, Tô Niên Niên chủ động hướng cậu ta vươn tay, "Xin chào, tôi gọi là Tô Niên Niên."

"BA~ "

Đường Dư hất tay cô ra, không khác gì là đập rùi.

Tô Niên Niên mở to hai mắt nhìn, "cậu đây là đang đánh tớ sao?"

Nghe nói như thế, Đường Dư nhú nhú mày, mở mắt.

Tô Niên Niên hung ba ba (*trùng mắt) trùng mắt nhìn cậu ta, đôi má phình ra, con mắt trừng tới tròn căng.

..., Tô Niên Niên hướng cậu ta liếc mắt, "Hừ, từ giờ trở đi, đừng cùng tớ nói chuyện, chúng ta như vậy tuyệt giao năm phút đồng hồ!"

Đường Dư ngây ngẩn cả người, bọn họ giống như là người lạ nhau...

Mà bây giờ, gặp nhau lần nữa, cậu ta hết sức quý trọng.

Khóa buổi sáng kết thúc, Tô Niên Niên đuổi lưng một cái, mời đến Tống Dư Hi, "Chúng ta đi ăn cơm đi."

Tống Dư Hi lắc đầu, "Không cần... Ta về nhà ăn..."

Thánh Âm Cao Trung căn tin mời chính là đầu bếp chuyên nghiệp, hương vị rất ngon, nhưng giá cả cũng rất mắc.

Tô Niên Niên biết rõ nhà của Tống Dư Hi cách trường học rất xa, lần nào giữa trưa về nhà, cậu ấy đều rất vội vàng.

"Đi thôi, kêu Trư ca mời khách..." Nàng cười hi hi mà nói.

Tống Dư Hi rũ xuống nửa lông mi, mỗi lần Tô Niên Niên đều nói như vậy, nhưng mỗi lần đều sẽ cô mời.

Chúc Thành vội vàng tỏ thái độ, "Đi, ca ca mang các cậu đi nhậu nhẹt ăn ngon! Đường Dư! Đi."

Nam sinh tình hữu nghị là đơn giản như vậy, hai người nói chuyện vài câu, Chúc Thành đã đem Đường Dư làm tốt bạn thân rồi.

"Đi mau á..., hai người các cậu sao chậm như vậy!"

Giữa trưa ở trường học ăn cơm rất đông, Tô Niên Niên đem trong tay đưa cho Tống Dư Hi, "Nhanh đi chiếm vị trí tốt."

Nhấn nhủ hết Tống Dư Hi, Tô Niên Niên không có vội vã qua xếp hàng, mà là cùng Chúc Thành nghiên cứu chọn thức ăn hôm nay.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Sở Thích Của Cô (1)

Hai cái đồ tham ăn thương lượng cả buổi, mới quyết định chia nhau hành động.

Chúc Thành cao lại to, chen qua một loạt người, khí thế lập tức nghiền áp mọi người, ai cũng không dám chen ngang.

"Trư ca quả nhiên lợi hại, Đường Dư, cậu muốn ăn cái gì?" Tô Niên Niên cười tủm tỉm hỏi cậu ta.

Đường Dư thờ dãi, chấp nhận mà nói, "Cái gì đều được, tớ qua mua cơm, cậu muốn ăn cái gì?"

Gặp mục đích của mình đạt thành, Tô Niên Niên cười hắc hắc, "Ma Bà đậu hũ, cây ớt gà xé phay."

Đường Dư trừng lên mí mắt, "Cậu không thể ăn cay."

Tô Niên Niên bĩu môi, "Tớ muốn ăn, ai nha, cậu nhanh đi..." Nói xong đem phiếu cơm kín đáo đưa cho Đường Dư, "Đường Dư cậu tốt nhất, sao sao đất! Tớ sẽ chờ cậu trở về!"

Nói xong nhanh như chớp chạy mất dạng, Đường Dư đành phải tìm chỗ có đồ ăn mà cô muốn ăn đứng xếp hàng.

Tô Niên Niên tìm được Tống Dư Hi, lại phát hiện về mặt cậu ấy xoắn xuýt, bên người có ba vị khách không mời mà đến.

"Anh, các anh như thế nào cũng tới." Tô Niên Niên kéo ra khoe miệng, cảm giác sâu sắc im lặng.

Ba người đồng thời xuất hiện, đều hấp dẫn hết tất cả ánh mắt của mọi người trong phòng ăn, trách không được Tống Dư Hi không hưởng thụ nổi.

Hơn nữa trước mặt ba người này không có chén cơm nào, nhìn không giống tới dùng cơm.

Trần Nguyên cười ôn hòa cười, "Đến ăn cơm cùng em nha."

Dạ Tinh Vũ dùng sức gạt đầu, "Đúng vậy a đúng a!"

Cố Tử Thần không nói chuyện, chỉ là cầm khăn tay chậm thông thả lau cái bàn trước mặt.

Tô Niên Niên đầu đầy hắc tuyến, quả thực đều vô lực phi nhỏ rồi.

Cũng may Tống Dư Hi chiếm cái bàn to, bảy người ngồi xuống nhìn cũng không có vẻ chật.

Đúng lúc này, Chúc Thành với Đường Dư mua xong cơm trở lại, mắt to trừng mắt nhỏ cả buổi, hai người mới đặt khay xuống.

Hai người mua bốn phần đồ ăn, có thêm Chúc Thành đồ tham ăn, căn bản không đủ phân cho mọi người.

"Các anh không đi mua cơm sao?" Tô Niên Niên nghi hoặc hỏi.

Trần Nguyên ba người đồng thời sửng sốt, bọn họ chưa từng mua cơm ở đây!

Người phục hồi tinh thần đầu tiên là Cố Tử Thần, lập tức chỉ huy Dạ Tinh Vũ "Qua mua cơm."

"Tại sao là mình..." Dạ Tinh Vũ đích thị thầm một tiếng, nhưng là không thể từ chối, đành phải oán niệm đứng dậy.

"Cậu có phiếu ăn sao?" Tô Niên Niên hỏi hẩn, Dạ Tinh Vũ lập tức đứng lại, hiển nhiên là không có.

Tô Niên Niên càng thêm bó tay rồi, đem phiếu cơm của mình kín đáo đưa cho nữa cậu ta.

"Đưa nhỏ ngốc, ăn nhiều một chút tốt, bồi bổ não."

Dạ Tinh Vũ sắc mặt đỏ lên, lại không cãi lại được, đành phải đi mua cơm.

Lúc này người xếp hàng không nhiều lắm, Dạ Tinh Vũ rất nhanh mua cơm trở lại.

Tô Niên Niên ăn hết hai phần cay không được, Đường Dư thấy thế, yên lặng đem xào khoai tây đưa đến nửa trước mặt nàng.

"Đường Dư, cậu là tốt nhất..." Tô Niên Niên cay đến ứa nước mắt, lúc này hai mắt đẫm lệ cùng Đường Dư nói chuyện, Trần Nguyên lập tức không bình tĩnh.

"Niên Niên, em không ăn cay sao? Cái này cho em ăn." Nói xong đem đồ ăn không cay đồ đến trước mặt Tô Niên Niên.

Một mực trầm mặc Đường Dư bỗng nhiên mở miệng, "Cậu ấy không ăn rau cải xôi."

Dạ Tinh Vũ ngơ ngác mà nói, "Cái kia ăn của tớ đi..."

Đường Dư liếc mắt hẩn đồng sừn núi thịt, "Cậu ấy không thích ăn đồ ăn đầy mỡ."

Trên bàn cơm lâm vào quỷ dị trầm tĩnh.

Tô Niên Niên cũng ngây ngẩn cả người, cô như thế nào cảm giác, Đường Dư so chính cô còn hiểu rõ cô hơn?

Tống Dư Hi với Chúc Thành cố gắng giảm xuống sự hiện hữu của mình cảm giác, hiện tại nơi này tình huống nhìn như bình tĩnh, thế nhưng mà bọn họ đã nghe thấy được nhân nhạ mùi khói thuốc sùng.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 51: Sở Thích Của Cô (2)

Đường Dư biểu hiện rất là lạnh nhạt, thói quen của Tô Niên Niên cứ như đã ăn sâu vào máu cậu ta, nắm rõ như lòng bàn tay, cho nên cậu không cũng cảm thấy việc... này có cái gì đặc biệt:

Cả bàn ánh mắt sáng quắc nhìn cậu ta.

Đường Dư run lên, lập tức cúi đầu xuống bắt đầu ăn cơm.

"tớ ăn xong rồi." Tống Dư Hi và Chúc Thành đồng thời lên tiếng, sau đó đứng dậy muốn rời đi.

Tô Niên Niên ánh mắt nghi hoặc nhìn hai người bọn họ ăn không hết một nửa, Tống Dư Hi ăn ít còn không có gì lạ, còn dạ dày Chúc Thành rất to nhưng rõ ràng ăn cũng không hết, lại muốn làm gì vậy?

"Trư ca, cậu ăn no rồi hả?"

Chúc Thành cuống quýt gạt đầu, "no... no rồi, tiểu Hi, chúng ta trở lại phòng học."

"Được được." Tống Dư Hi phối hợp, hai người nhanh chóng đi, để lại vẻ mặt mờ mịt của Tô Niên Niên.

Bên người ngồi bốn cái mỹ nam, quang chung quanh tầm mắt của mọi người làm người ta như đứng đồng lửa, như ngồi đồng than, hướng chỉ còn tràn ngập mùi khói thuốc súng.

Tô Niên Niên ăn mấy miếng nữa cũng không có khẩu vị, "em cũng đi về lớp đây..."

"Ăn ít như vậy sao được, ăn nhiều một chút, di nói em nay gầy hơi rồi." Trần Nguyên mặt không đổi sắc, làm vẻ mặt mình là anh trai tốt, lại gấp thêm đồ ăn cho Tô Niên Niên.

"Đúng vậy, cậu còn có muốn ăn gì hay không? Tớ đi mua cho!" Dạ Tinh Vũ xưng phong nhận việc.

Tô Niên Niên đau khổ lắc đầu, cô bây giờ không muốn ngồi ở đây một giây phút nào cả.

"Đường Dư, ăn vậy được rồi, chúng ta đi thôi." Tô Niên Niên đẩy đĩa cơm của Đường Dư ra, Đường Dư tính tình cũng rất tốt, để đưa xuống chuẩn bị rồi đi cùng cô.

Ngẩng đầu, chống lại ánh mắt lạnh như băng của Cố Tử Thần.

Cố Tử Thần mắt nhìn Tô Niên Niên lời kéo cạnh tay cậu ta, tự giễu cười cười.

Đường Dư cũng mở mắt nhìn, ánh mắt lạnh nhạt không sợ nhìn anh.

Hai nam nhân im lặng đối chọi gợn gắt, hết sức căng thẳng.

Đợi cho hai người Tô Niên Niên rời khỏi, Trần Nguyên mới thở dài nói: "Tinh Vũ, làm sao bây giờ, em gái anh cứ như vậy bị bắt."

Đầu Dạ Tinh Vũ thất lạc rủ xuống, chỉ có Cố Tử Thần ghét bỏ xoa xoa tay, "Nhàm chán."

Anh đứng dậy rời khỏi, Trần Nguyên nhìn bàn đồ ăn, cơ hồ còn nguyên, xem ra sở thích sạch sẽ của anh ta ngày càng trầm trọng rồi.

"Anh ấy làm sao vậy, rõ ràng anh ấy chủ động tới chứ có ai ép đâu..." Dạ Tinh Vũ bất mãn phi nhỏ, Trần Nguyên hiểu rõ cười, sờ đầu Dạ Tinh Vũ, "em về sau mà sẽ biết."

"Nha..." Dạ Tinh Vũ cái hiểu cái không gạt đầu, một giây sau, Trần Nguyên gỡ hai cái lên đầu cậu ta, "Nhưng nhớ kỹ, không cho phép rình mò em gái anh, muốn cùng em ấy ôm ấp thì..., anh sẽ đối đãi 'Ôn nhu' với em đấy..."

Dạ Tinh Vũ sợ run.

Tô Niên Niên lời kéo Đường Dư đi lên trên lầu, Đường Dư trầm mặc theo ở phía sau.

"Cậu cũng không hỏi tớ mang cậu đi đâu sao?" Tô Niên Niên có chút nghi hoặc.

Đường Dư mỉm cười, lắc đầu.

Chỉ cần cô ở đây, ở đâu cậu ta đều vui vẻ chịu đựng.

Tô Niên Niên kéo ra khóe miệng, đi đến tầng cao nhất, đẩy ra cửa sắt trước mặt.

Là sân thượng.

Ở chỗ này rất trống trải, chỉ có cỡ nửa cái hành lang, ở giữa có bồn hoa nhỏ, cho rằng là trang trí.

Bình thường có rất ít học sinh tới nơi này, hiện tại không có một bóng người, rất yên tĩnh, chỉ có tiếng gió nhẹ nhàng thổi qua.

Tô Niên Niên ngồi trên ghế dài, mỉm cười nhìn Đường Dư, "Hiện tại có thể nói cho tớ biết, cậu vì sao chuyển tới đây học?"

Đường Dư mở to hai mắt, "Học tập tốt, mỗi ngày tiến bộ."

"... cậu cảm thấy tớ sẽ tin tưởng sao?"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 52: Ta Sẽ Không Kỳ Thị Người

Đường Dư ngồi xuống bên cạnh cô, sau nửa ngày trầm ngâm, "Kỳ thật... Tớ vì một người mà đến."

Tô Niên Niên hai mắt tỏa sáng, "Ai? Nam hay nữ vậy? Chẳng lẽ là tớ, ha ha ha, tớ biết ngay chúng ta là anh em tình thâm mà!"

Đường Dư trong khoảng thời gian ngắn giật mình, lông mi run rẩy, môi mím thật chặt.

Sau nửa ngày, cậu ta mới quay đầu đi, "Không phải cậu."

Tô Niên Niên đang điên cuồng cười, thoáng cái bị cậu ta đánh vào đáy cổ, đành phải xấu hổ "Ah" một tiếng.

Nhưng nữ nhân đều thích bắt quái, Tô Niên Niên cười trộm, tròn mắt quay tròn đi chuyển.

Chẳng lẽ Đường Dư có người mình thích rồi hả? Không thể tưởng được cái cầu gỗ này cuối cùng cũng thông suốt.

Nàng ra vẻ thâm trầm, "Vậy người này đối với cậu mà nói nhất định rất trọng yếu rồi, nhất định là cô gái xinh đẹp rồi, đã ôn nhu, lại xinh đẹp, cười rộ lên còn ngọt ngào..."

Càng nói Đường Dư càng khẩn trương, ánh mắt trốn tránh, cậu ta xoa xoa đôi bàn tay, không có sức phản bác, "Không phải con gái."

Ôi trời!!

Tô Niên Niên kinh ngạc, nguyên lai... Nguyên lai Đường Dư không thích con gái, mà là con trai há!!

Trách không được những năm gần đây, đều không thấy hắn cùng cái con gái nào nói chuyện, nguyên lai chân tướng là thế này...

Ở Tô Niên Niên trong mắt, Đường Dư dù là cái đầu óc ngu si tứ chi phát triển, cũng sẽ không nói dối, cũng sẽ không che giấu, cho nên đương nhiên đã hiểu lầm Đường Dư hướng giới tính.

Vốn là ôm tâm tình trêu chọc, Tô Niên Niên đã hóa thành đồng tình, nàng vỗ vỗ Đường Dư bả vai, lời nói thâm thúy nói: "Đường Dư, mỗi người đều có truy cầu chính mình tình yêu quyền lợi, người yên tâm, ta sẽ không kỳ thị người đấy."

Đường Dư: "..."

Bị hiểu lầm rồi nhưng không dám giải thích, loại cảm giác này thật sự là đau xót (a-xít).

Trở lại phòng học, Tống Dư Hi xem Tô Niên Niên ánh mắt trở nên vì diệu.

Thế cho nên đến trưa, Tống Dư Hi đều đứng ngồi không yên.

Thừa dịp tiết cuối cùng là tiết tự học, Tống Dư Hi lặng lẽ chọc chọc Tô Niên Niên cánh tay, "Cậu cùng Đường Dư đến tốt cùng là có quan hệ như thế gì vậy?..."

Hôm nay như thế nào mà tất cả mọi người đều hỏi mình vấn đề này, Tô Niên Niên có chút buồn bực.

"Bạn tốt nha, chúng tớ từ khi lần đầu tiên mà nhận thức, chứ cậu nghĩ quan hệ gì đây?"

"Như vậy sao..." Tống Dư Hi biểu lộ giãy dụa, "Thật sự chỉ là bạn bè sao?"

Tô Niên Niên nghĩ nghĩ mới trả lời, "Bằng không thì sao?"

Đối với cô mà nói, tình bạn cô với Đường Dư quả thực không quá thuần khiết, hai người căn bản không có điểm chung gì nhiều.

Đương nhiên, đây chỉ là đơn phương Tô Niên Niên nghĩ.

Tống Dư Hi như trút được gánh nặng, cô biết rõ Tô Niên Niên sẽ không lừa gạt cô, xoắn xuýt dưới lại lần nữa mở miệng, "Cái kia... Trần Nguyên là đang truy cậu à?"

"Làm sao có thể." Tuy cô với Trần Nguyên không có quan hệ huyết thống, nhưng cũng là hàng thật giá thật anh em nha.

"Thế nhưng mà... Tớ thấy hai người quan hệ rất tốt..." Tống Dư Hi ấp a ắp úng mà nói.

Tô Niên Niên chống cái trán, "Bởi vì chúng tớ là người một nhà ah..."

Tống Dư Hi mở to con ngươi, "Người một nhà?" Tại biết được Tô Niên Niên xác định trả lời thuyết phục về sau, cô lại thật lo về chỉ số thông minh của chính mình.

Ah ah ah, cho nên hai người bọn họ căn bản không phải một cặp, mà là anh em?

Tô Niên Niên lắc đầu, dù sao cô với Trần Nguyên quan hệ cũng không cần phải giữ bí mật, nói cho Tống Dư Hi cũng không có gì lớn.

Nhưng cô không biết, chuyện này sẽ cho tương lai của cô đem đến bao nhiêu phiền toái.

Tiếng chuông tan học vang lên, Tô Niên Niên lười biếng thu thập đồ đạc, Đường Dư thấp giọng nói, "Tớ đưa cậu trở về."

Chúc Thành về mặt như ăn ***, hiện tại tán gái đều như vậy chủ động rồi hả?

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Vũ Hội (1)

Cậu ta không biết, đây chỉ là thói quen của Đường Dư nhiều năm qua.

"À?" Tô Niên Niên nhất thời không có hồi phục tinh thần, sau đó áy náy nói: "Không cần, tớ có người rước, cùng anh tớ trở về là được rồi."

Đường Dư con mắt trầm xuống, nhẹ gật đầu.

Tô Niên Niên đi lên lầu ba tìm Trần Nguyên, hai người cùng đi ra cổng.

Đi qua hoa viên trường học, Tô Niên Niên thấy được hai cái thân ảnh quen thuộc.

Cố Tử Thần đứng nguyên tại chỗ, Doãn Sơ Hạ đứng ở bên cạnh anh, như con bướm xoay tới xoay lui, động tác tư thái cực kỳ giống thiếu nữ hoài xuân.

"Anh Tử Thần, vũ hội cuối tuần này chúng ta cùng đi tham gia ha!" Khuôn mặt Doãn Sơ Hạ vui vẻ không thôi, lần trước mẹ của cô ta nói, dì Cố để cho Cố Tử Thần mời cô ta đi tham gia vũ hội lần này, cô ta đã hoan hô tung tăng như chim sẻ lâu rồi.

Thế nhưng mà lâu như vậy mà Cố Tử Thần vẫn chưa mời cô ta, thậm chí trong trường học nhìn thấy, đều không nhìn mà thẳng đi qua, chuyện này làm cho Doãn Sơ Hạ rất là khổ sở.

Bất quá, Doãn Sơ Hạ không chỉ không có vì vậy mà đối với Cố Tử Thần phản cảm, ngược lại đối với anh càng thêm mê luyến.

Con người vĩnh viễn đều là như thế, không chiếm được mới là tốt đẹp nhất, Doãn Sơ Hạ cũng không ngoại lệ.

Cố Tử Thần không nói một lời, Doãn Sơ Hạ phối hợp líu ríu nói không ngừng, trong đôi mắt lóe ra tia chờ mong.

Tô Niên Niên nhìn xem mà nổi da gà, "Anh, Doãn Sơ Hạ vẫn luôn nói giọng này sao?" Cô chỉ là việc cô ta nói chuyện ồm ồm.

Trần Nguyên cười cười, "Tử Thần, Tinh Vũ mấy người bọn ta đều lớn lên cùng với Doãn Sơ Hạ đấy, khục khục... Cô ta hiện tại đã hạ bót rất nhiều rồi đấy."

Doãn gia công ty giải trí ở trong nước là số một, Doãn Sơ Hạ lại là con gái một, từ nhỏ được nuông chiều tới lớn. Được che chở tới lớn, là hòn ngọc quý trong nhà.

Doãn Sơ Hạ khi còn bé, rất thích làm nũng, ỏn ẻn làm bọn họ mấy nam sinh tránh không kịp.

Khi đó Doãn Sơ Hạ luôn ăn mặc như tiểu công chúa vậy, thích làm nũng còn miễn cưỡng tiếp nhận được. Nhưng mà cô ta hiện tại đã lớn như vậy rồi, mà còn dùng làm nũng như Lâm Chí Linh, làm người hận không thể lấy cục gạch đập trên mặt cô ta để cô ta im miệng lại.

Tô Niên Niên rung mình một cái, hiện tại cũng đã đáng sợ như vậy rồi, trước kia hẳn chẳng phải là rất kinh hãi?

"Chúng ta đi thôi." Tô Niên Niên kéo Trần Nguyên đi về.

Lúc này lòng Trần Nguyên đã mãn nguyện, nhìn tới nhìn lui, vẫn là em gái anh tốt nhất, bán manh được, đánh nhau được, bề ngoài dễ thương, nhưng tính tình nữ vương, thật sự so với Doãn Sơ Hạ chỉ biết làm nũng thì tốt hơn nhiều.

Chưa có chạy hai bước, kiên nhẫn của Cố Từ Thần bị mài hết, bỏ lại Doãn Sơ Hạ ở hoa viên anh đi ra ngoài.

Ba người gặp nhau, Cố Từ Thần bình tĩnh cùng Trần Nguyên liếc nhau một cái, ánh mắt rơi vào trên người Tô Niên Niên, ánh mắt tràn đầy ghét bỏ.

"Tại sao cô lại mập lên rồi." Tiếng nói trong trẻo lạnh lùng rồi lại hết sức dễ nghe vang lên.

Bị anh ác độc lời nói hung hăng xúc phạm tới, Tô Niên Niên trừng mắt anh, "Ai cần anh lo! Anh, chúng ta đi, hừ, gặp lại!"

Cố Từ Thần theo ở phía sau, khéo môi cong...lên một cái.

Trong hoa viên Doãn Sơ Hạ tay nắm chặt thành nắm đấm, trong mắt tràn đầy ghen ghét.

Nguyên vốn có chút buồn tẻ sinh hoạt ở trường học, nhưng vì có Đường Dư đến, thoáng cái đã trở nên không giống với lúc trước.

Tô Niên Niên phảng phất cảm giác giống như trở về thời điểm học ở Thần Giang Cao Trung, mỗi ngày cùng mấy người bạn nói lời trêu chọc nhau, vui vẻ vô cùng.

Cùng bạn cùng lớp ở chung cũng càng ngày càng tốt, chỉ ngoại trừ nhóm của Doãn Sơ Hạ, không có ai sẽ cố ý nhắm vào Tô Niên Niên.

Chớp mắt là đến nửa thứ sáu, Tô Niên Niên mang theo cặp vui vẻ trở về nhà, nhóm Doãn Sơ Hạ lại ở lại lớp học, vẻ mặt vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 54: Vũ Hội (2)

"Sơ Hạ, cậu nói thật sao? Vũ hội tuần này Cố nam thần cũng sẽ đi phải không?" Lưu Doãn Nhi hâm mộ hỏi.

Doãn Sơ Hạ kiều ngạo như con thiên nga trắng, giương lên cái cổ trắng nõn thon dài, giọng điệu tràn ngập tự hào: "Đương nhiên, hơn nữa, còn sẽ có kinh hi đây này."

"Cái gì kinh hi? Sơ Hạ, cậu có phải gạt chúng mình chuyện tốt gì không vậy?" Trương Hiểu Tiếp tò mò nhìn cô ta, Lưu Doãn Nhi cũng nói thêm, "Đúng vậy, rốt cuộc là cái gì kinh hi, cậu mau nói cho chúng mình biết đi."

Doãn Sơ Hạ cười đắc ý, "Tôi ngày mai các cậu sẽ biết." Cô ta thần bí mở trường hai mắt nhìn, hẹn nhau đi chọn lễ phục dạ hội.

Trần gia.

Tô Niên Niên hừ hát giai điệu không rõ ràng, trên lầu đùa với Bao Bao.

Bao Bao đã quen thuộc với Trần gia, không hề giống như lúc đầu mới tới đây mà trốn ở trong ổ không ra, thỉnh thoảng sẽ ra ngoài mò đôi mắt mèo vô tội đi một vòng. Ngẩng cái đầu nhỏ lên, tư thái ưu nhã đi xung quanh nhìn.

"Niên Niên, xuống dùng cơm."

Nghe được âm thanh của Sở Tổ Tâm, Tô Niên Niên ôm lấy Bao Bao đi xuống lầu.

Cơm tối hôm nay là do Sở Tổ Tâm tự mình xuống bếp nấu, lúc này đang tại bày bát đĩa, nhìn thấy Tô Niên Niên còn ôm Bao Bao, trừng mắt nhìn cô, "Đem Bao Bao bỏ xuống, con đi rửa tay nhanh!"

Tô Niên Niên thuận lòng Bao Bao một lần, nghe lời bỏ nó xuống rồi vào rửa tay.

Rửa xong tay, Trần Doãn Hoa với Trần Nguyên đã ngồi tại trước bàn ăn rồi, đối với một bàn đồ ăn tán thưởng không thôi.

"Tổ Tâm, không thể tưởng được tay nghề người lại tốt như vậy, hôm nay thì chúng ta hai có lộc ăn rồi." Trần Doãn Hoa cười ha hả nói.

Sở Tổ Tâm tươi cười dịu dàng, cùng Trần Doãn Hoa nhìn nhau cười cười, nhìn về họ tựa như một đôi phu thê tình thâm.

Tô Niên Niên có chút không được tự nhiên, ở trong lòng cô, mặc dù không bài xích Trần Doãn Hoa, nhưng mà không có làm ông ấy thành phụ thân mình.

Trần Nguyên sắc mặt như thường, còn săn sóc kẹp đồ ăn cho Tô Niên Niên.

"Có câu nói rất hay, muốn bắt được trái tim của nam nhân, phải bắt được dạ dày nam nhân, Niên Niên, em sao không học nấu ăn cùng đi?" Trần Nguyên biết rõ Tô Niên Niên tuyệt đối là mười ngón không dính nước, cố ý trêu chọc cô.

Tô Niên Niên cười tủm tỉm phản kích: "Anh, chúc anh sớm ngày tìm được một bạn gái làm đầu bếp, một ngày sẽ biến đổi món ăn cho anh ăn."

Trần Nguyên cười cười, không cho là đúng.

Ngược lại Trần Doãn Hoa với Sở Tổ Tâm nhìn bọn họ đấu võ mồm bộ dạng, tươi cười càng thêm yêu thương.

Ăn một nửa, Sở Tổ Tâm vào phòng bếp canh cá ninh một hồi lâu bùng ra, Tô Niên Niên húp mấy ngụm, lại múc một chén, chuẩn bị cho Bao Bao.

Cô tìm một vòng, cũng không thấy Bao Bao.

"Bao Bao, Bao Bao, meo meo meo..."

Thấy cô sốt ruột, Sở Tổ Tâm nhú mày nói: "Có thể nó đi ra sân rồi?"

"Con đi xem..." Tô Niên Niên đi ra biệt thự, lại thử kêu gọi vài tiếng nữa, quả nhiên nghe được một hồi âm thanh Meow ô.

Mượn ngọn đèn dưới mái hiên, Tô Niên Niên nhìn thấy Bao Bao bị kẹt ở bên trong hàng rào, mắt mèo tròn căng ở trong bóng đêm hiện ra màu xanh lá, u oán bó tay.

Tô Niên Niên vội vàng đi qua, hàng rào này chỉ tới bên hông cô, dùng để ngăn cách với Cổ gia bên cạnh.

Cách đó không xa, trên bậc thang Cổ Gia trên, một thân ảnh gầy cao to.

"Cố Tử Thần, anh đang làm gì thế? Ngắm trăng để cho muỗi đốt à?"

Nghe được động tĩnh, Cố Tử Thần nhìn cô, nhú mày.

Bắt quả gặp cô bung canh cá trong tay, ma xui quỷ khiến, Cố Tử Thần đứng dậy đi tới.

Tô Niên Niên một hồi mê mang, anh ta không phải sợ mèo sao, như thế nào này sẽ lại đây?

Một giây sau, chén nhỏ trong tay đã bị đoạt đi.

Sói tính quân trưởng muốn đủ chưa.

<http://truyen cv.com/soi-tinh-quan-truong-muon-du-chua/>

Bạn nào rảnh thì có thể đọc truyện này ở truyen cv nha.

Trên wappat của mình cũng có nhưng mình chưa chỉnh sửa lại

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55: Vũ Hội (3)

P/s: mình thông báo với mấy bạn nha. Mình đang Convert thôi, nên mình không có chỉnh sửa câu cú cho thật chính xác. Có vài bạn nói mình dịch khó hiểu thì mình cũng đã chỉnh lại ở mấy chap sau rồi. Mình không có nhiều thời gian để chỉnh cho hoàn thiện vì mình còn đi học nữa. Nếu mấy bạn thấy mình dịch dở, không hay hay bất cứ lý do gì thì THOÁT RA nha. Cảm ơn các bạn đã ủng hộ.

Chương 55 vũ hội (3)

Cố Tử Thần bung chén lên nhấp hai lần, động tác tư thái ưu nhã đẹp đẽ quý giá tới cực điểm, làm Tô Niên Niên đều nhìn xem đến choáng váng.

"Uống rất ngon." Cố Tử Thần nhếch môi đánh giá.

"Meow ô ~ Meow ô ~" Bao Bao gặp chủ nhân không chỉ không cứu mình, ngược lại phát ngược đối với Cố Tử Thần, bắt mất kêu lên.

Tô Niên Niên phục hồi tinh thần lại, liền lại cứu lấy Bao Bao với thân thể béo ục ục trong khe hàng rào ra.

Bao Bao nhìn chăm chăm vào chén nhỏ mà Cố Tử Thần đang cầm, trong lúc này trong không trung đang phiêu du mùi cá mà nó yêu thích nhất.

Cố Tử Thần nghe được tiếng mèo kêu, vô thức lùi về sau hai bước.

"Anh... Trà chén lại cho tôi..." Tô Niên Niên im lặng trợn mắt trừng một cái, không biết có nên nói cho anh ta đây là thức ăn của Bao Bao không nữa.

Cố Tử Thần chau mày, nội tâm phân vân một hồi, mới đem chén trả lại Tô Niên Niên.

Bao Bao uy hiếp kêu một tiếng, động tác Cố Tử Thần rút về nhanh chóng.

"Ha ha ha, Cố Tử Thần sao tôi lại quên nhỉ, anh sợ mèo mà ha, ha ha ha chết cười mất thôi..." Tô Niên Niên cười nhạo Cố Tử Thần, ở trong mắt cô, thích canh cá lại sợ mèo, hình tượng của Cố Tử Thần lập tức biến thành chuỗi thức ăn sinh học.

Cố Tử Thần kéo ra khoe miệng, nhìn cô cười đến sặc sụa, hiềm thấy không mở miệng trào phúng, ngược lại mở ra cặp mắt vô tội, "Còn gì nữa không?"

"..."

Năm phút sau, Tô Niên Niên với Cố Tử Thần sống vai ngồi trên thềm đá nhà anh, Cố Tử Thần chậm rãi húp súp, trong tay anh chén đã đổi thành chén to, nhìn cũng biết được là Tô Niên Niên về nhà múc cho anh chén khác.

Đối với Cố Tử Thần, Tô Niên Niên chỉ cảm thấy anh ta thỉnh thoảng anh phun ra lời nói ác độc kèm theo một chút lạnh lùng, cũng không ác ý lắm.

Huống chi, cô còn đánh áy náy vì đã đập hư kính chắn gió của anh ta đó.

Trong khi lòng cô đang tràn đầy tự trách, Cố Tử Thần thông thả nói ra: "Tô Niên Niên, khoảng nợ lần trước cô thiếu tôi dự định chừng nào trả, nếu không trả thì tăng lãi nha."

Tô Niên Niên trừng lớn đôi mắt.

Thấy cô ngây người, Cố Tử Thần từ trong túi quần lấy ra tờ giấy, ngữ khí vô sỉ nói: "Ừ, tôi còn phiếu nợ đây này, bên trên còn có dấu vân tay của cô đây."

Tên biến thái! cái thứ này mà lại đem theo bên người sao!!

Tô Niên Niên gào thét: "Đây là anh bắt tôi ấn! Không tính!"

Cố Tử Thần khoe môi cong lên, "Như thế nào, Tô Niên Niên, cô muốn trốn nợ sao? Nếu cô không có tiền, tôi đây đành phải đi tìm Trần Nguyên rồi, anh trai cô tính tình tốt hơn cô nhiều!"

Dứt lời làm bộ muốn đứng dậy đi tìm Trần Nguyên, Tô Niên Niên tay nắm lạnh lẽo, kéo ống quần anh lại, "Cố Tử Thần! Không đứng không đứng, Cố đồng học, Cố nam thân, có chuyện gì thì từ từ nói, đừng làm làm sự tình gây thơ vậy để đâm chọc nhau chứ!"

Liếc mắt người nào đó ôm lấy chân của mình không buông, Cố Tử Thần sau đầu xẹt qua tia hắc tuyến, đến tột cùng ai là người gây thơ vậy..

"Có đạo lý, vậy chúng ta hiện tay thương lượng một chút vậy." Cố Tử Thần thần nhiên ngồi xuống, Tô Niên Niên lập tức thay đổi thành bộ dáng nịnh nọt tươi cười, "Ngài có mệt hay không? Tôi cho anh đắp bóp chân, tiền thì tháng sau tôi trả lại cho anh, được không?"

Không phải Tô Niên Niên muốn trốn nợ, thật sự là có nguyên nhân, tất cả tiền của cô đều nằm trong thẻ, mà mấy hôm trước đã cho Tống Dư Hi hết rồi.

"Có thể cân nhắc." Cố Tử Thần nói.

Tô Niên Niên ân cần nắm bóp chân cho hắn, "Cố tử thần, tôi biết anh là người tốt mà."

Nhìn bộ dạng biết điều của cô, Cố Tử Thần âm thầm cười cười, nhưng vẫn không thay đổi sắc mặt, "Thế nhưng, còn tiền lãi...."

Tô Niên Niên nghi hoặc ngẩng đầu lên.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 56: Vũ Hội (4)

"Xế chiều ngày mai 5 giờ, tôi ở đây đợi cô.!" Cố Tử Thần nhếch mép cười, "Ah, đây là chén của cô, cầm về nhà rửa đi ha, bye bye."

Trên trán gân xanh nhảy lên, chịu đựng lại mong muốn đem cái chén đập lên ót Cố Tử Thần, Tô Niên Niên phiền muộn không thôi mà về nhà.

Trần Nguyên vừa vận xuống lầu, nhìn thấy Tô Niên Niên hùng hổ trở về.

"Niên Niên, em làm sao vậy?"

Tô Niên Niên ngẩng đầu, nghiêng răng, "Không có gì, em đi rửa chén!"

Chỉ chốc lát sau, trong phòng bếp truyền đến tiếng ca "Lao động nhân dân nhất quang vinh", Trần Nguyên bắt đầu dĩ cười cười.

Lòng nữ nhân như mò kim đáy biển a.

Tô Niên Niên có một ưu điểm lớn nhất, là rất rộng lượng không mang thù, chỉ cần không ai làm chuyện gì to tát, cô cũng không để trong lòng chứ đừng nói tới việc trả thù.

Nhưng đồng dạng đó cũng là khuyết điểm lớn nhất của cô, nói trắng ra là dễ quên.

Cho nên ngày hôm sau, Tô Niên Niên đã quên hành động đáng ghét hôm qua của Cố Tử Thần, ăn cơm ngon miệng, xem Anime, còn cùng với mẹ ngồi xem phim.

4 giờ 50.

Điện thoại trên ghế sa lon "Leng keng" một tiếng, Tô Niên Niên cầm lên, là dãy số lạ.

"tôi ở trước cửa nhà cô, Cố Tử Thần."

Ngắn ngủn một câu, lời ít mà ý nhiều, đây là phong cách của Cố Tử Thần.

Nhưng câu "cửa nhà cô" này nhìn như thế nào đều có loại không khí mập mờ.

Tô Niên Niên cố gắng nhớ lại nửa ngày, mới lơ mơ nhớ tới tối hôm qua tên này nói muốn cô trả nợ, 5 giờ đợi nàng.

Cô lười biếng đem số Cố Tử Thần lưu lại, nói với Sở Tố Tâm cô ra ngoài, lê đôi dép lê đi ra ngoài.

Cố Tử Thần trái ngược với bình thường, lái xe Maybach, thay Tô Niên Niên mở cửa xe, "Tô Niên Niên, thời khắc trả nợ đến rồi, lên xe."

Tô Niên Niên ngoan ngoãn lên xe, âm thầm vì chính mình chưa xót.

Vì sao trả nợ lại giống như đem mình bán đi đồng dạng!!

Cố Tử Thần lái xe tốc độ rất nhanh, Tô Niên Niên cùng anh ta hàn huyên, phần lớn đều là Tô Niên Niên làm bầm lẫu bầu, Cố Tử Thần luôn là mắt xem mũi mũi nhìn tâm, một đường coi như là hải hòa.

Thẳng đến trước Liễu Thiên Kiều, Tô Niên Niên mới hồi phục tinh thần, "Đúng rồi, anh muốn tôi trả nợ như thế nào?" Nói xong Tô Niên Niên trừng mắt to, "tôi cho anh biết, anh mà có ý nghĩ xấu xa nào, là tôi đem anh đẩy xuống xe đấy!"

Cô hung dữ nói, Cố Tử Thần lại không xem ra gì.

Anh lái xe, đem anh đẩy xuống, rồi cô có thể về sao?

"Tham gia vũ hội với tôi, cô chỉ có việc đứng cạnh tôi làm Mona Lisa là được rồi." Anh hơi hốt giải thích.

"Nha..." Tô Niên Niên như trút được gánh nặng, dù sao cũng là lớn nhỏ party, cô từ nhỏ cùng Sở Tố Tâm đi vài lần, đơn giản là xem đại nhân mở rộng nhân mạch, nói xấu, thuận tiện bàn chuyện hợp tác.

Nhưng rất nhanh, Tô Niên Niên rít một tiếng, Cố Từ Thần hết hồn giật phanh lại, "Làm sao vậy?"

Tô Niên Niên nhanh chóng vui sướng hoa chân múa tay, "Anh bảo tôi ăn mặc như thế này đến buổi tiệc sao?"

Cố Từ Thần liếc mắt thấy cô mặc áo phim hoạt hình và quần đùi, còn có đôi dép lê xanh lá, khoe miệng kim lông không được ro rút.

Hai người triện không chú ý đến cách ăn mặc, Cố Từ Thần cũng may, áo somi quần dài miễn cưỡng có thể được, còn Tô Niên Niên thì chỉ cần thêm cái giở là có thể đi chợ mua thức ăn.

"Ít nhất để tôi đổi váy cái đã, nhanh quay đầu, chúng ta trở về!"

Cố Từ Thần thở dài, biểu hiện bình tĩnh nói, "Đừng nóng vội, tôi mang cô đi nơi này."

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 57: Vũ Hội (5)

"A..... Đi đâu?" Giọng nói hiếu kỳ của Tô Niên Niên còn chưa dứt, thì Cố Từ Thần đã đạp chân ga, nhanh như chớp đi phía trước chạy đi.

Đến khi xe dừng lại, Tô Niên Niên mặt mũi trắng bệch.

Xuống xe, Cố Từ Thần thần thái tự nhiên, một tay cầm ở trong túi quần đi lên trước, Tô Niên Niên đành phải dùng đôi chân ngắn đuổi theo sau.

Đây là một nhà hình tượng xếp đặt thiết kế Studio, tên là cặp bộ ngày anime danh tự « ngàn cùng Thiên Tầm ». Đi vào, có hai nhân viên phụ trách tiếp khách hướng hai người chào hỏi.

"Xin chào, xin hỏi hai vị khách muốn làm gì?"

"Eri! Đã lâu không gặp!" Một giọng nam trong trẻo vang lên, hai nhân viên phục vụ, "boss."

Cách ăn mặc thời thượng, nam nhân ngũ quan tuấn lãng đi tới, tuổi chừng khoảng trên dưới 30 tuổi, cộng thêm một chút khí chất nam nhân trưởng thành.

Anh ta tươi cười cười mở, hướng Cố Từ Thần làm ra động tác ôm.

Cố Từ Thần hơi hốt né tránh, làm anh ta chụp hụt.

Phạm Tầm sờ lên mũi, "Em đúng là vẫn như cũ không thú vị gì cả... Nghĩ như thế nào bắt đầu ca ca điểm rồi hả?"

Thoáng nhìn Tô Niên Niên đang mở mắt to hiếu kỳ nhìn anh, Phạm Tầm nở ra nụ cười hoàn mỹ, "Xin chào, anh là chủ tiệm cửa tiệm này, Phạm Tầm. h, yu- Are-y- Angle, yu- Are..." Những kiểu khen ngợi của anh ta làm cho Tô Niên Niên nghe mà xấu hổ không thôi.

(p/s: câu này là của tác giả nha)

Cố Từ Thần kịp thời cắt đứt anh ta "Phạm Tầm, cho cô ấy chọn lễ phục"

"Ách?"

Tô Niên Niên liếc anh, Cố Từ Thần lơ đãng, "Còn có, cô đem cái đôi dép màu sh*t này ném đi."

"Anh! bệnh mù màu này! Nó rõ ràng là màu xanh lục..." Tô Niên Niên cắn giận nói ra, còn người thì đã bị mấy nữ nhân viên vây quanh lôi kéo vào phòng thử áo.

Phạm Tầm hứng thú nhìn động tác của hai người, "Eri, em ấy với em có quan hệ gì vậy?"

Cố Từ Thần tự động bỏ qua đề tài này, Phạm Tầm lại bị mất mặt, "Tham gia dạ hội sao? Anh sẽ kêu cấp dưới chuẩn bị."

"Ừ." Cố Từ Thần sao cũng được gật đầu.

Tô Niên Niên ở phòng thử áo, đang tại bị một đám nhân viên bao quanh, cầm nhiều kiểu váy tại trên người cô thử.

"Được rồi, thử trước 10 bộ đồ này đi!" Nhân viên đứng đầu nhiệt tình đem Tô Niên Niên lôi vào phòng thử áo.

Tô Niên Niên: "..."

Thử cả buổi, cuối cùng chọn bộ lễ phục màu đen không có tay áo, đơn giản lưu loát kiểu dáng, ở bên hông chỉ buộc lại một cái nơ con bướm.

Tô Niên Niên không thích mang giày cao gót, cho nên tìm cho cô một đôi giày đáy bằng màu đen đơn giản.

Chọn xong quần áo, lại bắt đầu làm tóc và trang điểm, toàn bộ hành trình xuống. Tô Niên Niên cảm giác mình cứ như một con búp bê.

Chuẩn bị hoàn tất, mấy nhân viên nữa cười hi hi đem cô đẩy ra khỏi phòng thử áo.

Cố Tử Thần ngồi ở trên ghế sa lon tiện tay xem tạp chí, nghe được động tĩnh liền ngẩng đầu lên.

Váy màu đen càng tôn lên làn da trắng nõn của Tô Niên Niên, phảng phất giống như đồ gốm như trắng nõn tinh tế, tóc được búi lên, lộ ra khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo, trên mặt trang điểm mộc mạc.

Rõ ràng là cùng một người, lại xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Cố Tử Thần cup mi xuống, che dấu ánh mắt kinh diễm, đứng lên.

"Không đến nỗi xấu." tiếng nói lạnh nhạt quen thuộc lại vang lên, Tô Niên Niên nghe mà phiền muộn không thôi.

Vì sao ở trong mắt Cố Tử Thần, cô vĩnh viễn là béo là xấu xí và ngu xuẩn vậy!

"Hừ!" Tô Niên Niên quay mặt qua chỗ khác, lại nghe đến tiếng cười trầm thấp của Cố Tử Thần.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 58: Vũ Hội (6)

"Đi thôi." Ngữ khí của anh dịu lại, Tô Niên Niên bĩu môi, cùng Phạm Tầm tạm biệt, rời ra khỏi Spirited Away..

Không cần nhìn, cô cũng biết đây chắc chắn là cười nhạo.

Cô không phát hiện là, Cố Tử Thần ánh mắt ánh lên sự vui vẻ từ nãy tới giờ.

Khi hai người đi đến Doãn gia, đã 6:30 rồi.

Trời đã dần dần tối xuống, biệt thự Doãn gia nhưng lại đèn đuốc sáng trưng, người đến người đi, náo nhiệt vô cùng.

Cố Tử Thần ngừng xe xong, hướng bên cạnh nhìn, Tô Niên Niên lấy tấm gương sửa sang lại tóc, biểu tình thập phần chăm chú.

Nha đầu thú này thật là, đáy lòng Cố Tử Thần oán thầm.

"Vũ hội ở chỗ này sao?" Tô Niên Niên hỏi.

Cố Tử Thần "ừ" một tiếng, bỗng nhiên đề lại Tô Niên Niên, không có kêu cô xuống xe.

Tô Niên Niên nghi hoặc nhìn anh, Cố Tử Thần thông thả nói: "cô sẽ không phải nghĩ rằng, tôi đưa cô tới là để vui chơi giải trí, nghe nhạc hay ngắm trai đẹp?"

Nụ cười Tô Niên Niên cứng lại, từ nhỏ đến lớn, cô tham gia vũ hội đều như vậy.

Tên này đến cùng là muốn làm gì?

Cố Tử Thần khiêu mi: "Đi theo tôi, không được nói gì hết."

Thì ra muốn cô làm lá chắn hả! thật đơn giản! Tô Niên Niên gật đầu liên tục.

Hai người xuống xe, Tô Niên Niên có thói quen đi trước, Cố Tử Thần ho một tiếng, ánh mắt sáng quắc nhìn Tô Niên Niên.

"sao không đi! ngăn người gì vậy!" Tô Niên Niên phản nản, mà khi cô nhìn thấy ánh mắt ghét bỏ của Cố Tử Thần cùng cánh tay đang cong lên của anh ta thì mới hiểu.

Cô đi đến bên cạnh Cố Tử Thần, cực kỳ ưu nhã vịn lên Cố Tử Thần cánh tay, trên mặt mỉm cười.

Tôi loại địa phương này không phải phú tức là quý, nên cần phải giả bộ tí.

Nhìn Tô Niên Niên dịu dàng kéo cánh tay mình, Cố Tử Thần nhếch môi cười cười, mang theo cô tiến vào biệt thự.

Vị trí biệt thự Doãn gia khá vắng vẻ, nhưng diện tích rất lớn, đại sảnh bố trí tinh mỹ đẹp đẽ quý giá, đủ để dung nạp hơn trăm người tụ hội.

Lúc này những nhân vật nổi tiếng ở Dự Thành cũng đã đến, tốp năm tốp ba tụ tập cùng một chỗ nói chuyện phiếm.

Được chú ý nhất đấy, không ai qua được con gái Doãn gia Doãn Sơ Hạ rồi.

Nàng mặc váy công chúa trắng, tóc búi lên tỉ mỉ, đi theo cha, mang trên mặt nụ cười ngọt ngào đáng yêu.

Ở trong lòng cô ta đang mừng thầm, thỉnh thoảng nhìn cửa ra vào, lo lắng cùng đợi thân ảnh quen thuộc xuất hiện.

"Sơ Hạ, một hồi Tử Thần đến, hai con nhất định phải nói chuyện hòa đồng với nhau nha." Diệp Tư Vân nhiệt tình lôi kéo bàn tay Doãn Sơ Hạ, cứ như cô ta đã là con dâu vậy.

Doãn Sơ Hạ cũng nghe nói chút ít về Cố Gia, lại nói tiếp, Diệp Tư Vân cũng không phải mẹ ruột Cố Tử Thần, vậy mà bà ta lại làm như là mẹ hiền vậy, thật buồn nôn.

Trong lòng khó chịu, nhưng Doãn Sơ Hạ cũng không biểu lộ ra, chỉ là e lệ cúi đầu.

Mẹ Doãn Sơ Hạ trong mắt một tia tinh quang, cười nói: "Đúng rồi, Sơ Hạ nhà chúng tôi có vài môn học không tốt, không bằng nhờ Tử Thần dạy kèm cho nó một khóa? Đứa nhỏ này là ta nhìn nó lớn lên đó, từ nhỏ mà đã thông minh bất phàm, nghe nói ở Thánh Âm Cao Trung học tập cũng rất không tồi, Sơ Hạ nói Tử Thần là học bá ở trường đó."

Nếu Diệp Tư Vân muốn cho Cố Tử Thần với Doãn Sơ Hạ ở cùng một chỗ, bà cũng nên biết thời thế mà thúc đẩy chuyện này, dù sao hai nhà đều có ý.

Hai nữ nhân đang tại tính toán lẫn nhau, lại nghe đến trong đám người truyền đến vài tiếng: "Cố thiếu gia đến rồi!"

Hai người hướng cửa vào nhìn, quả nhiên, Cố Tử Thần từ từ đi vào.

Chỉ là khi nhìn thấy Tô Niên Niên bên cạnh anh, Diệp Tư Vân với Chu Thanh sắc mặt biến đổi.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Vũ Hội (7)

Cố Gia ở Dự Thành địa vị rất cao, Cố Tử Thần vừa vào, mà có không ít người tiến lên chào hỏi.

Cố Tử Thần gật đầu, xem như bắt chuyện.

Bất quá trong khoảng thời gian ngắn, bọn họ thực không nhận ra cô gái bên cạnh Cố Tử Thần là ai.

Mọi người ánh mắt liền có chút hiếu kỳ, chẳng lẽ đây là bạn gái Cố thiếu? không phải nghe nói Cố Gia có ý kết thông gia với Doãn gia sao?

Cố Tử Thần mang theo Tô Niên Niên đi đến trước mặt Diệp Tư Vân, mí mắt đều lười nâng, "Chúng tôi tới rồi."

Anh nói chính là "Chúng tôi" mà không phải "Tôi", trực tiếp nói lên anh là đi cùng Tô Niên Niên đấy.

Diệp Tư Vân ngăn chặn trong lòng lửa giận, cười tươi như hoa, "Tử Thần, mẹ và cha con cũng chờ con thật lâu rồi. Người này là?"

Tô Niên Niên cười tủm tỉm tự giới thiệu: "chào đi, con tên là Tô Niên Niên."

Dụ Thành người họ Tô không nhiều lắm, Diệp Tư Vân trầm tư một chút, tại tính tuổi Tô Niên Niên, đã đoán được cô là con gái Tô Dĩ An với Sở Tổ Tâm.

Sở Tổ Tâm là ai, khả năng trong vòng thượng lưu Dụ Thành còn có người không biết, nhưng nói tới Tô Dĩ An, tuyệt đối là ai cũng biết.

Tô Dĩ An tuy mất sớm, nhưng năm xưa khởi nghiệp bằng hai bàn tay trắng, bằng vào sức một mình sáng lập công ty kiến trúc Tô thị, dựa vào bất động sản kiếm được một số sau đó thành lập vài chi nhánh, những năm kia tại Dụ Thành có thể nói là phong sinh thủy khởi (*), được xưng là Thần Thoại buôn bán.

Cho đến hôm nay, Tô Dĩ An danh nghĩa sản nghiệp không còn nữa năm đó huy hoàng, nhưng như trước tại Dụ Thành có góc chi địa.

"Là Niên Niên, mẹ con hôm nay sao không tới? Không nghĩ tới con đã lớn như vậy rồi, đứa nhỏ này, những năm này chịu khổ..." Diệp Tư Vân giả bộ đau lòng nói.

Tô Niên Niên bảo trì vẻ bên ngoài cười nhưng lòng không cười, vũ hội hôm nay căn bản không có mời Sở Tổ Tâm, mẹ làm sao có thể đến?

Doãn Sơ Hạ đứng cạnh xem mà trông mắt đều muốn bốc hỏa, cô ta thế nào cũng không nghĩ tới, Tô Niên Niên lại có thể cùng Cố Từ Thần xuất hiện ở chỗ này!

Chu Thanh cảm nhận được lửa giận của con gái, chịu đựng cảm xúc không vui nói Tô Niên Niên hai, rồi nói chuyện với Cố Từ Thần.

"Từ Thần lại cao hơn rồi, luôn nghe Sơ Hạ nhà chúng ta nói con là nam thân, hiện tại nhìn thật sự là danh bất hư truyền!" Chu Thanh cười cười, "Mấy đứa nhỏ các con nói chuyện đi, chúng ta không quấy rầy."

Nói xong Chu Thanh với Diệp Tư Vân liền rời đi, chỉ để lại Doãn Sơ Hạ.

Trước khi đi, Chu Thanh thấp giọng nhắc nhở, "Mặc kệ con nhỏ nào cầu kết với Cố Từ Thần cầu kết lại đây, con tuyệt đối không thể để cho nó thực hiện được!"

Doãn Sơ Hạ khề cần môi, khi đối mặt Cố Từ Thần, lại lộ ra nụ cười ngọt ngào nhất, "Anh Từ Thần, Anh chắc chưa ăn tối, bên kia có bánh ngọt, chúng ta cùng ăn nha!"

Từ đầu tới đuôi, cô ta đều bỏ qua Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên thì chẳng muốn phản ứng gì với cô ta, bất quá nghe được bánh ngọt thời điểm con người sáng lấp lánh.

Cố Từ Thần tên trời đánh này, buổi chiều kêu cô đi còn chưa ăn cái gì, bụng đã sớm kêu lên rồi.

"Hai người chậm rãi trò chuyện ha." Tô Niên Niên không thể chờ đợi được buông ra cánh tay Cố Từ Thần, con người sáng lấp lánh hướng bàn điểm tâm ngọt bàn dài trước nhìn, nhìn thế nào cũng là cái đồ tham ăn.

Cố Từ Thần nhú lông mày, con nhỏ này cũng quá không nghe lời ha?

Anh có cho cô đi sao?

Trông thấy Tô Niên Niên đối với món điểm tâm ngọt lộ ra vẻ khát vọng, Doãn Sơ Hạ đáy lòng xem thường.

Tô Niên Niên muốn ăn món điểm tâm ngọt, thì phải đi ngang qua cô ta.

Doãn Sơ Hạ lặng lẽ vươn chân, chuẩn bị ngăn chân Tô Niên Niên.

Xưa nay nhạy cảm Tô Niên Niên, vậy mà không thấy được hành động mờ ám của Doãn Sơ Hạ.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 60: Vũ Hội (8)

"A....." Khi cô khôi phục tinh thần thì thân thể đã mất thăng bằng, ngã về phía trước.

Tô Niên Niên sợ hãi nhắm mắt lại.

Ngoài ý muốn là, cô lại không ngã nhào xuống đất.

Cố Từ Thần bắt cô lại, nhờ vậy mà cô không bị chụp ếch trên mặt đất.

Tô Niên Niên thân thể lung lay, giống như chụp được cây cỏ cứu mạng bắt lấy cánh tay Cố Từ Thần. Trời đất quay cuồng, chân cô một hồi chưa đứng vững, dựa vào ngực Cố Từ Thần.

Cố Từ Thần chỉ là nhẹ nhàng nhú nhú mày, cũng không đẩy cô ra.

Doãn Sơ Hạ nhìn Tô Niên Niên "Yêu thương nhưng nhớ", hận không thể tiến lên ngac một lần.

Tươi mát sạch sẽ hương vị tràn đầy tại trong mũi, Tô Niên Niên dùng sức hít hít cái mũi, cô vậy mà cảm thấy mùi hương trên người Cố Từ Thần rất dễ chịu.

Cố Từ Thần thân thể cứng đờ, lấy tay đẩy cô ra.

Tô Niên Niên xấu hổ cười cười, quay người trừng mắt Doãn Sơ Hạ, "Bạn học Doãn, đi đứng không vững thì đến bệnh viện nhìn xem, không nên hơi một tí vrun ra, đây là bệnh, phải trị!"

Doãn Sơ Hạ sắc mặt thoát đỏ thoát trắng, cuối cùng nói: "Tớ nghe không hiểu cậu đang nói cái gì."

Tô Niên Niên liếc nhìn cô ta, trong lòng còn bán khoản bánh ngọt, hấp tấp chạy đi ăn bánh ngọt.

"Anh Từ Thần..." cô vừa đi, Doãn Sơ Hạ mừng rỡ, vội vàng đi lại bắt chuyện Cố Từ Thần. Không nghĩ tới Cố Từ Thần đem cô làm thành không khí bỏ qua một bên, lướt qua cô ta đi tìm Tô Niên Niên.

Doãn Sơ Hạ cảm giận nắm chắc nắm đấm, nổi giận đùng đùng đi tìm mẹ cô ta.

Tô Niên Niên cảm thấy ăn liên tục, thấy Cố Từ Thần đi tới bên cạnh, cho rằng anh cũng đói bụng, tích cực đem bánh ngọt đã ăn được vài miếng đến trước mặt Cố Từ Thần, "anh cũng đói bụng sao? vị của món này là ngon nhất, hơn nữa bơ còn rất mới: tươi sốt..."

Cố Từ Thần không nhúc nhích, nhàn nhạt quét mắt khỏi bánh ngọt kia.

Tô Niên Niên chân chó đem thìa của mình đưa tới, Cố Từ Thần lông mi run rẩy, cầm lấy thìa múc một ngụm nhỏ, thời điểm đem thìa nhét vào trong miệng động tác dừng một chút, sau đó mặt không biểu tình đem thìa trả lại Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên thật sự rất đói bụng, hoàn toàn không có suy nghĩ nhiều, trực tiếp cầm thìa bắt đầu ăn.

Đợi cô nhanh chóng đem miếng bánh ngọt này ăn xong, mới chợt nhớ tới...

Vừa rồi Cố Từ Thần dùng thìa của cô?

Trời ơi, sau đó cô lại lấy cái thìa đó lại sử dụng?!

Hôn môi gián tiếp. Bốn chữ này ở trong đầu Tô Niên Niên ầm ầm nổ bung, mặt của cô thoáng cái đỏ lên.

Oh my God! Cô thật không cố ý đâu!

Cố Từ Thần nhìn khuôn mặt cô không ngừng thay đổi, khóe môi cũng cong lên nụ cười thần nhiên, chỉ là che dấu vô cùng tốt, không có biểu lộ ra.

Tô Niên Niên duy trì lấy động tác tim đập xấu hổ rất lâu, thì bị tiếng âm nhạc vang lên đánh tỉnh.

Đàn vi-ô-lông tấu lên ôn nhu hoa lệ âm nhạc, vũ hội chính thức bắt đầu.

Cố Ngôn Chuẩn và Diệp Tư Vân chẳng biết lúc nào đi tới bên cạnh Cố Từ Thần, Cố Ngôn Chuẩn cười ha hả nói: "Từ Thần, làm sao mà đứng thất thần vậy?"

Diệp Tư Vân vội vàng nói: "Điều nhảy mở màn, con mời Sơ Hạ nhảy chung đi, nó biết thì nhất định sẽ cao hứng lắm."

Cố Từ Thần không nói chuyện, Cố Ngôn Chuẩn vỗ vai anh, "Nghe mẹ con đi, ba thấy con gái của Doãn gia rất tốt... không những thông minh lại xinh đẹp..."

"Con đã có bạn nhảy rồi." Cố Từ Thần mở miệng cắt đứt lời ông, trong lòng hiện ra nụ cười lạnh, Anh không biết là Doãn Sơ Hạ ở đâu thông minh lại xinh đẹp.

Chẳng qua là lợi dụng con gái đến buôn bán quan hệ thông gia, làm gì nói đường hoàng như vậy.

Cố Ngôn Chuẩn sùng sốt, chỉ thấy Cố Từ Thần kéo tay Tô Niên Niên, cũng không quay đầu lại đi.

Chương 61: Vũ Hội (9)

"Ai?" Tô Niên Niên chưa hồi phục tinh thần, thì đã bị kéo đến giữa đại sảnh.

"Ăn uống no đủ, đến giờ trả nợ nha?" Cố Từ Thần cúi đầu, nhẹ nhàng nhàn nhạt nói một câu.

Bên tai cảm nhận được hơi thở của anh, phối hợp với giọng nói mỉa mai hoặc tới cực điểm, Tô Niên Niên lần nữa không có tiền đồ đấy... Đồ mặt.

Tiếng âm nhạc rơi vào cảnh đẹp, người chung quanh bắt đầu nhẹ nhàng nhảy múa, Tô Niên Niên giờ mới nhận ra, Cố Từ Thần là muốn khiêu vũ cùng cô.

"Chờ một chút... Anh sẽ không phải là muốn cùng khiêu vũ với tôi chứ..." câu nói còn chưa dứt, Cố Từ Thần một tay ôm eo cô, tay kia cầm bàn tay của cô.

"Hình như cũng không phải quá béo." Cố Từ Thần nghiêm trang nói, tay lại ác liệt ở bên hông cô nhéo nhéo.

Tô Niên Niên vừa thẹn vừa giận, nhưng phát hiện chung quanh không ít người đang nhìn hai người, cố nén không có phát tác.

"Cô gái bên cạnh Cố thiếu gia là ai? Chẳng lẽ là bạn gái của anh ta?"

"Hình như là thiên kim Tô gia, không nghĩ tới trở mã được xinh đẹp như vậy rồi."

"Đúng nha, nhìn như vậy, hai người còn rất xứng đôi đấy."

"Thiệt..., các người thì biết gì, khi Tô Dĩ An còn sống, có vẻ như với Cố Gia không hợp đâu..."

Mà ở vào nghị luận trung tâm hai người, đã theo tiếng âm nhạc nhảy lên điệu waltz uyển chuyển.

Doãn Sơ Hạ nhìn hai người ôm nhau khiêu vũ, sắc mặt trắng bệch, trong ánh mắt tràn ngập hận ý, đem khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp bóp méo.

Cô ta ăn mặc tỉ mỉ một ngày, chỉ vì có thể nhảy với Cố Từ Thần, làm tất cả mọi người kinh diễm.

Từ khi ở chỗ mẹ biết được Cố Gia có ý kết quan hệ thông gia với Doãn gia, trời biết khi đó cô ta có bao nhiêu vui vẻ!

Cô ta cho rằng mình sẽ trở thành nữ nhân hạnh phúc nhất.

Hôm nay vũ hội cũng là mẹ Doãn đặc biệt vì cô ta tổ chức, thậm chí còn khiến cho Diệp Tư Văn đặc biệt mời Cố Từ Thần.

Không nghĩ tới kết quả như vậy!

Doãn Sơ Hạ chỉ cảm thấy trong lòng vương lấy một ngụm ác khí, Lưu Doãn Nhi với Trương Hiểu Tiếp xa xa mà nhìn cô ta, không dám lên trước.

"Sơ Hạ không phải nói có kinh hi nói cho chúng ta biết sao?" Lưu Doãn Nhi sợ hãi mà nói.

Trương Hiểu Tiếp lôi kéo tay áo của cô ta, "Được rồi, nhìn mặt cậu ấy đi, cậu ấy hiện tại tâm tình có lẽ thật không tốt, chúng ta trước đừng đi quấy rầy..."

"Thực xin lỗi!"

"A..... Tôi thực không phải cố ý đâu..."

"Hắc hắc, nếu không anh giẫm lại tôi một lần?"

Cố Từ Thần mặt đen, lúc Tô Niên Niên lần n dẫm lên chân của anh, hân thanh âm lạnh lùng: "Tô Niên Niên, cái này chính là biết khiêu vũ của cô sao?"

"A..... Tôi thật biết nhảy nha, chính là không tốt lắm thôi." Tô Niên Niên ngượng ngùng cười cười, lại không cẩn thận, giẫm lên chân Cố Từ Thần.

"..." Cố Từ Thần quả nhiên là một ít tính tình cũng không có, may là hôm nay cô mang giày đế bằng, khí lực lại không lớn, bị cô giẫm vài cái cũng không đau nhiều.

Nhưng mà đối với người khác, hai người quả thực thân mật tới cực điểm.

Không chỉ vũ bộ chân đi xiêu vẹo, hơn nữa thấp giọng mềm giọng, tăng thêm Tô Niên Niên đáng tươi cười, rất dễ dàng cho mọi người cảm giác hai người cảm tình rất tốt.

Cố Ngôn Chuẩn nhìn qua trong đám người, thiếu niên chói mắt kia, trong nội tâm nhìn không được thờ dài.

Vừa giờ ly rước lên, Diệp Tư Vân nổi giận đùng đùng đi tới, Cố gắng duy trì lấy phong độ, "Nhìn xem con của anh đi, đều làm nên trò gì! Tùy tùy tiện tiện tìm một cô gái kéo khiêu vũ, làm người nhà Doãn gia nhân làm sao chịu nổi?" Dứt lời ánh mắt như điện quét mắt Tô Niên Niên, ngữ khí càng thêm cay nghiệt, "con nhóc kia cũng thật là không biết tốt xấu, ý vào chính mình có vài phần tư sắc mà vọng tưởng trèo lên chúng ta Cố Gia, không biết cảm thấy thẹn!"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 62: Người Cô Thích (1)

Cố Ngôn Chuẩn lông mày nhíu lại tỏ vẻ không vui.

"A Vân, Từ Thần tuổi không còn nhỏ nữa, nó có quyền lựa chọn của mình. Anh thấy nó căn bản không có ý gì với con gái Doãn gia, em cần gì phải ép nó? Hơn nữa, anh thấy cô bé đó cũng rất tốt, Từ Thần nếu thích con bé cũng không phải không được."

Huống chi, ông đối với Tô Dĩ An có chút chuyện, năm đó nếu không tại ông, Tô Dĩ An cũng sẽ không..

Diệp Tư Vân cười lạnh một tiếng, "Hừ, đàn ông luôn muốn cái loại... này hàng giá rẻ lại đẹp, thật tình không biết, bề ngoài càng là ngăn nắp ngọt ngào, mở mạnh tầng da ra, nói không chừng là độc được chết người."

Bà nói này ý hữu sở chỉ (*), Cố Ngôn Chuẩn nắm chắc ly sâm banh, không nói một lời.

Cuối cùng, ông bình tĩnh nói: "A Vân, năm đó là anh có lỗi, nhưng Từ Thần là vô tội. Hơn nữa, nó là con anh, không phải là chó chỉ biết nghe lời vẫy đuôi."

Diệp Tư Vân nhìn xuống trong lòng đằng đằng bốc lên lửa giận, giận quá thành cười, "Tốt, tốt, tốt, tôi hiểu rồi!"

Bà mặt tối lại, giẫm giày cao gót quay người rời đi.

Nhảy hết một bài, Tô Niên Niên còn chưa thỏa mãn, cảm giác mình tiến bộ không ít, thì người đã bị Cố Từ Thần kéo đi.

"Này, sao không nhảy thêm chút nữa... Cố Từ Thần, anh ý là chủ nợ mà khi dễ người hả.." (P/S: do câu của tác giả hơi khó hiểu nên mình đổi luôn nha nhưng ý cũng giống vậy nha, thông cảm)Ồ lúc Tô Niên Niên không kịp trở tay, Cố Từ Thần đã lôi cô tới phía trước xe của mình.

Khóe mắt liếc thấy chiếc BMW của Diệp Tư Vân rời đi, Cố Từ Thần mở cửa xe, đem Tô Niên Niên còn đang kêu gào đầy vô.

"Cố Từ Thần!! Còn có... hay không nhân quyền á..., anh làm tôi tới thì tới, làm tôi đi thì đi à, tôi còn chưa ăn no đây này!" Tô Niên Niên lễ thẳng khí hùng phàn nàn.

Ngồi vào vị trí lái Cố Từ Thần đầu đầy hắc tuyến, "Cô đồ con heo, có thể hay không có chút tiền đồ."

"Nhưng mà tôi đói bụng." Tô Niên Niên chớp mắt to, ánh mắt vô tội."Tiền đồ thì làm được cái gì, lại không thể lấy ra ăn."

Ai bảo cô chính là đồ tham ăn, khi đói là toàn thân không có sức lực, liền năng lực suy nghĩ đều thoái hóa rồi.

Đổi mặt hành vi vô lại trẻ con của cô, Cố Từ Thần nhìn xuống xúc động muốn gõ đầu cô, tại Tô Niên Niên lại nhai phàn nàn trong tiếng, đem xe đứng tại Huỳnh Hỏa Chi Sâm cửa ra vào.

Huỳnh Hỏa Chi Sâm vị trí vắng vẻ, buổi tối khách cũng không có nhiều người. Xuyên thấu qua cửa sổ thủy tinh, bên trong vàng ươm ngọn đèn lập lòe, ấm áp duy mỹ.

Tô Niên Niên không rảnh thưởng thức cảnh đẹp, như con sói con xông đi vào, quen việc dễ làm đốt nửa đồ ăn.

"Đường Dư, đem khách nhân bàn số 13 là quả cam kem tươi với tương tự đậu đỏ." Thu ngân mỹ nữ hô một tiếng, từ sau trừ đi ra một người cao lớn anh tuấn nam sinh, nhìn thấy Tô Niên Niên thời điểm thân thể cứng đờ, sững sờ ngay tại chỗ.

Tô Niên Niên vốn tưởng rằng chỉ là trùng tên, không nghĩ tới thật là Đường Dư, lúc này kinh hi kêu một tiếng, "Đường Dư!"

"Chọn xong chưa?" Đỗ xe xong thì Cố Từ Thần đi tới, mà nhìn thấy Tô Niên Niên ghé vào trên quầy, con ngươi sáng lóng lánh chăm chăm vào nam sinh.

Ánh mắt Anh dừng lại ở Đường Dư trên người, lông mày nhẹ nhàng nhàu...mà bắt đầu.

Nhìn hai người cặp thân trang phục chỉnh tề, chắc là cùng đi đây. Đường Dư đối với Tô Niên Niên cười cười, cầm lấy khay đi đưa món ăn

"Như thế nào lãnh đạm như vậy... Minh đâu có làm gì cậu giận.." Tô Niên Niên nhỏ giọng nói thầm

Cố Từ Thần tai lực tốt, nghe được nhất thanh nhị sở.

Hai người tùy tiện tìm một chỗ ngồi xuống, Cố Từ Thần đảo thức ăn trên bàn, giả bộ như lơ đãng hỏi: "Cậu ta bạn trai cô à? Có phải người cô thích không?"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Người Cô Thích (2)

Tô Niên Niên nghi hoặc đánh giá Cố Từ Thần, thật sự là khó tin, sẽ từ trong miệng Cố Từ Thần nghe tới vấn đề bát quái

"Nông cạn, anh thật sự là quá nông cạn rồi." Tô Niên Niên hừ một tiếng, "anh không biết có thứ gọi là bạn tốt, anh em tốt!"

Cố Từ Thần trong lòng cười lạnh một tiếng, làm gì có bạn tốt.

Tất cả mọi người là nam nhân, tâm tư lẫn nhau còn không rõ ràng lắm sao.

Bất quá anh cũng không chọc thủng, chỉ là nhàn nhạt "Ah" một tiếng, hết hứng thú tiếp tục trở mình menu.

Tô Niên Niên thấy anh ta đùa giỡn menu với vẻ mặt thành thật, tại trong lòng lại phi nhỏ vài câu.

Đường Dư cầm đồ ăn đi trở về, đã nghe được Tô Niên Niên câu kia "Bạn tốt, hảo huynh đệ", cao ngất thân thể cứng đờ, trong mắt xẹt qua vẻ cô đơn.

Thu ngân Tiểu Kết không có việc gì là thích nhất trêu chọc Đường Dư, xem cậu ta biểu lộ ngốc trẻ, không biết thần du (*xuất khiếu bay bay) đi nơi nào.

Cô lấy khuỷu tay đụng phải đụng Đường Dư, "Ai, cậu nhận thức cô gái đẹp kia à?"

Đường Dư nhàn nhạt "Àn" một tiếng.

Tiểu Kết chắc chắn cảm thán nói: "Xem người ta cách ăn mặc chỉ biết phi phú tức quý, cái váy kia hình như là Chanel đây... Còn có người đẹp trai, cho người ta cảm giác thật sự quá kinh diễm rồi..." Tiểu Kết lộ ra vẻ mê trai, "Hai người bọn họ nhìn rất xứng đôi, trai tài gái sắc... Ài, cậu tại sao không nói chuyện? Thất thần làm gì vậy."

Đường Dư rủ xuống mí mắt, "phải, rất xứng đôi."

Nói ra những lời này, cậu ta cảm thấy trong lòng ngực phảng phất chấn nữa đá bự ngàn cân, hướng dùng sức chuyển khai mở lại lại cảm thấy đụng phải bông đồng dạng, mềm nhũn không còn chút sức nào.

Tiểu Kết không rõ Đường Dư như thế nào bỗng nhiên mà biến thành thất lạc rồi, nhưng cô ta nhìn thấy ánh mắt Đường Dư nhìn chăm chú Tô Niên Niên ánh mắt, trong lòng đã hiểu được đại khái

Chẳng lẽ thằng nhãi này thích người đẹp kia? Cái kia nhiệt liệt thâm tình ánh mắt ngăn cản cũng đỡ không nổi.

Nghĩ đến, Tiểu Kết bịt miệng lại, vẻ mặt ảo não, vậy cô ta mới vừa nói những lời kia không phải đã tổn thương trái tim của Đường Dư sao.

"Cái kia... Đường Dư, cậu đưa xong cho bọn họ rồi tan tằm đi, cũng hết giờ làm rồi." Tiểu Kết chột dạ nói.

Đường Dư gật đầu, cầm thức ăn đem tới.

Đợi đến lúc cậu ta đem thức đặt xuống hết Tô Niên Niên phát hiện không đúng, "Vì sao có tới ba phần cơm vậy?"

Đường Dư nhìn tờ danh sách trong tay, "Là ba phần."

"Tôi gọi đây." Cố Tử Thần giải thích, sắc mặt tự nhiên cầm lấy chiếc đĩa bắt đầu ăn com.

"Rõ ràng ăn không hết còn điểm nhiều như vậy, thật sự là lãng phí..." Tô Niên Niên lườm hắn một cái, chuyển đầu qua hỏi Đường Dư, "Đều đã trễ như vậy, cậu cũng chán bị tan tằm rồi ha."

Nhớ tới vừa rồi Tiểu Kết nói, Đường Dư nhẹ gật đầu.

Tô Niên Niên cười hắc hắc, giữ chặt Đường Dư ngồi xuống, "vậy thì ăn chung đi."

Đường Dư do dự, Tô Niên Niên đã đem Cố Tử Thần gọi phần com còn lại đến trước mặt Đường Dư.

Tô Niên Niên đôi mắt - trông mong nhìn thấy Cố Tử Thần, "Không thể lãng phí, có biết không."

Cố Tử Thần đen mặt.

Anh chỉ là có thói quen một người gọi hai đồ ăn, không nghĩ tới...

"Mau ăn đi, hai người đều thất thần gì vậy." Tô Niên Niên nhiệt tình thúc giục, Đường Dư cũng không phải người sĩ diện mà cãi lại, không có từ chối.

Lúc đói bụng mà được ăn quả thực quá hạnh phúc, Tô Niên Niên ăn hết chén com, thỏa mãn vỗ vỗ bụng.

Trên bàn com hai người kia đều mới ăn một nửa.

Nhìn chính mình ăn so nam sinh còn nhanh, Tô Niên Niên có chút xấu hổ, đành phải cầm cái đĩa gấp lấy cọng khoai tây ăn vào che dấu.

Cô cúi đầu gặm gặm cọng khoai tây, liền tóc bung ra cũng không biết, nguyên bản tóc gọn răn nhưng theo động tác của cô rà rớt xuống, thả xuống vài sợi ở trên gương mặt.

Đường Dư để đĩa xuống, nhắc nhở: "tóc cậu bung."

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Người Cô Thích (3)

Đường Dư đem búi tóc của cô tháo xuống hết, dùng ngón tay sửa sang, cầm sợi dây buộc lại cái đuôi ngựa cho cô.

Toàn bộ quá trình không đến một phút đồng hồ, nhìn ra được động tác rất quen thuộc.

Cố Tử Thần mặt càng đen.

Thật sự là đầu heo, tóc của mình cũng cột không được. Còn có còn có, một thằng con trai như cậu lại làm quen thuộc vậy là sao? Chẳng lẽ trước kia không chỉ cột qua một lần?

Tô Niên Niên chuyên chú ăn, căn bản không thấy được sắc mặt của Cố Tử Thần.

Ăn com xong, Tô Niên Niên chuẩn bị với Cố Tử Thần về nhà, Đường Dư cũng đến lúc tan tằm, ba người cùng đi ra Huỳnh Hòa Chi Sâm, Đường Dư gọi lại Tô Niên Niên.

"Buổi tối lạnh, cậu mặc quá ít." thanh âm cậu khàn khàn, đem áo khoác trong tay đưa cho Tô Niên Niên.

buổi tối tháng chín đã có cảm giác mát, Tô Niên Niên váy lại không có tay, vừa rồi ngồi trong tiệm không biết, hiện tại quả thật có chút lạnh.

"Cảm ơn..."

"BA~ "

Cố Tử Thần đẩy tay đi tiếp quần áo Tô Niên Niên ra, nghiêm trang nói: "cô ta da dày thịt béo, không đông lạnh được đâu."

"Này, anh thật là đủ rồi nha, tôi muốn với tuyệt giao anh... Chán ghét, Không cho túm đầu đầu tôi..." Tô Niên Niên còn không có phản nản hai câu, thì giống như một trái banh bị Cố Tử Thần nhét vào trong xe.

"Phanh" một tiếng, Cố Tử Thần khóa cửa xe, Tô Niên Niên lo lắng vỗ thủy tinh, anh lại không quan tâm.

Đường Dư nhéo lông mày, nhìn được xúc động muốn đánh Cố Từ Thần.

"cậu chính là bạn tốt của cô ta? Anh em tốt?" Cố Từ Thần dẫn ra khoe môi, đáng tuổi cười lại trong trẻo nhưng lạnh lùng thấu xương, "Quả nhiên, là tôi đánh giá cao ánh mắt của Tô Niên Niên, người cô ta thích cũng không có gì hơn cả."

"Vậy nên?" Đường Dư không giận không cười mà hỏi.

Cố Từ Thần ngưng lại đáng vẻ tươi cười, đứng vậy, cho nên anh trào phúng Đường Dư như vậy là vì cái gì?

Nghĩ lại khẩu khí vừa rồi của mình, quả thực chính là đem Đường Dư trở thành tình địch mà đối đãi rồi.

Phi phi phi, tình địch cái quý!

Nghĩ thông suốt điểm này, Cố Từ Thần lựa chọn lông mày, "Không có gì, tôi còn muốn đưa con heo này về nhà, gấp lại."

Maybach rất nhanh rồi đi tầm mắt Đường Dư, cậu đứng nguyên tại chỗ, ánh trắng mềm mại chiếu xuống, nổi bật lên thân ảnh như một con thú bị thương của cậu.

Lên xe, Cố Từ Thần ở phía sau chỗ ngồi lục lọi, lấy lên một kiện áo khoác, ném cho Tô Niên Niên.

"Mặc vào." Trong trẻo nhưng lạnh lùng thanh âm vang lên.

Tô Niên Niên mở to hai mắt nhìn, "Anh không phải nói tôi da dày thịt béo đấy ư, hiện tại lại muốn gì nữa đây?"

Cố Từ Thần khẩu khí đương nhiên, "Gấu Bắc Cực cũng sẽ sợ lạnh, huống chi là heo thần tài."

"..." Tô Niên Niên không phản bác được, cô cuối cùng cũng hiểu, cùng đấu với miệng lưỡi với Cố Từ Thần, cô đời này xem như khó thắng.

Nhưng cô cũng là người có cốt khí, liền ngạo kiều nghiêng đầu sang chỗ khác, "Không mặc, tôi tuyệt đối không cảm thấy lạnh, hất xì..."

Trong xe lâm vào yên tĩnh.

Tô Niên Niên hận không được tìm một cái lỗ để chui xuống, được rồi được rồi, cô thừa nhận, xác thực có một chút lạnh...

Cố Từ Thần tâm tình chìm đến đáy cốc, nhớ tới vừa rồi cô cùng Đường Dư nói chuyện bộ đáng tuổi cười sáng lạn, đáy lòng cảm thấy bức bối.

Đường Dư cho cô quần áo thì nói cảm ơn, đổi lại anh, thà rằng cậu mạnh nói mình không lạnh cũng không muốn?

Cố Từ Thần mặt đen lên, đem quần áo ném đến trên người Tô Niên Niên, dưới chân giẫm chân ga, xe như tên rất nhanh chạy tại trên đường cái.

Gặp Cố Từ Thần sắc mặt không tốt, khó coi, Tô Niên Niên thông minh không có đi quấy rầy anh, mà là ôm y phục của anh... Ngủ thiếp đi...

Đến Trần gia, Cố Từ Thần mới phát hiện Tô Niên Niên đã ngủ say sưa.

Ăn no rồi nằm ngủ, quả nhiên là con heo... Cố Từ Thần tại trong lòng oán thầm, nhưng lại không có trực tiếp đánh thức cô.

=====

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Ta Vừa Ý Người Rồi (1)

Mình sẽ đăng hán việt, sau này rảnh sẽ sửa thuần việt lại. Bạn nào không thích hán việt bấm Back dùm mình nha

Chương 65 ta vừa ý người rồi (1)

Quanh mình hoàn toàn yên tĩnh, ngẫu nhiên có vài tiếng côn trùng kêu vang vang lên, đèn đường bỏ ra một mảnh màu vàng ấm hào quang, sử (khiến cho) cái này đầu thu đêm nhiều hơn một chút ôn hòa. Mới lạ tiếng Châu Á. xiniqi.

Mượn trong xe yếu ớt ánh sáng, Cố Từ Thần ánh mắt đã rơi vào Tô Niên Niên khuôn mặt nhỏ nhắn tỉnh xảo lên, nàng ngủ vô cùng an ổn, như lông vũ dài nhon lông mi rũ xuống ra, hình thành một vòng xinh đẹp màu đen bóng mờ. Khuôn mặt nhỏ nhắn ngủ đỏ bừng đầy, mềm mại tinh tế tỉ mỉ, làm người

kìm lòng không được muốn đi lên đăm một chút.

Cố Tử Thần vươn tay, chậm rãi phủ hướng về phía Tô Niên Niên đôi má.

Chọc lấy hai cái, xúc cảm ra ngoài ý định thì tốt hơn.

Cố Tử Thần nhin không được cười lên, lúc nào hấn cũng biến ngây thơ như vậy rồi hả?

Tô Niên Niên như là cảm thấy không khỏe, chậm Du Du xoay người, lại đập lấy xe thủy tinh bên trên.

"Đông "

"A..... Đau quá..."

Tô Niên Niên ôm đầu mở mắt, cái này mới phát hiện mình không phải tại nhà mình mềm mại trên mặt giường lớn, mà là đang Cố Tử Thần trong xe.

Cố Tử Thần chưa kịp giữ chặt nàg, lúc này thấy nàg còn buồn ngủ hô đau bộ dáng, chỉ cảm thấy trong nội tâm một hồi mềm mại, có chút buồn cười.

"Thật là đồ đồ dần." Hấn phi nhỏ nữa một câu, ngữ ** không tự kìm hãm được ôn hòa lại, "Về đến nhà rồi."

Tô Niên Niên phục hồi tinh thần lại, "Nha... Cảm ơn ah."

Đem Cố Tử Thần áo khoác cất kỹ, nàg đẩy cửa xe ra xuống xe.

Cố Tử Thần quay cửa kính xe xuống, hỏi: "Tô Niên Niên, vừa rồi nam sinh kia, là người ngại thích sao?"

Trong bầu trời đêm Tinh Quang lập lòe, Tô Niên Niên con ngại so Tinh Quang còn muốn chói mắt, nàg mở tròng hai mắt, "Cố Tử Thần, ngại hôm nay thật sự rất bất quá ah. Bất quá ta hôm nay tâm tình tốt, mà không so đo với ngại rồi."

Cố Tử Thần kéo ra khoe miệng.

"Dù sao ta thích ai cũng sẽ không thích ngại, ngại cũng đừng mò mẫm quan tâm, bye bye ~" hướng hấn phát phát tay, Tô Niên Niên đi lại nhẹ nhàng trở về nhà mình.

Cố Tử Thần nhin lại nửa lòng này, chỉ cảm giác mình tâm tình từng điểm từng điểm trầm xuống.

Hấn bỗng nhiên mình bạch, đáp án này, hấn tuyệt không muốn nghe đến.

Qua đã xong sa dọa cuối tuần, Tô Niên Niên bị Sở Tổ Tâm từ trong chặn bắt được ra, mơ mơ màng màng đổi hết quần áo đi đến trường.

Đại khái là chưa tỉnh ngủ, nàg thuận tay chọn lấy đồng phục váy mặc vào, lúc xuống lầu làm Trần Nguyên có phần kinh diễm.

Tô Niên Niên hai ba miếng ăn xong điểm tâm, lại phát hiện Trần Nguyên một mực nhìn mình cầm chằm, nghi hoặc sờ sờ mặt, "Ta mặt không có rửa sạch sẽ sao?"

Trần Nguyên lắc đầu, cười nói: "Không có gì, đi thôi, đi trường học."

Cấp hai lớp F.

Tô Niên Niên vừa xuất hiện, mà gặt hái được không ít ngoài ý muốn ánh mắt.

Trở lại chỗ ngồi, Tống Dư Hi cũng là vẻ mặt kinh ngạc, "Niên Niên, ngại hôm nay làm sao mặc váy rồi hả?"

"Mọi người không phải đều xuyên váy sao..." Tô Niên Niên hỏi lại.

"Ách... Không có gì, ta cảm thấy cho ngại mặc váy nhìn rất đẹp." Tống Dư Hi phát ra từ nội tâm tán dương, đầu tuần Tô Niên Niên là toàn lớp một người duy nhất mặc quần đây, không ít nữ sinh lên nghị luận nói Tô Niên Niên là chân thô mới không dám xuyên.

Nàng vụng trộm mắt liếc Tô Niên Niên, đến gối dưới quần học bấp chân hết sức nhỏ nhắn tắp, tiêu chuẩn tốt đáng người.

Kéo cờ nghi thức chấm dứt, Tô Niên Niên với Tống Dư Hi một khối trở về phòng học, sân tập thể dục nơi hẻo lánh mấy cái nam sinh xem thẳng mắt.

Cầm đầu nam sinh vỗ vỗ người bên cạnh bả vai, "Ta đi, cái này là ở đâu ra tiểu học muội ah, thật xinh đẹp."

Bị đập trong bả vai kính mắt nam nâng đỡ gọng kính, "Lão đại, nàg cũng là cấp hai đây, vừa mở học mà quay tới rồi, hình như gọi Tô Niên Niên... Lớp F đây."

"Tô Niên Niên? Danh tự thật là dễ nghe đấy, đi, Hạo Hạo, hỏi một chút nàg có... hay không có bạn trai."

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Ta Vừa Ý Ngươi Rồi (2)

"Lão đại không nên gọi ta là Hạo Hạo... Rất mẹ phảo ah..." Kính mắt nam oán trách câu, Tiểu Vũ một cái tát đập hấn trên ót, "Đứa nhỏ ngốc, Hạo Hạo nhiều thân thiết, nhanh đi."

Hạo Hạo ai oán câu, yếu ớt đi tìm nhận thức đồng học nghe xong.

Thứ hai cuối cùng một tiết là khóa thể dục, lão sư an bài vòng quanh sân tập thể dục chạy hai vòng mà làm mọi người tự do hoạt động.

Tô Niên Niên cao hứng bưng bưng kéo lên Tống Dư Hi đánh cầu lông đi, hai người còn không có đánh mấy cái hiệp, chỉ nghe thấy nữ sinh tiếng hét chói tai liên tiếp, Tô Niên Niên hiếu kỳ nhìn sang, phát hiện lớp học nữ sinh tất cả đều tiến đến sân bóng rổ bên kia xem bóng rổ.

Trong đám người, có thể nhìn thấy Đường Dư cao lớn thân ảnh mạnh mẽ rần ròi.

Hắn một tay dẫn bóng, dưới chân tốc độ như tia chớp giống như, rất nhanh vượt qua hai người, nhảy lấy đà, bên trên cái giỏ, một cái xinh đẹp hai phần cầu quảng nửa đi vào.

Cái này liền nam sinh cũng bắt đầu vỗ tay với huyết gió, huyết sáo lên.

"Oa, Đường Dư chơi bóng rất đẹp trai ah..." Tống Dư Hi hơi miệng mở rộng, vẻ mặt sùng bái.

Tô Niên Niên cười cười, "Đó là đương nhiên á..., hấn bóng rổ siêu cấp lợi hại đấy, sợ tam thời điểm còn có lão sư đề nghị hấn đi thể trường học đây."

Tống Dư Hi: "Chúng ta đây thì đi thăm hấn chơi bóng a, hai người chúng ta đánh cũng không có ý nghĩa."

"Được rồi..." Tô Niên Niên bĩu môi, nằng xem Đường Dư chơi bóng xem qua vô số lần, thật sự là không có cái mới tiên cảm giác.

Sân tập thể dục bên kia, là cấp hai e lớp đệ tử, e lớp thể dục lão sư với Anh ngữ lão sư thay đổi khóa, cái này tiết khóa cũng là thể dục.

Tiểu Vũ cà lơ phát phơ ngồi ở sân tập thể dục bên cạnh trên ghế dài, trong miệng còn ngậm căn không biết từ nơi này lấy được cỏ đuôi chó.

Bên cạnh đứng thẳng mấy cái nam sinh, cười toe toét nào lấy.

"Lão đại! Ngươi xem ngươi xem! Là buổi sáng nữ sinh kia!" Trình Hạo kích động lôi kéo Tiểu Vũ tay áo.

Tiểu Vũ không kiên nhẫn trừng mắt liếc hấn một cái, "Hạo Hạo, ngươi lại thiếu nợ thu thập sao? Đem ngươi móng vuốt lấy ra!"

Hạo Hạo ủy khuất trừng mắt nhìn, lại sợ Tiểu Vũ thật sự đánh hấn, vội vàng buông.

"Thế nhưng mà lão đại, nữ sinh kia là Tô Niên Niên ah, ngươi không phải nói làm ta đi nghe ngóng nàng sao. Ta đến hỏi các nàng lớp Lý Ân Mỹ, Lý Ân Mỹ nói nàng không có bạn trai, nhưng là..."

"Không vậy? Ha ha, đi, cùng ca ca một khối đi tán gái đi thôi!" Tiểu Vũ hai mắt tỏa sáng, hô mấy cái tiểu đồng bọn đại quy mô hướng Tô Niên Niên tiến lên.

Hạo Hạo tại nguyên chỗ mất trật tự rồi, "Lão đại ngươi không thể nghe ta đem nói cho hết lời nha..."

Trên trận bóng rổ, Đường Dư bị ba người ngăn đón ở ngoại vi, hấn không sợ bất loạn vòng vo thân, hiện lên một người sau có chút quỷ gỏi, trong tay bóng rổ quảng nửa đi ra ngoài.

Một tiếng còi tiếng nổ, làm trọng tài thể dục lão sư tiếng còi, "Ba phần!"

"Oa, thật là lợi hại ah..."

"Đường Dư quả thực soái (đẹp trai) chết rồi, ah ah ah ta đi cấp hấn mua nước!"

"Đợi một chút ta, ta cũng muốn đi!"

"..."

Nhìn chung quanh nữ sinh mê trai bộ dạng, Tô Niên Niên buồn cười lắc đầu.

Bà vai bị người vỗ xuống, Tô Niên Niên quay đầu lại, đúng là khuôn mặt xa lạ. Vóc dáng rất cao đẫy, ngũ quan đoan chính, chỉ là khí chất đó thấy thế nào như thế nào du côn.

"Người chính là Tô Niên Niên?" Lười biếng ngừ điệu.

Tô Niên Niên gật đầu.

Cách gần đó rồi, Tiểu Vũ chỉ cảm thấy Tô Niên Niên càng xem càng đẹp mắt, âm thầm xoa xoa đôi bàn tay, dưới cao nhìn xuống túm chảnh chứ nói: "Cái gì kia, Tô Niên Niên, ta cho người biết, ta vừa ý người rồi."

Chung quanh có mấy nữ sinh nhận ra Tiểu Vũ, tất cả đều sợ hãi hướng lui về phía sau mấy bước.

Duy chỉ có Tô Niên Niên, mặt không đổi sắc, "Nha... Ta đã biết."

Dứt lời xoay người tiếp tục xem Đường Dư chơi bóng.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 67: Ta Vừa Ý Người Rồi (3)

Tiểu Vũ nhất thời mà sững sờ tại nguyên chỗ rồi, muốn hấn quát tháo Thánh Âm hai năm, còn chưa thấy qua như vậy không cảm thấy được nữ sinh.

"Này, ta đã nói với người lời nói đâu rồi, cmn, người đây là bỏ qua ta sao?"

Tô Niên Niên chẳng muốn phản ứng hấn, từ nhỏ đến lớn cùng nàng tỏ tình nhiều người đi, chẳng lẽ mỗi người nàng đều xin hơn tốt đáp lại sao?

Tiểu Vũ gặp Tô Niên Niên không để ý tới hấn, tiến lên vịn qua Tô Niên Niên bà vai, gần như gào thét mà hỏi: "Người biết ta là ai không? Còn không người dám đối với ta như vậy nói chuyện!"

Tô Niên Niên về mặt xem bệnh tâm thần biểu lộ nhìn hấn, "Ta làm sao biết người là ai ah, người trên mặt viết danh tự sao!...(nội-nói chậm!!!), đem người móng vuốt buông ra!" Tô Niên Niên một bà vuốt ve tay của hấn, trong ánh mắt tràn đầy ghét bỏ.

Người chung quanh ngay ngẩn hướng ngược lại hút miệng khí lạnh.

Tiểu Vũ không có sinh khí, hi hi nở nụ cười hai tiếng, "Không có sao, ta mà thích người như vậy đấy, người xem, ta thích người, người yêu thích ta, vậy người mà làm bạn gái của ta a."

Tô Niên Niên đi theo hấn về bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười nữa một hồi, Tiểu Vũ càng thêm thấy đủ, cho rằng Tô Niên Niên là sợ nữa hấn.

"Đồng học, người có phải hay không gốc à?"

"Người mới gốc đây này!" Tiểu Vũ bắt mắt quát.

Tô Niên Niên hướng hấn liếc mắt, "Đã không gốc, vậy người chỉ biết ta căn bản không thích người, bẻ cong sự thật đổi trắng thay đen, không phải gốc là cái gì?"

Tiểu Vũ nghẹn lời, hơn nửa ngày mới nghẹn đi ra một câu, "Vậy người vì sao không thích ta?"

Tô Niên Niên nghĩ nghĩ, "Lớn lên xấu."

Tiểu Vũ hắc mặt, hấn rõ ràng anh tuấn tiêu sái ngọc thụ lâm phong suất khí phi phàm, như thế nào đến Tô Niên Niên trong miệng chính là lớn lên xấu rồi!

"Không có sao, cảm tình có thể chậm rãi bồi dưỡng, người không thích bề ngoài của ta, có thể yêu thích ta nội tại mỹ ah!" Tiểu Vũ cho mình tìm cái dưới bậc thang (tạo lối thoát), cười tủm tỉm muốn đi ôm Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên ước lượng khối trong tay cầu lông đập hướng trên tay của hấn vung lên, Tiểu Vũ bị đau rút về móng vuốt, nhưng lại bị Tô Niên Niên khoi dậy lửa giận, chộp đoạt lấy Tô Niên Niên vạt bóng bàn.

"A....." Tô Niên Niên khí lực không kịp hân, cầu vố một cái chết tiệt đã bị đoạt mất, Tiểu Vũ tay đã khoác lên nửa đầu vai của nàng, nàng khẽ cắn môi, một cước đạp lên Tiểu Vũ bấp chân.

"Ồi!" Tiểu Vũ thảm kêu một tiếng.

Tô Niên Niên hừ một tiếng, hân nên may mắn chính mình nhưng hôm nay thì xuyên chính là vậy, bằng không một cước này đạp chính là của hân trọng điểm bộ vị rồi.

Tiểu Vũ trừng mắt Tô Niên Niên, hân nhưng hôm nay thì còn không phải đem nha đầu kia cho cảm xuống nữa không thể!

Cái này nếu tới cái trước mặt mọi người cường hân, ngày mai sẽ nên toàn bộ trường học đều biết a, đến lúc đó nàng bách tại dư luận áp lực, vẫn không thể ngoan ngoãn đến trong ngực của hân?

Tiểu Vũ đánh đi chính mình tính toán, cười hướng Tô Niên Niên tới gần.

Một bên Tống Dư Hi đều nhanh gấp ra nước mắt rồi, Thánh Âm Cao Trung người người nào không biết Tiểu Vũ là trường học trường học bá, ý là hiệu trưởng cháu trai với chính mình học qua hai năm TaeKwonDo, ở trường học điều võ dương oai hoành hành ngang ngược. Tô Niên Niên dù thế nào lấy cũng là nữ hài tử, khẳng định đánh không lại hân ah!

"Phanh "

"Ah!"

"Lão đại!"

Ba đạo thanh âm đồng thời vang lên.

Tiếng thứ nhất là Đường Dư nên tới cầu.

Tiếng thứ hai là Tiểu Vũ kêu thảm thiết. Ân, Đường Dư không lưu tình chút nào đem cầu nện vào nửa Tiểu Vũ trên mặt.

"Ai làm hay sao? Đây là mấy cái ý tứ à?" Tiểu Vũ ôn ào, Đường Dư chậm rãi hướng hân đi tới, đám người tự động là hân mở ra nửa một con đường.

Tiểu Vũ vốc dáng cũng cao, nhưng là đứng tại Đường Dư trước mặt, sừng sờ sờ so với hân thấp nửa cái đầu, khí thế lập tức mà yếu đi một mảng lớn.

"Nam nhân khí lực, cũng không phải dùng để đánh nữ nhân đấy." Đường Dư bình tĩnh nói xong, "Có việc xong ta ra, đừng đụng Tô Niên Niên."

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Một Ván Định Thắng Thua (1)

Hiện trường lập tức vang lên một hồi tiếng ồn ào.

Tiểu Vũ sừng sốt, không nghĩ tới Đường Dư sẽ cùng hân trước mặt mọi người khiêu chiến.

"Mấy người các ngươi làm gì đó!" Bị mọi người bỏ qua thể dục lão sư tức giận reo lên.

Tiểu Vũ mặc dù liều lĩnh, nhưng là cũng không tới cùng lão sư trước mặt mọi người khiêu chiến trình độ, cười đùa tí từng nói: "Lão sư, chúng ta chính là tâm sự, xúc tiến đồng học ở giữa hữu nghị."

Hân vỗ tay ở bên trong bóng rổ, kết quả một không Tiểu Tâm cầu từ trong tay bay đi, nhắm trúng mọi người một hồi cười vang.

Thể dục lão sư cảm hân cũng không có cách, huấn rồi hai câu trở về văn phòng rồi.

Đường Dư cánh tay dài bao quát, đem bóng rổ thu tay lại ở bên trong, mặc kệ do bóng rổ tại đầu ngón tay xoay tròn.

"Một ván định thắng thua, như thế nào đây?" Đường Dư nhàn nhạt mở miệng.

Tiểu Vũ cau mày, "Tiền đặt cược đâu này?"

"Thua, ngươi đứng tại trên chọc Tô Niên Niên."

Tiểu Vũ cười hắc hắc cười, "Ta đây nếu là thắng đâu này?"

Tô Niên Niên thình lình xen vào, "Ngươi nếu là thắng, ta liền làm bạn gái của ngươi, như thế nào đây?"

Tiểu Vũ quả nhiên đến rồi hào hứng, "Tốt, quyết định vậy nha."

Một bên tiêu đệ lạnh nhạt trăm trò khen ngợi, lớp F đệ tử xem náo nhiệt chiếm đa số, toàn bộ tụ tập tới.

Đường Dư nhìn qua Tô Niên Niên, trong lòng mắt đen lộ vẻ bất đắc dĩ, một cái nhanh một mét chín nam sinh làm ra loại vẻ mặt này quả thực chính là mại manh, hần thấp giọng hô: "Niên Niên..."

Tô Niên Niên cười mặt mày cong cong, "Ta tin tưởng ngươi, ngươi nhất định sẽ thắng đấy." Nói xong con mắt quang một chuyển, "Nếu ngươi thua, ta nhất định sẽ đánh ngươi đấy."

Nhìn nàng hung ba ba (*trùng mắt) biểu lộ, Đường Dư nhịn không được cười lên, "Ta sẽ không thua."

Tiểu Vũ hoạt động ra tay chân, vẻ mặt nguyện nhất định phải có biểu lộ.

Hần tử nhỏ mà thích chơi bóng rổ, kỹ thuật tại trong băng hữu xem như đạt trình độ cao nhất được rồi, tin tưởng thắng Đường Dư, hẳn là dễ dàng không nói chơi.

Hai người lên sân bóng rổ, vậy xem đệ tử thức thời sau này xê dịch, để tránh ngộ thương.

"Như thế nào so?" Đường Dư khiêu mi hỏi.

Tiểu Vũ nghĩ nghĩ, "Ba cái cầu, ai tiên tiến hai cái ai thắng."

"Tốt."

Khoan thai đi đến Hạo Hạo bị Tiểu Vũ nứu lấy trở thành ban giám khảo, hẳn yếu ớt thổi âm thanh trạm canh gác, trên trận hai người hết sức căng thẳng.

Tô Niên Niên lười biếng tựa ở Tổng Dư Hi trên người, nhìn về phía trên hào hứng thiếu thiếu bộ dạng.

Tổng Dư Hi một lòng đề tại cổ họng, "Niên Niên, ngươi như thế nào một chút cũng không khẩn trương ah, nếu Đường Dư thua, ngươi đã có thể thoả đáng Tiểu Vũ bạn gái."

"Ah, ta đã quên nói cho ngươi biết rồi, Đường Dư cao nhất (*) tại bóng rổ tiết kiệm đội đánh rồi nửa năm, nếu là hắn đánh không thắng Tiểu Vũ có thể tự vận tại tội rồi."

Tổng Dư Hi há to miệng, "Thiệt hay giả? Cái kia Đường Dư chẳng phải là tuyển thủ chuyên nghiệp."

"Hắc hắc... Ủ, ngươi xem ngươi xem, Đường Dư không phải dẫn bóng rồi nha."

Tổng Dư Hi vội vàng nhìn về phía sân bóng rổ, quả nhiên, Đường Dư đã dùng sét đánh không kịp bưng tai xu thế tiến vào một cầu, người vây xem đều không có vội hỏi phục tinh thần.

Hạo Hạo choáng váng cả buổi mới tiếng còi, "Đường Dư, tiến một cầu."

Tiểu Vũ càng là gốc trệ tại nguyên chỗ, hẳn cách Đường Dư gần đây, cảm thụ rõ ràng nhất, [tẩu vị] đi rồi hai bước mà lách qua hắn, chạy ba bước ném bóng, động tác còn soái (đẹp trai) đến không có bằng hữu.

Hoàn toàn chính là treo lên đánh hắn ah!

Cái này làm hắn như thế nào đánh! Quả thực muốn khóc! Cái kia tốc độ đáng sợ, tinh chuẩn tỉ lệ chính xác, đây là bình thường học sinh cấp 3 nên có trình độ mà!

Tiểu Vũ hồi hận cùng hắn đánh cái này đánh bạc.

Hết lần này tới lần khác Đường Dư hỏi hột đem cầu ném cho hắn, "Tới phiên ngươi."

Tiểu Vũ nuốt nhỏ nước miếng, cầm cầu chờ hai cái, bỗng nhiên kêu to: "Tô Niên Niên, ngươi đứng tại phía sau hắn làm gì mà!"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Một Ván Định Thắng Thua (2)

Đường Dư không chút sứt mẻ, chỉ là lông mày vắn...mà bắt đầu.:

Chung quanh đệ tử càng là tiếng cười không ngừng, thậm chí trực tiếp phi nhô, "Thiên a triệt, Tiểu Vũ như thế nào liên loại này chiêu số đều dùng đến rồi, giường đông kích tây vẫn còn bạo lộ chỉ số thông minh ah."

Chỉ là phi nhô nam sinh bị Tiểu Vũ tiểu đệ trừng mắt, lập tức bịt miệng lại không dám làm càn.

"Tốt ngu xuẩn..." Tô Niên Niên đồng dạng tỏ vẻ ra là nửa chính mình ghét bỏ.

Làm cho người không nghĩ tới chính là, Đường Dư rõ ràng thật sự sợ hãi ngay tại chỗ, quay đầu lại nhìn thoáng qua.

Tiểu Vũ nhìn đúng thời cơ, tay mát lạnh lẹ vọt qua Đường Dư, cầm trong tay bóng rỏ quăng nửa đi ra ngoài.

Ầm một tiếng, bóng rỏ lau cái giỏ quần nửa hai vòng, khó khăn lăm lăm đi vào.

Trong đám người ngay ngắn hướng thờ dài một tiếng.

Tô Niên Niên thay đổi sắc mặt, Tống Dư Hi càng là nhanh chóng nắm chặt tay của nàng, "Làm sao bây giờ ah, một so một bình rồi!"

"Còn có một cầu đầu rồi, đừng nóng vội." Tô Niên Niên an ủi Tống Dư Hi, phảng phất nàng mới là với Tiểu Vũ đánh cuộc người.

"Hắc hắc, bình bắt yếm trá nha, đa tạ đa tạ." Tiểu Vũ giả ý khách sáo hai câu, Đường Dư nhếch se lạnh môi mỉm cười, đưa bóng ném cho Tiểu Vũ.

Nói như vậy, khai mở cầu chính là cái người kia sẽ chiếm đến nhất định được ưu thế, Tiểu Vũ không có cùng hấn khách khí, tiếp nhận cầu cẩn thận từng li từng tí dẫn bóng.

Đường Dư vô ý thức hướng Tô Niên Niên phương hướng nhìn lại, nàng quyết miệng, ý thức được Đường Dư ánh mắt sau quơ quơ đôi bàn tay trắng như phấn, ý tứ không cần nói cũng biết.

"Hừ" Hạo Hạo thổi lên nửa huyết sáo.

Tiểu Vũ chinh ngay ngắn thân sắc, một tay dẫn bóng, một tay vật che chắn lấy Đường Dư, dốc sức liều mạng hướng vòng rỏ xuống di động.

Đường Dư dính sát lấy thân thể của hấn, một bước cũng không nhường.

Một giọt mồ hôi từ Tiểu Vũ trên trán chảy xuống, nhỏ giọt nữa trong ánh mắt của hấn, Tiểu Vũ khó chịu nháy dưới mắt, nhưng vào lúc này, Đường Dư nghiêng người một cái xoay tròn, dùng một cái xảo trá góc độ chớp đoạt lấy hấn trong tay bóng rỏ, dưới chân nhanh chóng hướng phản phương hướng chạy hai bước, có chút quỳ gối, giơ lên tay, ném rỏ.

"Xoát "

Trên trận an tĩnh lại, bên tai chỉ có thổi qua gió nhẹ với bóng rỏ rơi trên mặt đất thanh âm.

Cái giỏ không nhúc nhích.

Xinh đẹp rỗng ruột cầu.

Mà lúc này, Đường Dư chân đặt ở một vòng bạch tuyến bên trên.

Trên trận bóng rỏ ba phần tuyến!

Trong đám người bộc phát ra nửa cực lớn tiếng hoan hô với tiếng huyết sáo, Đường Dư ngẩng đầu, dương khởi hạ ba, trên trán tóc bị mồ hôi ẩm ướt, mồ hôi theo màu mặt ong da thịt chảy xuống, kêu gọi làm cho người tức lộn ruột.

Tiểu Vũ ngóc tại nguyên chỗ, dĩ nhiên là bị Đường Dư cái này biến thái kỹ thuật sợ ngây người.

Đường Dư làm hấn hiểu được, tại thực lực chân chính trước mặt, sở hữu tất cả mảnh khóc đều không chịu nổi một kích.

"Ngươi thua." Đường Dư chậm rãi đi đến hấn trước mặt, mang cho Tiểu Vũ một tầng trầm trọng cảm giác áp bách.

"Ngươi... Cmm, quá khốc huyền rồi... Ngươi gọi là cái gì nhỉ..." Tiểu Vũ nói năng lộn xộn hỏi Đường Dư, kích động đem Đường Dư trở thành thần tượng.

Đường Dư nhàn nhạt nói: "Nhớ rõ thực hiện lời hứa." Vỗ vỗ Tiểu Vũ bả vai, hân hướng Tô Niên Niên đi tới.

Tô Niên Niên vui vẻ cùng hân đánh cái chuông, quay người đặc ý cùng Tống Dư Hi nói: "Người xem đi, Đường Dư chắc chắn sẽ không thua, cuối cùng cái kia ném rõ phải hay là không soái (đẹp trai) đến không có bằng hữu, biubiu "

Tống Dư Hi trường thở phào nhẹ nhõm, "Vừa rồi thật sự làm ta sợ muốn chết... Ta còn tưởng rằng..."

"Dùng vì sao? Ta sẽ bị cái kia trêu chọc so bắt cóc ngồi bạn gái? Nói đùa gì vậy, coi như thua ta cũng sẽ không để ý đến hân đấy." Tô Niên Niên cười xảo trá.

"Vậy người còn..." Còn nói mình muốn làm hân bạn gái.

Tô Niên Niên lời nói thâm thúy: "Bình bát yếm trá nha."

Tống Dư Hi: "..."

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Xin Lỗi (1)

Lầu ba cửa sổ bị kéo ra, Cố Từ Thần nhìn qua trên bãi tập đạo kia hết sức nhỏ thân ảnh, thon dài đầu ngón tay có tiết tấu gõ bệ cửa sổ

"Người nhìn cái gì đấy?" Trần Nguyên thấp giọng hỏi hân.

Cuối cùng một tiết khóa là tự học, Trần Nguyên phát hiện Cố Từ Thần đã đối với ngoài cửa sổ nhìn thật lâu rồi.

Cố Từ Thần hơi hốt nói: "Xem hai cái trêu chọc so là chi heo tranh giành tình nhân."

Trần Nguyên kéo ra khoe miệng, hân như thế nào vô ý thức cảm thấy, Cố Từ Thần nói cái con kia heo chính là của hân muội muội đầu này?

Ah phi, muội muội của hân rõ ràng là đáng yêu thông minh tồn tại, thế nào lại là một cái heo!

Nội tâm khiển trách nữa chính mình một phen, hàng phía trước Nam Chi bỗng nhiên xoay người, chỉ vào điện thoại nói: "Cố nam thần, người chuyện xấu bạn gái vừa rồi thiếu chút nữa trở thành Tiểu Vũ bạn gái ai! Mau nhìn mau nhìn, chính là lần trước cái kia gọi Tô Niên Niên tiểu học muội!"

Cố Từ Thần miễn cưỡng liếc nàng một cái, hiển nhiên là đang nói: hân đối với mấy cái này bát quái không có hứng thú.

Trần Nguyên nghe được Tô Niên Niên ba chữ kia thay đổi sắc mặt, tiếp nhận điện thoại nhanh chóng xem một lần.

Trang web bên trên biểu hiện chính là trường học Post Bar, thiệp mời (*bài viết) vừa phát không có vài phút, hồi phục cũng đã phá trăm. Phát bài viết người đoán chừng là cái muội tử, đem Tô Niên Niên, Đường Dư, Tiểu Vũ đánh cuộc sự tình sinh động như thật thêm mắm thêm muối miêu tả nửa một lần, còn phụ nữa trương Đường Dư cuối cùng ném rõ ảnh chụp, lập tức đưa tới không ít mê trai muội tử chú ý

"Oh my God! Ta cũng bị soái (đẹp trai) khóc, Không muốn ngăn đón ta, ta muốn thè lưỡi ra liếm bình!"

"Vận động hệ ánh mặt trời mỹ thiếu niên, ta yêu nhất..."

"Nhân giá trị thật sự quá khen rồi! Thỏa thỏa Thánh Âm thứ tư trường học thảo ah!"

Trần Nguyên nắm chắc điện thoại, sâu kín hỏi: "Dưới đây cái kia bên trên khóa thẻ dục chính là Niên Niên lớp?"

Hân hỏi chính là Cố Từ Thần, Cố Từ Thần gật đầu, phát hiện Trần Nguyên sắc mặt càng khó coi.

Nhà mình muội muội bị người dưới lầu đùa giỡn lâu như vậy, hân rõ ràng hoàn toàn không biết gì cả!

Tiểu Vũ đúng không? Trần Nguyên tại trong lòng mặc niệm lấy cái tên này, hận không thể đem hân đánh đến đẹp đi làm lại văn về thành phần.

Trần Nguyên đưa điện thoại di động trả lại cho Nam Chi, Nam Chi bị trên người hân tản mát ra áp suất thấp có chút hù đến, cẩn thận từng li từng tí hỏi: "Trần Nguyên, người không sao chứ? Sắc mặt thật là khó xem."

Trần Nguyên hiện ra một cái cười, "Không có gì... Chi là đang nghĩ điểm sự tình."

Hắn cúi đầu từ túi quần bộ đồ ra điện thoại di động của mình, cho Tô Niên Niên phát đầu tin nhắn, làm nằng sau khi tan học cùng phụ thân về trước đi, không cần chờ hắn.

Cùng lúc đó, một cái khác gian phòng học.

Dạ Tinh Vũ miệng há thành một cái "" hình chữ, thiếu chút nữa không có đưa di động cho ném trên mặt đất.

Một bên ngồi Mộ Dung Sam mùi ngon cùng hắn giảng lấy bát quái: "Phải hay là không rất tuần tú à? Uy, Dạ Tinh Vũ, ngươi làm gì mà không để ý tới người... Ai người đi đâu ah, hiện tại còn không có tan học đây này..."

Trên giảng đài lão sư quay đầu lại, đang muốn huấn Dạ Tinh Vũ hai câu, chuông tan học âm thanh kịp thời vang lên, Dạ Tinh Vũ đã sớm tháo chạy không thấy rồi, hắn đành phải bất đắc dĩ hô câu "Tan học."

Tiếng chuông vừa vang lên, Tô Niên Niên mà cùng Tống Dư Hi một khối trở về phòng học thu dọn đồ đạc rồi.

Tiểu Vũ còn đắm chìm tại Đường Dư cuối cùng một cầu cho hắn mang đến trong rung động, Hạo Hạo sàu mi khổ kiểm nhìn hắn: "Lão đại, tan học á..., người đừng phát ngây người."

Tiểu Vũ không có phản ứng, Hạo Hạo vươn tay, ý định đi Tiểu Vũ trước mắt lắc lắc, người lại bị tóm ở cổ áo, nói ra trở về.

"Người chính là Tiểu Vũ?" Dạ Tinh Vũ hùng hổ mà hỏi.

Hạo Hạo yếu ớt mở miệng: "Người nhận làm người á... Không phải mình."

"Người cầm miệng, ta làm nhưng biết không phải là người, đi một bên, đừng chống đỡ vương bận."

Tiểu Vũ nghe được động tĩnh, phục hồi tinh thần lại, kinh ngạc hỏi: "Dạ Tinh Vũ, người nha đầu óc có phao (ngâm) ah, làm gì mà khi dễ nhà của chúng ta Hạo Hạo!"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Xin Lỗi (2)

Với tư cách trường học bá, Tiểu Vũ nhưng thật ra là rất bao che khuyết điểm đấy.

Tự giống với Trình Hạo, hắn có thể đánh có thể khi dễ, nhưng là tuyệt đối không cho phép người khác khi dễ.

Đây là một cái có đạo đức có nguyên tắc lão đại đối với tiểu đệ bảo hộ.

Dạ Tinh Vũ ngăm đen lông mày dài khoi mào, cho cái kia trương còn mang theo ngây thơ khuôn mặt tuần tú bằng thêm thêm vài phần lệ khí, hắn đem ngón tay tách ra BA~ BA~ tiếng nổ, "Vậy người dựa vào cái gì khi dễ nhà của chúng ta Niên Niên!"

Vây xem tiểu đệ sau đầu ngay ngắn hướng toát ra hai giọt mồ hôi lạnh.

Mở miệng một tiếng "Nhà của chúng ta", muốn hay không gọi như vậy thân mật ah!

Tiểu Vũ nhe răng nhếch miệng cười nói: "Tô Niên Niên lúc nào thành nhà của người được rồi, người không nên nhìn người ta tiểu cô nương đẹp mắt mà nói lung tung, ta cho người biết, nàng nhưng hôm nay thì thiếu chút nữa là được bạn gái của ta đâu rồi, chắc chắc..."

Dạ Tinh Vũ nghe được trong cơn giận dữ, vung vẩy lấy nắm tay nhỏ mà hướng Tiểu Vũ nhào tới.

"Sương mù thảo, có thể hay không thật dễ nói chuyện ah! Người còn đánh ca ca ta nữa à? Uy uy uy, đừng về mặt..."

Đừng nhìn Dạ Tinh Vũ biểu hiện ra phảng phất là cá nhân súc vô hại mạnh vật, khi ra tay không chút nào hàm hồ, mấy quyền xuống dưới, Tiểu Vũ bùm mặt quất thẳng tới khi lạnh.

Các tiểu đệ hai mặt nhìn nhau, đều không dám tiến lên lẫn vào.

Tuy nói Tiểu Vũ treo rồi (*xong) cái trường học bá danh xưng, nhưng là Dạ Tinh Vũ cũng không dễ chọc ah!

Anh anh anh, bọn họ vẫn còn giả chết a...

Hạo Hạo hướng trên mặt đất một nằm, mắt rung rung hoa: "Lão đại, người bảo trọng, chúng ta đều Shi rồi... Không nên nhìn chúng ta, không nên nhìn chúng ta..."

Tiểu Vũ khí không nhẹ, lại bị đánh Dạ Tinh Vũ mấy quyền, cảm giác mặt đều sưng lên đi.

Dạ Tinh Vũ dặt lẩy Tiểu Vũ cổ áo, "Ngày mai đi theo Tô Niên Niên xin lỗi, thái độ muốn Trần khản, ngữ khí muốn ôn nhu, về sau không cho phép làm lại khi dễ nàng!"

Tiểu Vũ: "..."

Đây là cái gì thế đạo ah! Liên loại này tiểu thí hải đều dám khi dễ chính mình rồi, Tiểu Vũ u oán không thôi.

Dạ Tinh Vũ nghênh ngang rời đi, Hạo Hạo lấy hết dũng khí từ trên mặt đất đứng lên, dặt dứ lẩy Tiểu Vũ: "Lão đại, người không sao chứ..."

Tiểu Vũ vỗ Hạo Hạo đầu một chút, nổi giận dùng dùng, "Đi, về nhà!"

Mới vừa đi tới tiểu hoa viên, một thân ảnh thò tay ngăn cản bọn họ.

Trần Nguyên đáng tươi cười chân thành mà hỏi: "Xin hỏi là Tiểu Vũ sao?"

Tiểu Vũ lực lượng chưa đủ: "Là ta! Có chuyện gì!"

"Nha... Không có gì, bất quá nghe nói người khi dễ nhà của chúng ta Niên Niên rồi..." Trần Nguyên bất động thanh sắc bắt đầu hoạt động tay cổ chân.

Tiểu Vũ trên trán xẹt qua một đạo hắc tuyến, nhưng hôm nay thì đến tốt cùng là ngày mấy ah, như thế nào nhiều như vậy Tô Niên Niên thân hữu đoàn người trước ngã xuống, người sau tiến lên xuất hiện ah!

"Ta đây không phải cũng không có khi dễ thành công nha... Hơn nữa, Tô Niên Niên cũng không có thành bạn gái của ta ah..." Tiểu Vũ về mặt cầu xin.

Trần Nguyên nguy hiểm nheo lại nửa con mắt, tiểu tử này có ý tứ gì? Hẳn là thật muốn đương Tô Niên Niên bạn trai?

Kiên quyết không được!!

Các tiểu đệ lần nữa liếc nhau một cái, vô cùng có ấn ý nằm trên mặt đất giả chết.

"Ah..."

Trần Nguyên nhìn ôn hòa, nhưng là từng quyền đến thịt, đánh cho Tiểu Vũ không hề có lực hoàn thủ.

Hắn ôn nhu thay Tiểu Vũ phui phui trên bờ vai tro, ân cần dặn dò: "Ngày mai đi theo Tô Niên Niên xin lỗi, thái độ muốn Trần khản, ngữ khí muốn ôn nhu, biết không?"

Tiểu Vũ: "..."

Trần Nguyên quay người rời khỏi, tựa như nhân nhả tân bộ, chút nào nhìn không ra vừa đánh qua cuộc chiến này.

Tiểu Vũ triệt để buồn bực! Hắn thân là Thánh Âm Cao Trung trường học bá tôn nghiêm ở đâu ah!!

Hạo Hạo hai mắt đầm lệ đứng lên, "Lão đại... Chúng ta vẫn còn tranh thủ thời gian về nhà a..."

Một đoàn người thật vất vả đi đến bãi đỗ xe, như tựa là u linh thanh âm lại lần nữa vang lên.

"Tiểu Vũ?"

Lúc này Tiểu Vũ nội tâm, triệt để hồng mắt.

Ông trời người vì sao phải đối với ta như vậy!!

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Xin Lỗi (3)

Tiểu Vũ vẽ mặt cầu xin, "À?"

Cố Từ Thần môi mỏng bên trên chọn, vui vẻ lạnh như băng thấu xương, "Tán gái phao (ngâm) vui vẻ sao?"

Tiểu Vũ: "..."

Chúng tiểu đệ ăn ý nằm trên mặt đất, nguyên một đám trơn trắng mất tay chân run rẩy giả chết. Mới

"Cố Từ Thần, tốt xấu hai ta cũng là bà con, ca, thả ta một con đường sống a..." Tiểu Vũ mắt hàm dòng nước mắt nóng, tuấn mặt tím tím xanh xanh một khối tím một khối đỏ, trên quần áo dính không ít tro, chật vật không thôi.

Cố Từ Thần không là không động đậy, khóe miệng vui vẻ càng lớn.

"Ah... Ngươi điem nhẹ, đừng tại vẽ mặt rồi..." Tiếng kêu thâm thiết liên tiếp, Tiểu Vũ lúc này muốn tâm muốn chết đều đã có.

Hắn sợ nhất cái này biểu ca rồi, từ nhỏ đến lớn không chỉ bên ngoài xuất sắc, thành tích càng là ưu dị hư không tưởng nổi, quan trọng nhất là, hai người khi còn bé một khối báo võ thuật lớp, nhưng mỗi một lần, hắn đều sẽ bị Cố Từ Thần làm bao cát.

Lúc này đây, cũng không ngoại lệ.

Ba phút sau.

Tiểu Vũ thê thảm nằm rạp trên mặt đất, Cố Từ Thần cùng cái không có việc gì người tựa như vỗ vỗ tay bên trên tro, đi lên phía trước nửa hai bước, bỗng nhiên quay đầu lại, "Ngày mai đi theo Tô Niên Niên xin lỗi, thái độ muốn Trần khản, ngữ khí muốn ôn nhu. Nếu như không đi, cái kia cũng chỉ phải làm lại ừy khuất người làm bao cát rồi."

Tiểu Vũ: "QaQ."

Cố Từ Thần đi đến xe của mình bên cạnh, Trần Nguyên chính tựa ở hắn trên xe vẽ mặt đáng tươi cười.

"O, Cố nam thần đây là động thủ?"

Cố Từ Thần nhàn nhạt nói: "Xem hắn khó chịu mà thôi." Hắn kéo mở cửa xe, chuẩn bị lái xe rời đi, Trần Nguyên vội vàng nói: "Ai, chờ ta một chút, làm ta đáp cái đi nhờ xe."

Vừa nịt chắc gãy an toàn, cửa sổ xe bị người rầm rầm rầm gõ vài cái, Cố Từ Thần sắp lại cửa sổ xe, Dạ Tinh Vũ tức giận đứng ở bên ngoài, "Ca, tiện đường đưa ta trở về chứ sao."

Cố Từ Thần có chút im lặng, đây là điều đem mình đương miễn phí lái xe tiết tấu rồi hả?

Dạ Tinh Vũ lên xe, đối với mình tay không ngừng thối hơi, chau mày.

Trần Nguyên liếc mắt hắn liếc, "O, tiểu Tinh Vũ cũng sẽ đánh nhau nha, thật sự là trưởng thành."

Dạ Tinh Vũ dương khởi hạ ba, rất là tự hào: "Đúng rồi, ta đánh cái kia Tiểu Vũ!"

Cố Từ Thần với Trần Nguyên sắc mặt cứng đờ, Dạ Tinh Vũ còn ở đây lái nhai giải thích: "Trái đâm móc, phải đâm móc... Soàn soạn cấp hắc... Ai bảo hắn khi dễ Niên Niên đấy! Ai, ca, hai người như thế nào đều không nói lời nào à?"

"Khục khục..." Trần Nguyên xấu hổ ho khan một tiếng, "Đánh tốt, thật sự là như cây gậy."

Dạ Tinh Vũ nhận lấy khen ngợi, trên mặt tách ra nửa nụ cười sáng lạn.

Cố Từ Thần đầu đầy hắc tuyến, trách không được vừa rồi giáo huấn Tiểu Vũ thời điểm hắn đã một thân bị thương, chắc chắn, thật là đồ hài tử đáng thương...

Hôm sau.

Tô Niên Niên đi vào phòng học, ngồi tại vị trí của mình ngáp không ngừng.

Tổng Dư Hi cười hỏi: "Ngủ không ngon sao?"

"Còn không phải ngày hôm qua cái trâu chọc so làm hại, đêm qua một mực ngủ không ngon..."

Phòng học cửa bị người gõ hai cái, một người mang kính mắt đáng người gầy yếu nam sinh tham tiến đến cái đầu, "Xin hỏi Tô Niên Niên có ở đây không? Lão đại của chúng ta tìm người..."

"Ai ah..." Tô Niên Niên đích thị thắm một tiếng, Tổng Dư Hi vội vàng nói: "Niên Niên, hắn là Tiểu Vũ tiểu đệ, nhất định là tới tìm người phiền toái đấy!"

Xếp sau Đường Dư nghe nói như thế, buông xuống trong tay đấy, lạnh lùng quét về phía cửa ra vào.

Thấy không có người trả lời, Trình Hạo lại hô hai tiếng, Tiểu Vũ đi theo phía sau hắn, không kiên nhẫn hướng hắn bờ móng đá một cước, trực tiếp đi vào lớp F.

"Oa, đây quả thật là Tiểu Vũ sao? Như thế nào bị người đánh thành như vậy..."

"Là hóa trang a, nhưng hắn là trường học bá, ai dám cùng hắn động thủ ah."

"Chẳng lẽ là Tô Niên Niên đánh chính là? Hiện tại đến tìm năng tính số rồi hả?"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.